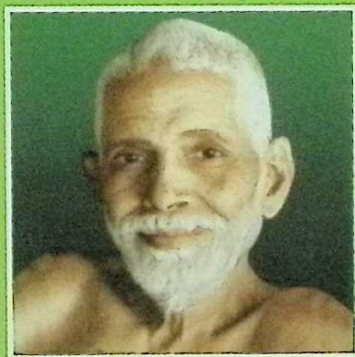

தீருவெம்பாவையும்தீருப்பள்ளியெழுச்சியும்

மார்கழி மாதப் பாராயணத் திரட்டு

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர்

ஸ்ரீ முருகனார்

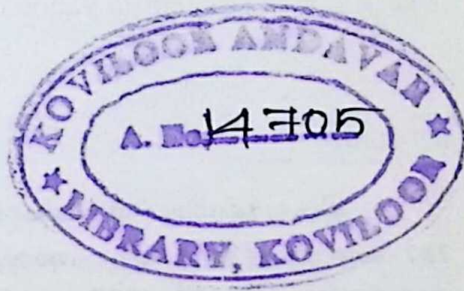
முகவைக் கண்ண முருகனடிமை

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

7

திருவெம்பாவையும்
திருப்பள்ளியெழுச்சியும்

மார்கழி மாதப் பாராயணத் திரட்டு

முகவைக் கண்ண முருகனடிமை

பதிப்பாளர்

ஸ்ரீ ரமண சரண தாஸர்

சென்னை

முதற்பதிப்பு : 2007

உரிமை : நூலாசிரியருக்கு

ஸ்ரீ ரமண சரண தாஸர்களான

ஸ்ரீ ரமண சத்சங்கம், திருவான்மியூர்

ஸ்ரீ ரமண சத்சங்கம், தி.நகர் & சூளைமேடு

ஸ்ரீ ரமண பக்த சமாஜம்

நெ.5, போஸ்டல் காலனி, 2வது தெரு,

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.

தொலைபேசி : 23716495, 23612731, 9444172623

மின் அஞ்சல் : srikalaus@yahoo.com

சார்பாக

மேற்கு மாம்பலம் அயோத்யா மண்டபத்தில் பகவான்
ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷிகளின் 127வது ஜயந்தி
மஹோத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ பி.ஆர். குமார் அவர்களால்
28-01-2007 அன்று வெளியிடப்பட்டது.

விலை : 80/-

அச்சிட்டோர்:

சுரேஷ் ஆப்செட் பிரிண்ட்டர்ஸ்

151, சேணியம்மன் கோயில் தெரு,

தண்டையார்பேட்டை, சென்னை - 600 081.

தொ. பே. 25979700 / 25979699

பொருளடக்கம்

1. நன்றியுரை.....	1
2. பணிவுரை	3
3. அணிந்துரை	5
4. முகவைக் கண்ண முருகனார் சரிதச் சருக்கம்	7
5. திருவெம்பாவை - முகவுரை	10
6. திருவெம்பாவை - விளக்கவுரை	13
7. திருப்பள்ளியெழுச்சி - விளக்கவுரை	52
8. மாணிக்கவாசகர் சரிதச் சருக்கம்.....	59
9. மாணிக்கவாசகரும் ஸ்ரீமுருகனும்	61
10. திருப்பள்ளியெழுச்சி - மாணிக்கவாசகர்	62
11. திருவெம்பாவை - மாணிக்கவாசகர்	65
12. திருப்பள்ளியெழுச்சி - ஸ்ரீமுருகனார் ஸ்வாமிகள்	72
13. திருவெம்பாவை - ஸ்ரீமுருகனார் ஸ்வாமிகள்	75
14. ஸ்ரீ ஆண்டாள்	84
15. திருப்பாவை - ஸ்ரீ ஆண்டாள்	85
16. ஸ்ரீ ரமண ஸ்துதி பஞ்சகம்	95
17. ஸ்ரீ சாதுலம் ஸ்வாமிகள்	105
18. திருப்பள்ளியெழுச்சி - ஸ்ரீ சாதுலம் ஸ்வாமிகள்	106
19. திருவெம்பாவை - ஸ்ரீ சாதுலம் ஸ்வாமிகள்	109
20. திருவாதிரைத் திருப்பதிகம் - அப்பர்பெருமான்	115
21. புனர்வச வண்ணம் - ஸ்ரீமுருகனார் ஸ்வாமிகள்	117
22. ஸ்ரீரமண பூஜா விதானம்	119
23. ஸ்ரீரமண அஷ்டோத்ர சதநாமாவளி	121

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணய

நன்றியுரை

ஒருவன் மிகுந்த மன மகிழ்ச்சியொடு துயிலெழும்போது, அன்றைய தினம் முழுவதும் உற்சாகமாக, நிறைந்த மனத்தொடும், தெளிந்த சிந்தனையொடும் செயலாற்றுவான். இவ்வுண்மை உணர்ந்த நம்பெரியோர்கள் பண்டைக்காலங்களிலேயே அரசர்கள்துயிலெழும்வேளையில், வீணை, யாழ், குழல், நாதஸ்வரம் முதலிய வாத்யங்களொடு இன்னிசை நிறைந்த சுகமானதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவர். ஏனெனில் சாதாரண குடிமகனைவிட ஒரு அரசன் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பெரிது; அவற்றால் குடிமக்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் பெருத்த நன்மையும் விளையும். ஒரு அரசனுக்கே இவ்வுண்மை பொருந்துமென்றால், அண்டாண்ட கோடி சராசரங்களுக்குத் தலைவனாகிய இறைவன் துயிலெழும்போது ஒரு இனிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தருவது எந்த அளவு அவசியம் என்பதை இப்போது நீங்களே ஊகித்துணரலாம். ஆகவே சகல லோக கேஷமத்திற்காக மகிழ்ச்சி நிறைந்த சூழ்நிலையில் இறைவனைத் துயிலெழுச் செய்வதற்காக ஏற்பட்டதே திருப்பள்ளியெழுச்சியும், திருவெம்பாவையும் ஆகும். இதில் ஆண்டாள் திருப்பாவையும், மணிவாசகரின் திருவெம்பாவையும், திருப்பள்ளியெழுச்சியும் மிகப் பிரசித்தமாகும். இதையொட்டி ஸ்ரீமுருகனார் ஸ்வாமிகள் அருளிய திருப்பள்ளியெழுச்சியும், திருவெம்பாவையும் ஸ்ரீ ரமண பக்தர்களால் ஓதப்படுகின்றன. சீரிய ரமண பக்தர் திரு.சாதுலம் ஸ்வாமிகளும் ஸ்ரீபகவானின்

மீது "திருப்பள்ளியெழுச்சியும், திருவெம்பாவையும்" பாடியுள்ளார். தவிரவும், தஞ்சாவூர் ஜானகி மாதா அருளிய "காலைப்பாட்டு" ஆண்டாள் நாச்சியாரின் திருப்பாவை, சத்தியமங்கலம் ஸ்ரீ வெங்கடரமணய்யர் இயற்றிய ஸ்ரீ ரமண ஸ்துதி பஞ்சகம், ஆதிரை வண்ணம், புனர்வசு வண்ணம், ஸ்ரீ ரமண பூஜா விதானம் ஸ்ரீரமண அஷ்டோத்திரம், ஆகிய இவை அனைத்தையும் ஒருசேர மார்கழிமாதப் பாராயண நூலாக அச்சில் கொண்டுவந்திருக்கும் சூளைமேடு வி.ரமணன் அவர்கள் பெரிதும் பாராட்டுக்குரியவர்.

இத்தகு சிறந்த ரமணப்பணிகளுக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் எங்கள் சமাজத்தின் தலைவர் கே.ஸ்ரீராம் வழக்கம் போல் இந்த நூலை பெருத்த அக்கறையொடு உருவாக்கியுள்ளார். மேன்மேலும் அவரது ஸ்ரீரமணப்பணி ஸ்ரீபகவானருளால் பெருகுவதாக!

கணிணி தட்டச்சு செய்த செல்வி.ஷகிலா, பானுமதி அவர்கள், அச்சுபிழை திருத்திய சூளைமேடு A.மாரியப்பன், மற்றும் பேராசிரியர் A.பத்மநாபன் அவர்கள், சிறந்த முறையில் அச்சிட்ட சுரேஷ் ஆப்செட் நிறுவனத்தினர், ஆகியோர் அனைவருக்கும் எங்கள் இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

திங்களுக்குடி ஸ்ரீரமணேசன் திருவருள் எங்கும் தங்குக.

24.12.2006

ஸ்ரீ ரமண சரண தாசர் சார்பாக
திரு. எம்.கே. வைத்தியநாதன்
செயலர், ஸ்ரீ ரமணபக்த சமাজம்,
மேற்குமாம்பலம்.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

பணிவுரை

சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார் திருப்பாவையும், மணிவாசகப் பெருந்தகையின் திருவெம்பாவையும் தமிழர் கலாசாரமாக இன்று உருவெடுத்துள்ளன. இவை இரண்டும் இசைக்கப்படாத கோயில்களே தமிழகத்தில் இல்லை. அதிலும் 'மாதங்களில் நான் மார்கழி' என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணரால் பாராட்டப்படும் மார்கழி மாதத்தொடு இவை இரண்டும் பின்னிப் பிணைந்தவை. மார்கழி மாதத்தில் தமிழகக் கோயில்களில் வழிபாடு அதிகாலை 4 மணிக்கே பெரும்பாலும் துவங்கிவிடும். அப்போது உத்தம அன்பர்கள் கேட்போர் உள்ளம் உருக இவை இரண்டையும் பண்ணொடு இசைப்பர். தமிழர் பண்பாட்டின் தனிப்பெரும் சொத்தாக இவை இரண்டும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன.

மாணிக்கவாசகரின் திருப்பள்ளியெழுச்சியோ மார்கழியில் மட்டுமன்றி, எல்லா மாதங்களிலும், தினமும் சிவன் கோயில்களில் ஓதப்படுவதாகும். இந்த சம்பிரதாயத்தின்படி, பகவான் ஸ்ரீரமண மகரிஷிகளின் தலையாய அடியவர் ஸ்ரீமுகவைக் கண்ண முருகனார் ஸ்ரீபகவானின் மீது "திருப்பள்ளியெழுச்சியையும் திருவெம்பாவையையும்" அருளியுள்ளார். கடந்த மூன்று வருடங்களாக மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் சூளைமேடு ஸ்ரீரமண சமாஜத்தில் தினமும் மணிவாசகப் பெருந்தகையும்

ஸ்ரீமுருகனாரும் அருளியுள்ள திருப்பள்ளியெழுச்சியும், திருவெம்பாவையும் பாராயணம் செய்யப்படுகின்றன. இதில் பங்கேற்கும் அன்பர்களின் வசதிக்காக, இந்நூல்களைப் பொருளொடு அச்சிடவேண்டுமென்றதோர் அவாகடந்த ஒரு வருடகாலமாக நீறுபூத்த நெருப்பென என் உள்ளத்தில் கனன்று கொண்டிருந்தது. இதை அவ்வப்போது திரு.கே.ஸ்ரீராம் அவர்களிடம் கூறியும் வந்துள்ளேன். அதை நினைவிற்கொண்டு, அவர் ஸ்ரீமுருகனார் அருளியுள்ள இவ்விரு நூல்களுக்கும் விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீமுருகனாரின் திருவெம்பாவைக்கு ரமணோபதேசங்களின் அடிப்படையில் வேதாந்தபரமாக இந்த விளக்கவுரை அமைந்திருப்பது ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

மார்கழி மாதப் பாராயணத்திற்காக இந்நூல் உருவாக்கப்படுவதினால் மேலும் ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை, சத்தியமங்கலம் வேங்கடரமணய்யர் இயற்றிய ஸ்ரீ ரமண ஸ்துதிப் பஞ்சகம் ஸ்ரீ சாதுலம் ஸ்வாமிகளின் திருவெம்பாவை, மற்றும் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருநாவுக்கரசரின் ஆதிரை வண்ணம், ஸ்ரீமுருகனாரின் புனர்வச வண்ணம் ஆகிய பாடல்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

மெய்யன்பர்கள் இந்த பாராயணத் திரட்டைப் பொருளுணர்ந்து பாராயணம் செய்வது அவர்தம் ஆன்மிகப் பயணத்திற்குப் பெருத்த உதவி செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சென்னை

08.12.2006

புனர்வச நன்னாள்

வி. ரமணன்

அறங்காவலர், ஸ்ரீ இஷ்டஸித்தி விநாயகர்

வேத பாராயண ட்ரஸ்ட் ரமண சமாஜ்,

கூளைமேடு, சென்னை-600 094.

அணிந்துரை

“சொல்லும் பொருளெலாம் ஆனார் தாமே; தோத்திரமும் சாத்திரமும் ஆனார் தாமே” என்பார் அப்பர் பெருமான். இதையே ஞானசம்பந்தப் பெருமானும், “கற்ற நூற்கருத்தும் நீ” எனப்பாடுவார். ஞானத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருத்தலால் தமிழ்மொழி ‘ஞானத்தமிழ்’ ஆகியது. எனவே தெய்வத்தமிழ்ப்பாடல்கள் தெய்வத்தோடு இணையாக வைக்கப்படுகின்றன. ‘பல்லுரைக்கும் பாவெலாம் ஆனார்’ என்ற அப்பரடிகள் வாக்கு இங்கு நோக்கத்தக்கது. இசையோடு இயைந்த பாடல்கள் பெரிதும் ஏற்றம் பெறுவதை, சுந்தரரைத் தடுத்தாண்ட இறைவர் வாயிலாக, “அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்” என்று சேக்கிழார் விரித்துரைக்கக் காணலாம். பலவகைத் தொண்டுகள் இருந்த போதிலும் பண் சுமந்த பாடலால் இறைவனைத்துதிப்போர்பெறும் பேறு அளவிடற்கரியது எனத் தேவாரம் பகர்கிறது. பழங்காலந்தொட்டே மார்கழியில் வைகறையில் நீராடி இறைவனை வழிபடும் பாவைநோன்பு நம்மிடையே நிலவிவருகிறது. இப்பாவை நோன்பால் பெண்கள் நல்ல கணவனை அடைய வேண்டுவதும், சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்யும் பேற்றினைப் பெற வேண்டும் என்பதும் வேண்டப்பெறுதலை, “உன் அடியார் தாள்பணிவோம்” என்றும் “அன்னவரே எம் கணவர் ஆவார்” என்றும் “எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க”

என்றும் மணிவாசகப் பெருமானது திருவெம்பாவையில் காணலாம். எனவே, கண்ணுக்கினியானைப் பாடவேண்டும்; உள்ளம் கசிந்து நெக்கு நின்று உருக வேண்டும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

“பாட வேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்து நைந்து உருகி நெக்கு நெக்கு
ஆட வேண்டும் நான் போற்றி..”

என்ற திருவாசக வரிகள் நெஞ்சை நெகிழ்விப்பனவாகும்.

மக்களுக்கு எல்லா நலன்களையும் அளிக்க வல்ல மார்கழி மாத வைகறை வழிபாட்டில் பாராயணம் செய்வதற்காக திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, ஆகிய பனுவல்களோடு, ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகளின்பேரில் அவர்தம் அடியார் பெருமக்கள் பாடிய பாடல்களையும் ஒருங்கே தொகுத்து, அறிஞர் பலரது வாழ்த்துரைகளோடு அச்சிட்டு வழங்கும் எனது ஆப்த நண்பர் திரு. வி. ரமணன் அவர்களது தொண்டுள்ளத்தைப் பெரிதும் பாராட்டி மகிழ்கிறேன். அவரது அயராத உழைப்பும், பகவானிடத்து வைத்துள்ள பக்தியுமே அவரை இவ்வாறு செய்வித்தது என்பதில் ஐயமில்லை. இதனைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள், இத் தெய்வப் பனுவல்களைப் ஓதியும் ஓதச் செய்தும் இறைவனது அருளைப் பெறுமாறு ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானது குஞ்சித பாத மலரடியினைச் சிந்தித்து வந்திக்கிறேன். எல்லாம் சிவன் செயல்.

28.12.06

அடியேன்

மயிலை வாயிலார் நாயனார்

சிவபாத சேகரன்

குருபூஜை நாள்.

திருவாதிரையான் திருவருட்சபை,
சென்னை.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணய

ஸ்ரீ முகவைக் கண்ண முருகனார் சரிதச் சுருக்கம்

ஸ்ரீ ரமண பகவானின் திருவடிகளை நாடி அவரால் பெற்றுய்ந்த பக்த சிரோன்மணிகளில் தலையாயவர் ஸ்ரீமுகவைக்கண்ண முருகனார். இம்மெய்யடியார் இராமநாதபுரத்தில் 1890ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஓர் எளிய அந்தண குடும்பத்தில் கிருஷ்ணய்யர் - சுப்புலக்ஷ்மி அம்மாள் தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

தமிழ்மொழிப் பற்றால் திருக்குறள், தொல்காப்பியம், நன்னூல், நைடதம், பரிபாடல், சங்ககால இலக்கியங்கள், ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் போன்ற பண்டைத் தமிழ்நூல்கள் அனைத்தையும் கசடறக் கற்றார். தமிழ்த் தாத்தா பிரம்ம ஸ்ரீ டாக்டர். உ. வே. ஸ்வாமிநாத ஐயர், மஹாவித்வான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, தண்டமிழ்ச் செல்வர் வி. மு. சுப்ரமண்யன் M.A., வாசிசகலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதன், தணிகைமணி ராப்பஹதூர் வ. சு. செங்கல்வராயப் பிள்ளை, ராமநாதபுர ஆஸ்தானவித்வான் ராவ் சாஹிப் மு. ராகவைய்யங்கார், மாபெரும் தமிழ்ப்புலவர் R. ராகவைய்யங்கார் போன்ற மாபெரும் தமிழ் மேதைகளால் இந்த நூற்றாண்டின் "சங்க காலப்புலவர்" என்று போற்றப்பட்டார்.

ஸ்ரீபகவானின் பெயரைக் கேட்டமாத்திரமே ரமணனுபூதியில் தம்மை இழந்த முருகனார் 1923-ம் ஆண்டு முதன்முதலாக ஸ்ரீபகவானைத் தரிசனம் செய்தார். அது முதல் அவர் போற்றுதல் அனைத்தும் ஸ்ரீபகவான் ஒருவருக்கே உரித்தாயிற்று. மாற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் கருதா ஏகபக்தியின் சொருபமாகவே முருகனார் மாறிவிட்டார்.

ஸ்ரீ முருகனார் இயற்றிய ஸ்ரீரமண சந்நிதிமுறை சைவத்தில் பிரசித்தி பெற்ற பதினோறு திருமுறைகள், வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் நாலாயிர - திவ்யப் பிரபந்தத்தின்கண் அமைந்த சில பதிகங்கள், அருணகிரியாரின்

கந்தர் அனுபூதி, தாயுமானவர் அருளிய எந்நாட்கண்ணி, பராபரக்கண்ணி ஆகியவற்றைத் தழுவி - சுருக்கமாகச் சொன்னால் - தமிழ் இலக்கியமே ஓர் உருக்கொண்டதைப் போல் ஒளிர்கின்றது. சுமார் 2000 பாடல்கள் கொண்ட இந்த ரமணசந்நிதிமுறையைத்தான் ஸ்ரீபகவான் "திருவாசகத்திற்கு நிகர்" என்று முத்திரையிட்டார். பக்தி ரசம் ததும்ப மேலும் ரமண தேவ மாலை, ரமண சரணப் பல்லாண்டு போன்ற அரிய தோத்திர நூல்களை இயற்றிய ஸ்ரீ முருகனார் தம் ஆன்மானுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் அனுபவ நூல்களாக ஸ்ரீரமணானுபூதி (சுமார் 1500 பாடல்கள்), ஸ்ரீ ரமண ஞானபோதம் (சுமார் 18,000 பாடல்கள்) ஆகியவற்றையும் படைத்து, தமிழ் இலக்கியத்திற்கே ஓர் ஒப்பற்றப் பணி புரிந்துள்ளார்.

இச்சா சங்கற்பம் ஏதுமின்றி, இருந்ததை இருந்தபடி இருந்து காட்டி, பரப்பிரம்மஸ்ரூப மோனகுருவாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீபகவானிடம் உபதேச உந்தியார், உள்ளது நாற்பது, குருவாசகக் கோவை, ஆன்ம வித்தைக் கீர்த்தனம் ஆகிய அரிய ஆன்மிக பொக்கிஷங்களை உலகோர் நன்மைக்காக யாசித்துப் பெற்றவர் ஸ்ரீ முருகனார்.

1282 பாடல்களைக் கொண்ட குருவாசகக் கோவையில் 28 பாடல்களே ஸ்ரீபகவான் அருளியவை. மீதம் 1254 பாடல்களை இயற்றியவர் ஸ்ரீ முருகனார். ஆயினும், இந்நூலின் ஆசிரியராகத்தன்னையே அறிவித்தார் ஸ்ரீபகவான். மாறாக ரமண புராணத்திலோ சுமார் 200 வரிகளை ஸ்ரீமுருகனார் இயற்ற, சுமார் 300 வரிகளுக்கும் மேலாக தாமே அருளி, நூலை முடித்துக் கொடுத்து, ரமணபுராணம் என்று தலைப்பையும் தந்தருளிய ஸ்ரீபகவான் ரமணபுராணத்தின் ஆசிரியராக ஸ்ரீமுருகனாரையே தேர்ந்தெடுத்தார். மனதால் ஏற்கனவே ரமணப் பரப்பிரம்ம சொரூபத்தில் ஒன்று கலந்திருந்த முருகனார், ஸ்ரீபகவானின் இச்செயலால் அவர்தம் தமிழின்பத்திலும் ஒன்று கலந்தார்.

மலரும் மணமும் போல், நீரும் சுவையும் போல்,

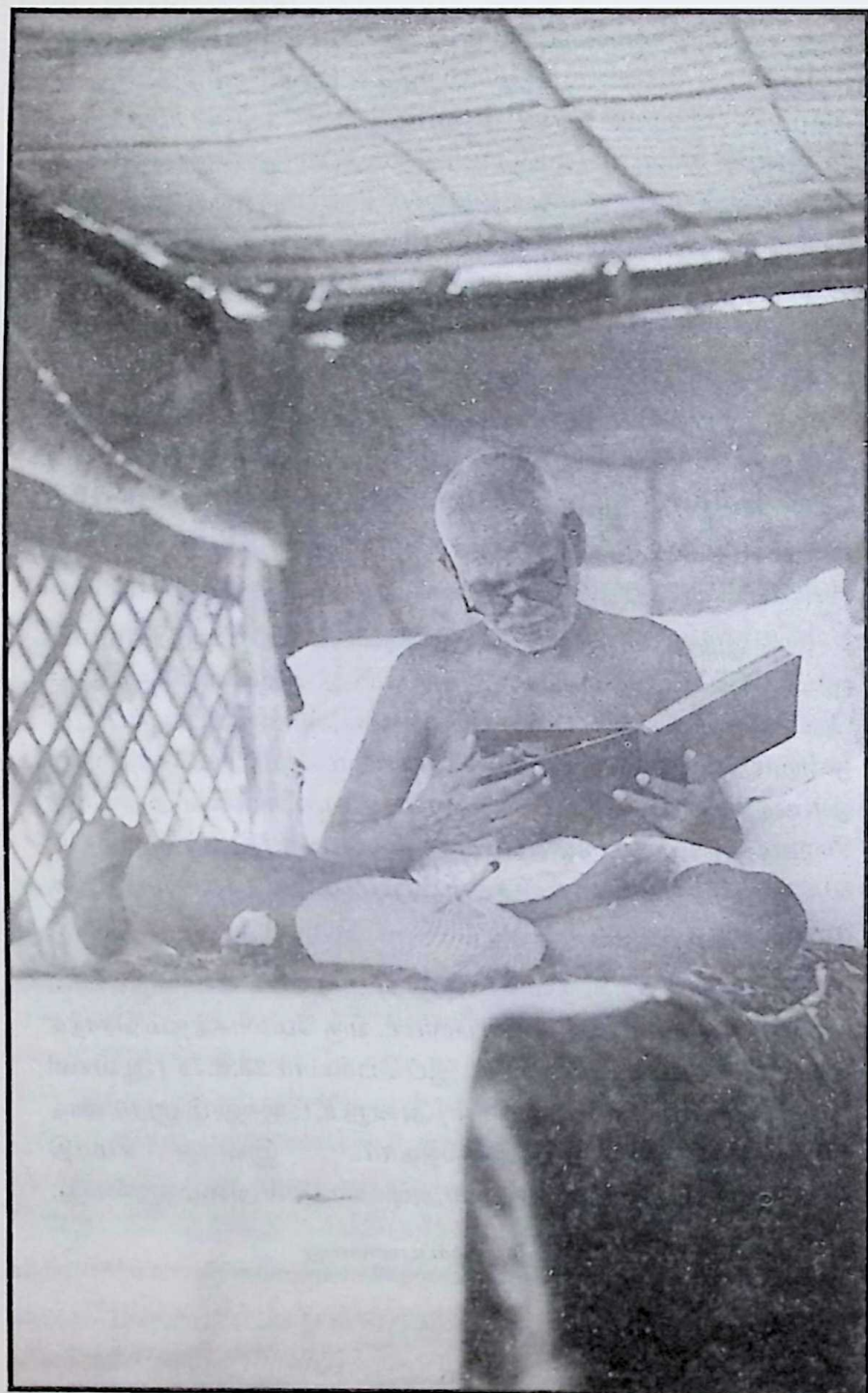
சொல்லும் பொருளும்போல், பாட்டும் பண்ணும்போல், எதுகையும் மோனையும் போல் ஸ்ரீபகவானும் ஸ்ரீமுருகனும் என்றால் மிகையாகாது. ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கு ராதையும், மீராபாயும் போல், ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ஆஞ்சநேய ஸ்வாமிகளையும், சற்குரு தியாகப்பிரும்மத்தையும் போல், திருவரங்கநாதனுக்கு சூடிக் கொடுத்த சுடர்கொடியாம் ஸ்ரீ ஆண்டாளைப் போல், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருக்கு விவேகானந்தரைப்போல் ஸ்ரீரமண பகவானுக்கு முருகனார் விளங்குகிறார்.

இயற்றிய பாடல்களின் எண்ணிக்கையிலும் சரி, அவற்றின் தரத்திலும் சரி, தெய்வப் புலவர்களாகிய கம்பர், திருவள்ளுவர், இளங்கோவடிகள் ஆகியோர் வரிசையில் வைத்து தமிழ்த்தாயின் தலைமகனாக வணங்கப்பட வேண்டியவர் ஸ்ரீ முருகனார்.

இத்துணை அளப்பரிய பெருமைகளைப் பெற்றிருந்தும், குடத்திலிட்ட விளக்காக, இருக்குமிடத்தை விளக்கெடுத்துத் தேட வேண்டிய அளவில் உலகோர்புகழ்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்டு, ஒன்றுமறியாத சாமானியர்போல், எளிமைக்கும், அடக்கத்திற்கும் ஓர் உதாரண புருஷராய், மூவாசைகளை விலக்கிய அதிசாந்த சீலராய் வாழ்ந்த இப்பெரியாரின் புகழை இவர் இயற்றிய 30,000-க்கும் மேற்பட்ட தீந்தமிழ்ப்பாக்களே காலகாலத்திற்கு முரசறையும்.

தம் சற்குருவினிடத்தில் தம் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்திய பக்திக்குப் பன்மடங்கு மேலாகத்தம் சொந்த வாழ்வில் வெளிப்படுத்திய இப்பெரியார் 28.8.73 (ஆவணி அமாவாசை நிறைந்த நன்னாள்) அன்று உடலாலும் ஸ்ரீரமணத் திருவடிகளில் ஒன்று கலந்தார். இவரது சமாதி ஸ்ரீரமணாசிரமத்தில் அருணமலை அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ளது.

ஓம் ஸ்ரீரமணர்ப்பணமஸ்து

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணய

ஸ்ரீ முருகஞர் ஸ்வாமிகள் அருளிய திருவெம்பாவை - முகவுரை

மாதங்களில் சிறந்த மார்கழியில் மணிவாசகப் பெருந்தகையின் திருவெம்பாவையை இசைக்காத சைவ சமயக் கோயில்களே தமிழகத்தில் இல்லையென்றால் இந்த உன்னதமான நூலின் அளப்பரிய பெருமைகளை எவரே உள்ளபடி உரைக்க வல்லார்? இந்த அரிய பாடல்களை மணிவாசகர் திருவண்ணாமலையில் அருளிஞர். அவருடைய மறு அவதாரமாகக் கருதப்படும் ஸ்ரீமுகவைக் கண்ண முருகஞர் இந்த திருவெம்பாவையைத் தழுவி 'அண்ணாமலை ரமணன் அன்பர்க்கு அருண்மாரி' என்று ஆரம்பிக்கும் பாசுரத்தை இயற்றி, ஸ்ரீபகவானிடம் காண்பிக்க, ஸ்ரீபகவான் 'மாணிக்கவாசகரைப் போல் பாடுவீரோ? இவ்விதம் பாடிக்கொண்டே வந்தால், அவ்விதமே அமையும்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர். அன்றைய தினத்திலிருந்து திருவாதவூரின் மாணிக்க வாசகங்கள் ஸ்ரீமுருகஞரின் நாவில் எழுந்தன. திருவாசகத்தை முற்றிலும் ஒத்த 'ஸ்ரீரமண சந்நிதிமுறை' என்னும் தோத்திரப் பெருநூலை யாத்து முடித்தார் ஸ்ரீமுருகஞர். பாடல்களின் அழகிலும் கம்பீரத்திலும் மனத்தைப் பறிகொடுத்த ஸ்ரீபகவான் "செகத்தார் உ(ய்)ய வகுத்தான் முறை திருவாசகம் நிகரே" என்று ஸ்ரீமுருகஞரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார். இவ்வாறு திருவாசகத்தை ஒத்த ஸ்ரீரமண சந்நிதிமுறை தோன்றக் காரணம் ஸ்ரீமுருகஞர் இயற்றிய திருவெம்பாவையே ஆகும். இதை ஸ்ரீரமண சந்நிதி முறையில் அதன் நூல்வரலாற்றிலேயே ஸ்ரீமுருகஞர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பார்வளர் கயிலைமுற் பதிகத் துதியால்
 சீர்வளர் அடிகளைச் சேவித்து அடியேன்
 விதியின் விளைவால் மீக்கெழு அன்பால்
 பதிகம் சிலசொலி பரவு நாள்ஒன்றில்
அண்ணாமலை என்று ஆரம்பிக்கும் ஓர்
 பண்ணார் பாவைப் பாசுரம் தீட்டினர்
 உருக்கும் கருணை உடை ரமணேசன்
 திருக் கண்ணோக்கச் சேர்த்தலும் அன்னோன்
 சயம்பெறு மணிவாசகர் வாசகம் போல்
 இயம்பவும் வல்லையோ என விளையாட்டாக்
 கூற நின்ற குறிப்பின் சிறப்பைத்
 தேற உணர்வால் சிந்தை தியங்கிக்
 கூகைபோல் நண்பகல் குருடாய் இருட்கு
 வாகை சூடிய என்மடமதி எங்கே
 மின்மினி தன்னொடு விண்மணி போலப்
 புன்மதியொடு பொருந்தும் அன்றோத் தம்
 கங்குலா மையல் கழன்று மெய்ஞ்ஞானம்
 பொங்கும் ஆன்மானுபூதி எங்கே என்று
 இசைத்தேன் இசைத்தலும் எய்த்தேன் எய்த்தலும்
 அசைத்தே மதியை அருளால் அலர்த்தி
 என் இதயத்தே இலங்கு அவ்விறைவன்
 என்னது செய்கை யிலாதே ரமண
 சந்நிதி முறை நூல் சாற்றினன்
 தன்னது வாய்மை தழைத்து ஒங்கிடவே.

விளக்கவுரை: 'பார்வளர் கயிலை' என்று ஆரம்பிக்கும் தேசிகப் பதிகத்தை முதன் முதலில் இயற்றினேன். இதன்பின் சில பதிகங்களை ஸ்ரீ பகவானின் மீது இயற்றி அவரொடு அவற்றைப் பகிர்ந்து மகிழும் நாள் ஒன்றில் 'அண்ணாமலை ரமணன் அன்பர்க்கு அருண்மாரி' என்று ஆரம்பிக்கும் பாடலை ஸ்ரீ பகவானிடம் காண்பித்தபோது 'மணிவாசகரைப்போல் பாடவும் வல்லிரோ?' என்று கூறவும், நான் அதிர்ச்சி அடைந்து

‘நண்பகலில் சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் மணிவாசகர் எங்கே? அந்த பட்டப்பகலில் ஆந்தையைப்போல் குருடகை பார்வை தெரியாமல் இருக்கும் நான் எங்கே? இரவில் சந்திரனைப்போல் ஒளிரும் அவர்தம் ஆன்மானுபூதி எங்கே? அந்த இரவில் மின்மினிப் பூச்சிப்போல் ஒளிவிடும் நான் எங்கே?’ என்று கூறி மயங்கி, சோர்ந்து வீழ்ந்தேன். அப்போது தன் எல்லையற்ற கருணையினால் மயங்கிச் செயலற்றுவிட்ட என் அறிவிற்குப் புத்துணர்ச்சியூட்டி, மலரச் செய்து, என் இதயத்தில் எழுந்தருளி ஸ்ரீரமண சந்நிதிமுறை என்னும் இந்த நூலை ஸ்ரீபகவான் இயற்றினார். இது என் செய்கையே அல்ல; நான் ஒரு கருவியே; கர்த்தா ஸ்ரீபகவானே! இவ்வாறு அவர் செய்ததற்குக் காரணம் தன் பெருமைகளைக் கூறிக்கொள்ள அல்ல; மாறாக, ஆன்மவஸ்துவின் அளப்பரிய குணதிசயங்களை உலகோர் புரிந்து கொள்ள வேண்டியே!

இவ்வாறு ஸ்ரீபகவானின் அருட்பிரசாதத்தை ஸ்ரீரமண சந்நிதி முறையென்னும் பக்திவெள்ளமாகப் பெற்றுத் தந்த பெருநூலை திருவெம்பாவை ஆகும். இந்த நூலின்கண் அமைந்துள்ள பாசுரங்களுக்கும், ஸ்ரீமுருகனார் ஸ்வாமிகளின் ‘திருப்பள்ளி எழுச்சி’யில் உள்ள பாடல்களுக்கும் ஒரு எளிய விளக்கவுரை எழுதுமாறு என் இனிய நண்பர் சூளைமேடு வி. ரமணன் சில , பல மாதங்களாகவே வற்புறுத்தி வந்தார். அவருடைய வேண்டுகோளை மேலும் தாமதிக்க இயலாமையே இந்த விளக்கவுரை தோன்றக் காரணமாகும்.

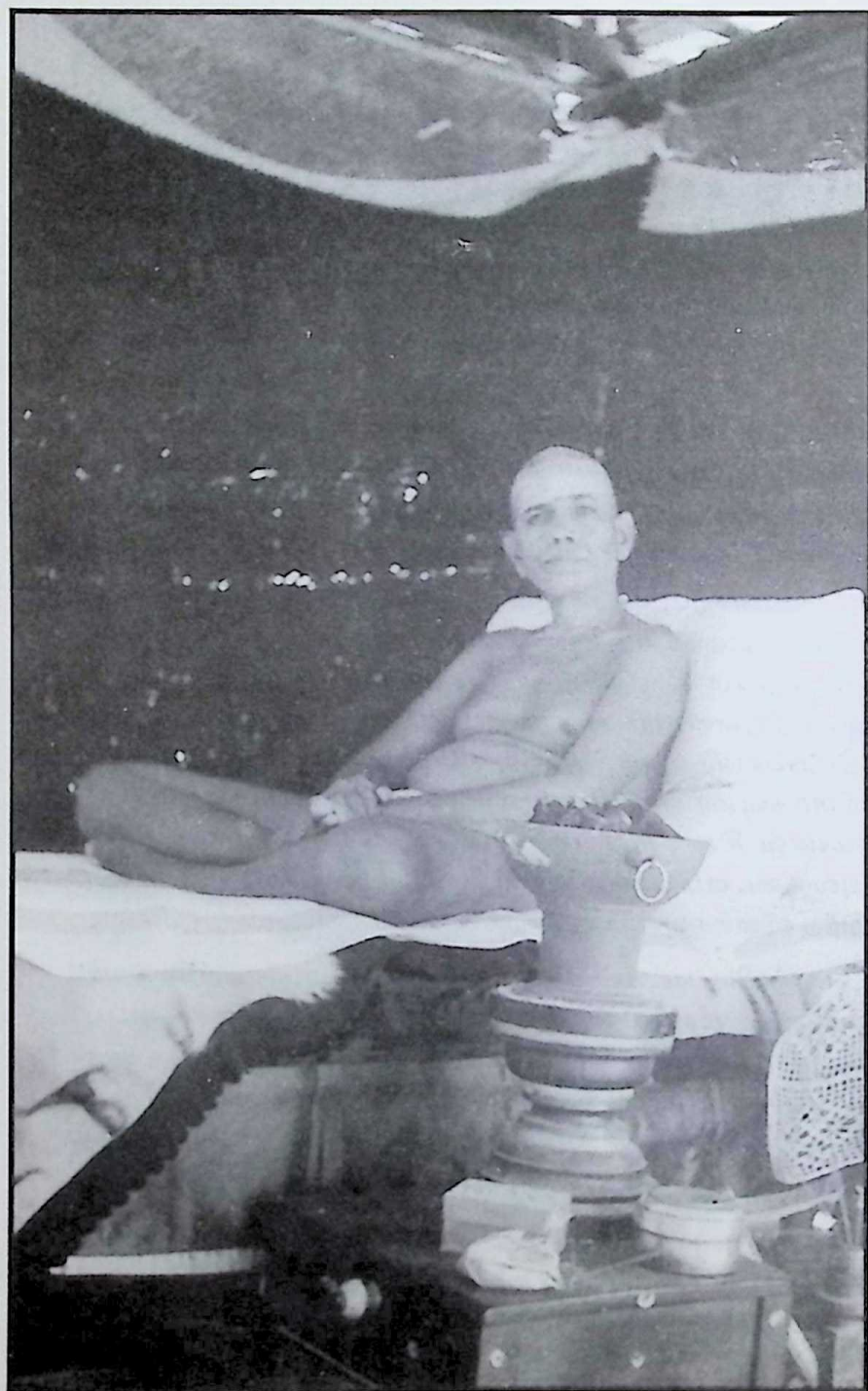
“சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர்” என்னும் மணிவாசகப் பெருந்தகையின் வாக்கின்படி, விளக்கவுரையுடன் கூடிய இவ்விரு நூல்களையும் சிரத்தையுடன் அன்பர்கள் பொருளுணர்ந்து பாராயணம் செய்து, இக பர சௌபாக்கியங்கள் அனைத்தையும் ஸ்ரீபகவானருளால் எய்தி தாம் மகிழ்வுறுவதொடு இப்பூவுலகையும் புனிதமாக்குவராக.

சென்னை

கே. ஸ்ரீராம்

30.12.2006

வைகுண்ட ஏகாதசி நன்னாள்

ஸ்ரீ முருகனார் சுவாமிகள் இயற்றிய

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

மார்கழி மாதம் இறைவனை வழிபடும் புனித மாதமாகத் தொன்றுதொட்டு கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாதத்தில் தான் சிவனுக்குரிய திருவாதிரைப் பெருவிழாவும் (ஆருத்ராதரிசனம்), மகாவிஷ்ணுக்குரிய வைகுண்ட ஏகாதசியும், ஸ்ரீ பகவானின் அவதார நக்ஷத்திர தினமான புனர்பூசமும் அமைந்துள்ளன. சிவபெருமானைக் கோயிலிற்குச் சென்று வழிபட பெண்கள்தங்கள் தோழிகள் ஒவ்வொருவரின் வீட்டிற்கு முன்பும் விடியல்வேளையில் சென்று ஒவ்வொருவரையும் எழுப்பித் தங்களுடன் அழைத்துச் செல்வதாகப் பாடல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிலிற்குச் செல்வதற்கு முன் அனைவரும் புனித நீராடி, திருநீறணிந்து, இறைவனின் பெருமைகளைப் பாடியவாறு செல்வதாக ஐதீகம். மணிவாசகரின் பாடல் அமைப்பை முற்றிலும் தழுவினே ஸ்ரீ முருகனாரின் திருவெம்பாவையும் அமைந்துள்ளது. “எம்பாவாய்!” என்பதினால், “எங்கள் அன்பிற்குரிய பெண்ணே!” என்று வாஞ்சையத்துடன் தங்கள் தோழியை விளிப்பதாக ஒவ்வொரு பாசரமும் நிறைவுறுகிறது. ‘ஏலோர்’ என்பது இசைநயத்திற்காகச் சேர்க்கப்பட்ட பொருளற்றதோர் அசைச்சொல் ஆகும். ‘ஏல்’ என்பதற்கு ‘ஏற்றுக்கொள்’ என்று பொருள் உண்டு. திருவெம்பாவையில் அமைந்துள்ள பாடல்களில் சில பல இடங்களில் இந்தப் பொருளும் பொருந்துவதே!

1. அண்ணாமலை ரமணன் அன்பர்க்கு அருண்மாரி
கண்ணாலே பெய்யும் கருணைத் திறம்பாடி
எண்ணுத எண்ணி ஏங்குஅடியர் வெம்பாவத்
திண் ஆச அறவே தெறுசேவகம் பாடிப்
பெண் ஆண் அலிகள்எனும் பேதத்தை நீத்துத்தம்
உள்நாடு உளத்துஒளிரும் உண்மை வளம்பாடிப்
பண்ஆர் அவன்புகழைப் பாடும் கீதாமுதம்போல்
தண் ஆர் அமைதி தழையேலோர் எம்பாவாய்.

-பா, 1453

பொழிப்புரை: பெண்ணே! திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அருணேசனாகிய ஸ்ரீரமண பகவான் அடியவர்களுக்குத் தம் திருகண்ணோக்கத்தினால் அருள் மழையைப் பொழிவிக்கும் அவர்தம் பெருங்கருணையைப் பாடியும், எண்ணற்ற எண்ணங்களை எண்ணி, வாடிக் கிலேசித்து ஏங்கும் அடியவர்களின் அடர்ந்த, எளிதில் போக்கவியலாத பாவ வினைப் பயன்களினால் விளையும் துன்பம் நீங்கவே ஸ்ரீபகவானே வாழ்த்தி வணங்கிப் பாடியும், ஆண், பெண், அலி போன்ற பேதங்களை மறந்து, தம்முள் மூழ்கி, இதயத்தில் நிரந்தரமாக ஒளிரும் ஆன்ம வஸ்துவின் மெய்யியல்பைப் பாடியும் இன்புற்றிருப்பாயாக! இவ்வாறெல்லாம் பண்ணொடு ஸ்ரீபகவானின் புகழைப் பாடுவதினாலே மனதிற்கு குளிர்மையைத் தரும் அமைதியில் திளைத்து மகிழ்ந்திருப்பாயாக!

பதவுரை: மாரி-மழை, திண்ணாக-திண்மை+ஆசு, திண்மை-அடர்ந்த, ஆசு-குற்றம் (துன்பம்), தெறு-அழிக்கும், உண்ணாடு-உள்+நாடு, ஆர்-பொருந்திய, தழைத்தல்-பெருகுதல், ஏலோர்-அசைச்சொல் (பொருளற்றது).

2. தங்காய் மணிக்கதவம் தாழ்த்திறவாய் தன்கழல்கள்
சிங்காரமாக என் சென்னிமேல் சேர்வித்த
கங்காதர வேங்கட ரமணப் பெம்மானைப்
பொங்கு ஆதரத்தில் புகல்அடியர் தோத்திரம்போய்
மங்காது எழுந்துஅட்ட மாதிரமும் முற்றெழுப்ப
இங்கே எமைத்தான் எழுப்புவதாப் பேசியநீ
கொங்குஆர் அமளிக்கே கோப்புண்டு கண்வளர்வாய்
எங்காய் ஈதே நின் இயல்பேலோர் எம்பாவாய். -பா. 1454

பொ-ரை: அம்மா! உன் வீட்டுக் கதவைத் திறப்பாய்! தன் திருவடிகளை என் தலைமேல் வைத்து என் சென்னிக்கு அழகு சேர்த்த, கங்கை நதியைத் தலையில் சூடிய வேங்கட ரமணப் பெம்மானைப் பொங்கும் அன்பொடு அடியர் புகல்கின்ற தோத்திர ஒலி எட்டு திசைகளில் உள்ளவரையும் தப்பாது தூங்கவொட்டாமல் எழுப்பி விடுகின்றதென்றால், நீயோ நேற்று எங்களை எழுப்புவதாகக் கூறிவிட்டு, இங்கே, இப்போது நறுமணம் மிக்க படுக்கையை விட்டு எழுந்திராது உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறாயே! எம் பெண்ணே! இதுவோ உன் இயல்பு ஆவது? (கூடாது என்றவாறு).

அ.ப-ரை: தங்காய்- i) தங்கை, ii) அம்மா (A honorific term meaning Madam), ஆதாரம்-அன்பு, மாதிரம்-திக்கு, அட்ட-எட்டு (அஷ்டம், சம்ஸ்கிருதச் சொல்), அட்டமாதிரம்- எட்டு திக்குகள், அமளி-படுக்கை (Bed), எங்காய்- எம்பெண்ணே, கொங்கு-நறுமணம் (Fragrance) , ஆர்-பொருந்திய.

3. தன்னளவு இல்லா தலைமையான் வேங்கடவன்
என்னளவு இல்லார் இழிசினர் என்று எள்ளாது
நென்னலால் தன் சந்நிதிமுன் நிகழ்வித்து
நன்னலமாய் ஆண்ட நலத்தைநீ நாடாதே
முன்னம் துயின்ற முழுமோகத்தால் வைகறைக்கே
இன்னம் துயிலுதியோ எங்காய் துயிலெழாய்
முன்னலாய் ஆண்ட முகவிலாசம் பாடி
அந்நலாய் பூந்தடம் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். -பா.1455

பொ-ரை: பெண்ணே! தன்னிகரில்லாத் தலைவனாகிய ஸ்ரீவேங்கடரமணபிரான் தம் அடியார்களைத் தமக்கு ஒப்பிடும்போது சிறிதும் தகுதியற்றவர் என்ற காரணத்தினால், அவர்களை இகழ்ந்து உதாசினம் செய்யாது, முதல் நாளிலேயே அவர்களை தம் ஆன்ம சந்நிதிக்குக் குடியேற்றி, நல்லவிதமாய் ஆட்கொண்ட நலத்தை நீ பாராட்டாது, முன்னம் உறங்கி மகிழும் பழக்க தோஷத்தால், உறக்கத்தில் நேசம் வைத்து இரவு முடிந்த பின்னும் விடியற்காலே வேளையில் உறங்குகின்றாயே! உடனே துயிலெழாய்! முன்னம் தம் ஆன்ம சந்நிதிக்கு ஏற்றிவிட்டு அருள்பாலித்த ஸ்ரீபகவானின் பெருங்கருணையை அனுபவித்த அத்தகை நலத்தைப் பெற்றவளே! ஆன்மப் பொய்கையில் புனித நீராடுவாயாக!

அ.ப-ரை: இழிசினர் - இழிந்தவர், எள்ளாது - இகழாது, நென்னல் - முன்னாள் (நேற்று, முதல் நாள்) , வெங்காய் - எங்காய் (பெண்ணே)', முன்னலால் - முன்னம், அந்நலாய் - அந்த நலம் மிக்கவளே, பூந்தடம் - புஷ்பங்கள் நிரம்பிய பொய்கை (நீர்நிலை).

4. பொங்குஅமளி மேலால் புரண்டு புரண்டு அசையும்
தங்கைச்சி தாழ்குழலாய் சங்கரவம் கேட்டிலையோ
வங்கமா ஊர்ந்தாயேல் வஞ்சத் துயில்மடியால்
மங்குவாய் கண்டாய் மடியாது எழுந்திராய்
சிங்கக் கண்ணோக்கத்தான் செந்தாமரை போலும்
தங்கக்கை வேங்கடவன் சார்ந்தடைந்த பேதையராம்
எங்கையர்க்கு நல்கும் பேரின்பத் திறம்பாடிப்
பங்கயப் பூம்பொய்கை படியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1456

பொ-ரை: படுக்கையின்மேல் புரண்டு புரண்டு நித்திரை
சுகத்தை அனுபவிக்கும் என் தங்கையே! நீண்ட கூந்தலை
உடையவளே! கோழி கூவும் ஒலி உனக்குக் கேட்கவில்லையோ?
வஞ்சனை செய்யும் உறக்கச் சோம்பல் என்னும் கடலில்
மரக்கலம் போன்று மெதுவாக ஊர்ந்து செல்லுவாயேல்,
கரையை அடைதலின்றி மங்கி அழிந்துவிடுவாய். அவ்வாறு
அந்த சோம்பல் என்னும் கடலில் மூழ்கி மடியாது உடனே
எழுந்திடுவாய்! சிங்கம் போன்று வீறு கொண்டெழும் வீரவிழி
நோக்கத்தான்; செந்தாமரை மலரைப் போன்றத் திருமுகத்தை
உடையவன்; தங்கக் கையோனாகிய வேங்கட ரமணபிரான்
தன்னைச் சரணடைந்த ஒன்றுமறியா பேதையராகிய
எங்களுக்கும் ஆன்மப் பேரின்பம் அருளிய திறத்தைப் பாடி,
தாமரை மலர்கள் நிறைந்த பெய்கையில் நீராடுவோம்! வாராய்!

அ.ப-ரை: பொங்கு அமளி - மெல்லிய பஞ்சினால்
செய்யப்பட்டதால் பொங்கி மேலெழும் படுக்கை, தாழ்குழல்
- நீண்ட கூந்தல், சங்கு - கோழி, அரவம் - ஒலி (Sound not
vocal, not made by human-being, hum, bustle, Noise) ,
சங்கரவம் - கோழி கூவும் ஒலி, வங்கம் - மரக்கலம், மடி -
சோம்பல், எங்கையர்க்கு - எங்களுக்கு, பேதை -
ஒன்றுமறியாதபெண், வெளுத்த மனத்தவள் (plain person).

5. கள்ளம் இலாய்போல் கரந்துரையால் வஞ்சித்த
கள்வீ எழுந்திராய் கண்கழுவித் தாழ்திறவாய்
எள்ளி இகழ்ந்துரையால் ஏசாதே அம்மங்காய்
வெள்ளப் பரங்குணை வேங்கடவன் சீர்பாடும்
கிள்ளைமொழி அங்கயல்கண் கேளிரெலாம் போந்தாரோ
பொள்ளென்று அனைவரும் தாம் போந்தார் போந்து எண்ணிக்கொள்
வெள்ளி உதித்ததோ விள்ளாய் விளங்கிரவி
பள்ளி எழுந்தான் நீ படரேலோர் எம்பாவாய். -பா.1457

பொ-ரை: வீட்டிற்கு வெளியில் இருப்பவன்: நன்கு உறங்க வேண்டும் என்று நன்றாக மனத்தில் நிச்சயம் செய்துகொண்டு, ஆனால் அதைச் சற்றும் வெளிக்காட்டாமல் எங்கனையெல்லாம் சீக்கிரம் துயிலெழ வேண்டும் என்று கள்ளம் இல்லாதவள்போல் உண்மையை மறைத்து நேற்று எங்களுடன் உரையாடிவிட்டு, இன்று இன்னும் துயிலெழாமல் எங்களை வஞ்சித்த கள்வீ எழுந்திடுவாய்! முகம் கழுவி வீட்டுத் தாழ்ப்பாளைத் திறப்பாய்! வீட்டினுள் உறங்குபவன்: அழகிய பெண்ணே! எள்ளிநகையாடி, இகழ்ந்துரைத்து ஏசுதல் செய்யாதே! பரங்கருணை வெள்ளமாய்த் திகழும் ஸ்ரீவேங்கட ரமணபிரானின் சீரைப்பாடும் நம் தோழியர் அனைவரும் வந்துவிட்டனரோ? கூறுவாய்!

வெளியிலிருப்பவன்: எல்லோரும் குறித்த நேரத்தில் சொல்லி வைத்தாற்போல் வந்துவிட்டனர். நீயே வந்து எண்ணிக்கொள்! உள்ளே இருப்பவன்: சூரியன் உதித்து விட்டானோ? சொல்வாய்! வெளியே இருப்பவன்: ஆஹா: சூரியனும் பள்ளி எழுந்துவிட்டான்! நீயும் உடனே வாராய்!

அ.ப-ரை: கள்ளம் - பொய் (வஞ்சனை) , கரத்தல் - மறைத்தல், கரந்துரை - உண்மையை மறைத்துப் பேசும் பேச்சு, கேளிர் - 1)நண்பர், 2)சுற்றத்தவர், அங்கயல்கண் - அழகிய மீனைப்போன்ற கண், பொள்ளென்று - சரியானபடிக்கு, வெள்ளி - சூரியன், விள்ளாய் - கூறுவாய்.

6. எதிர் குதிராய் ஏற்று இடியேறு ஆர்த்து அதிர்ந்தாலென்ன
மதிகதிர் தோய் சோணை மலை முழைஞ்சு கூவ
அதிர் குரலால் அன்பர் அகவு துதி ஓசை
உதையவுமே காதை உறங்கல் உணர்வாமோ
பதிவிரத மங்கையிர் பார ரமணன்
அதிமதுர இன்பம் அளித்து ஆண்டான் அடிக்கீழ்
அதிகார ஆணைக்கு அடங்கி ரமணீயக்
கதிர்காம(ம்) முற்றிக் களியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1458

பொ-ரை: அன்பர்கள் போற்றும் துதிஒலியை எதிர்கொண்டு ஏற்று, பேரிடி தாக்கி அதிர்ந்தால்போல், சூரிய, சந்திர ஒளியால் தழுவப்படும் அருணை மலை குகைகள் மேலும் உரக்க (Echo)முழக்கமிடுகின்றன. அந்தப் பேரொலி காதை

வலுவாகத் தாக்கியும் கூட உறங்கிக்கொண்டிருப்பது சரியோ? பதிவிரத மங்கையீர்! மேன்மை மிக்க ஸ்ரீபகவான் அளத்தற்கரிய தன் இன்பத்தை அளித்து தன் திருவடிகளில் நம்மை ஆண்டுகொண்டான்! அவன் அதிகார ஆணைக்குப் பணிந்து, அவன்பால் நாம் கொண்ட பிரேமை முற்றி, அந்த ஆனந்தத்தில் திளைத்திருப்போம்! வாரீர்!

அ.ப-ரை: எதிர்குதிரா - எதிர்கொண்டு, இடியேறு - பேரிடி (thunderbolt) முழைஞ்சு - குகை, அகவுதல் - போற்றுதல், உதையவுமே - உதைக்கவுமே, காதை - காதில், பார - கன (மேன்மை மிக்க), சுதிர் - மிகுதல் (to abound), சுதிர்காமம் - அன்பு முற்றியநிலை.

7. அட்ட மா மூர்த்தியான் அட்ட திசாம்பரத்தான்
அட்ட மா சித்தியான் அட்ட குணசலத்தான்
அட்ட வீரட்டத்தும் அண்ணாமலை அகத்தும்
சிட்டரது நெஞ்சத்தும் சேர் வேங்கட ரமணன்
திட்டமா நம்மம்மை தீப்பிறவி சேராமே
சட்டமாய் ஆட்கொண்ட தன்அளியின் சீர்நினைந்துஅவ்
வட்ட மதிமுகத்தோன் மாணடிக்கே சாந்தான்ம
நிட்டை நீராடி நிறையேலோர் எம்பாவாய். -பா.1459

பொ-ரை: மண், புனல், அனல், கால், வானம் (பஞ்ச பூதங்கள்), சூரியன், சந்திரன், ஜீவன் ஆகிய அஷ்ட வடிவினன்; எட்டு திசைகளையுடைய ஆகாசவடிவினன்; அஷ்ட மா சித்திகளை புரிய வல்லவன்; எண் குணத்தான்; தன் வீரத்தை வெளிப்படுத்திய எட்டு திருத்தலங்களிலும், அண்ணாமலையிலும், தன் அடியர் நெஞ்சங்களிலும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீவேங்கட ரமண பகவான், திட்டமிட்டு நம்மைக் கொடிய பிறவிச் சுழலிலிருந்து காப்பாற்றி, நியமமாய் ஆட்கொண்ட அந்த கருணையின் பெருமையை உணர்ந்து, அவருடைய திருவடிகளாகிய சாந்தான்ம நிஷ்டையெனும் கடலில் நீராடி, அந்த ஆன்மக் களிப்பில் மனம் நிறைந்து மகிழ்வோம்! வாரீர்!

ப-ரை: அட்டம் - அஷ்டம் (எட்டு), சிட்டர் - சிஷ்யர், தீப்பிறவி - தீய பிறவி, எண்குணத்தான் - வள்ளுவப் பெருமான் முதல் எட்டு குறள்களில் கூறியுள்ள இறைவனின் எட்டு குணங்கள்.

ஒப்பு: அட்ட குணசலத்தான் (எண் குணத்தான்)

கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தானே வணக்காத் தலை.

-குறள் 9.

8. மீதார்வமோடு பல விண்ணோரைச் சேவித்தும்
ஏதாக வேண்டுமென என்னைக் கண் நோக்காதார்
ஆதாளி அன்றி அருள்ஆற்றல் இலாராய்ஒழிய
ஆதார வேங்கடனே அஞ்சல் என்றான் ஆதலால்
வாதாடல் அற்றஅவ் வரதற்கே அன்பாகிப்
பாதார விந்தம் தலையால் பணிவோமாய்த்
தூய்தாய தொண்டுபட்டுத் தோழமைக்கே பாங்காகிக்
கோதாய் நீராடிக் குளிரேலோர் எம்பாவாய்.

-பா. 1460

பொ-ரை: பெண்ணே! மிக்க ஆர்வத்தொடு பல கடவுளர்களைத்
தொழுதும், முழுமுதற்காரணமாகிய ஆன்மவஸ்துவாக
வேண்டுமென்று, தம்முள்ளே ஆழ்ந்து தம்மையே நானொரென
நோக்காதவர்கள், அஞ்ஞானிகளாக, இறைவனுடைய
அருளையோ, ஆற்றலையோ பெருதவர்களாக அழிந்துபடுவர்.
ஆனால் ஆதார ஆன்மவஸ்துவாகிய ஸ்ரீபகவானோ 'அஞ்சேல்'
என்று அபயமளித்து நம்மை ஆட்கொண்டான். எனவே
இருகருத்தின்றி, தர்க்கமின்றி, வாரி வழங்கும் அந்த வரதனும்
ஸ்ரீபகவானுக்கு அன்பு செய்து, அவனுடைய பாதத்
தாமரைகளைத் தலையில் சூடிப் பணிந்து, தூய அவனுடைய
பணிசெய்து, அவன் நட்புக்கே பாங்காக வயப்பட்டு, புனித
நீராடி, மனம் குளிர்ந்து மகிழ்வோம்!

அ.ப-ரை: மீதார்வம் - மிகுந்த ஆர்வம், ஏதாக
வேண்டுமென-ஒரு இலக்கியம் வைத்து ஆன்மாவை
அடையவேண்டுமென, ஏது-முதற்காரணம் (primal cause)

) (ஹேது-சம்ஸ்கிருதச்சொல்), என்னைக் கண்ணோக்காதார் -
தன்னையே விசாரித்து அறியாதவர்கள், ஆதாளி - அஞ்ஞானி,
தொண்டுபட்டு - பணிசெய்து, தோழமை - நட்பு (அன்பு),
பாங்காகி - வயப்பட்டு, கோதாய் - பெண்ணே.

வி-ரை: கடவுளர் பலரை இஷ்ட தெய்வமாக மாறிமாறி
வழிபட்டும் திருப்தியுருதவர்களை அஞ்ஞானிகள் என்றார்.

தமது கோரிக்கையை நிறைவேற்றாத ஒரு தெய்வத்தை விடுத்து மற்ருரு தெய்வத்தை நாடுதல் அறியாமையேயாகும். ஏனெனில் நம் கோரிக்கை இறுதியில் நமக்கு தீங்கையே விளைவிக்குமெனில், இறைவன் அதை தற்காலிகமாக நிறைவேற்றுவதில்லை, அல்லது நம் கோரிக்கையைவிட பெரிதாக பின்பு அருள்பாலிக்க வேண்டியும் இறைவன் அதை தற்காலிகமாக நிறைவேற்றுவதில்லை. இந்த உண்மையை அறியாமல் மாந்தர் பல கடவுள்களை நாடுவர்; மனசஞ்சலமுற்று அல்லலுறுவர். எனவே இவர்களை 'ஆதாளிகள்' என்றார். 'தன்னை' என்பதைக் குறிக்க 'என்னை' என்றதாவது, எதுகை, மோனையைக் குறித்தேயாகும். 'ஏதாக' என்றதனால், 'என்னை' என்றார்.

9. கண்ணவாய் நின்ற கனவருளான் காதலார்
எண்ணவாய் நின்ற இதயத்தான் எந்தலைமேல்
திண்ணமாய் இன்னினியும் தீப்பிறவி சேராமே
வண்ணமாச் சூட்டிய வர்கழலான் வாரிதிகூழ்
மண்ணவாய் நின்ற பலமாண்பினான் மண்கடந்து
விண்ணவாய் நின்ற விழுப்புகழான் வேங்கடவன்
பண்ணவாய் நின்றபுகழ் பாடிப் பணித்தடம்பாய்ந்து
அண்ணலாற்கு அன்பாகி ஆடேலோர் எம்பாவாய். -பா.1461

பொ-ரை: எம்பாவாய்! கண்ணை விட்டு அகலாத தன் திருவருளால், அன்பர் இதயத்தில் அவர்களின் நினைவாய் நிற்பவர் ஸ்ரீபகவான் ஆவார். தீய பிறவிச் சுழலாகிய சம்சார பந்தம் இப்பொழுதும்சூட என்னை சாராதவாறு என் தலைமேல் உறுதியாக தன் நீண்ட திருவடிகளை பாங்காகச் சூட்டியவர் அவரே! கடல் சூழ்ந்த இந்த பூவுலகத்தில் பற்பல சிறப்புக்களோடும் எழுந்தருளியவர்! இந்த பூவுலகத்தையும் கடந்து, தமது வாமனாவதாரத்தில், ஆகாயமனைத்திலும் உயர்ந்து நின்ற பெரும் புகழை உடையவர்! அத்தகைய வேங்கட ரமணனின் புகழைப் பண்ணொடு இசைத்து, அவர் மீது பிரேமையைப் பெருக்கி, நீராட வருவாய்!

அ.ப-ரை: கண்ணவாய் - கண்ணில், எண்ணவாய் - எண்ணங்களில் (நினைவில்) , திண்ணமாய் - உறுதியாய், இன்னினியும் - (1) இப்பொழுதே (even now) , (2) காலதாமதம் சற்றுமின்றி (without a moment's delay) , வாரிதி-கடல்.

10. அல்லாத ஆணவம்சேர் ஆருயிரை வாள்விழியால்
கொல்லாதே கொன்று கொளுத்து மெய்ஞ்ஞானத்தான்
இல்லாதே உள்ளனபோல் தோற்றும் எலாவற்றுக்கும்
இல்லாதாத் தோற்றி உளதாகும் செம்பொருளான்
கல்லாதே கற்றுணர்ந்த கல்விப் பொருள்தன்னைச்
சொல்லாதே சொல்லித் துலக்கும்ஒளிர் மோனத்தான்
பொல்லா மணிமணன் போகமெலா(ம்) நன்கருள
வல்லான் அடிவாழ்த்தி வாழேலோர் எம்பாவாய். -பா.1462

பொ-ரை: எம்பாவாய்! நான் அல்லாத ஆணவமே சொருபமாக
விளங்கும் என் அகந்தையைத் தன் வீரவாள் விழிநோக்கால்
கொளுத்திக் கொன்று, ஆனால் உண்மையான என்னைக்
கொல்லாமல் வாழ வைத்த மெய்ஞ்ஞானம் சொருபன்; உண்மை
இருப்புணர்வு இல்லையென்றாலும் மாயையால் உள்ளன போல்
தோன்றும் ஐக, ஜீவ, ஈசுவரர்கள் எல்லாவற்றிலும் பளிச்சென்று
உடனே புலப்படாமையினால் இல்லாததைப் போன்று
தோன்றிடினும், அனைத்திற்கும் ஆதாரமாகத் திகழும் ஆன்மச்
செம்பொருளாகியவன்; எவரொருவரையும் குருவாகக்
கொள்ளாமல், வேதாந்தபாட சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்கள்
ஏதுமின்றித் தன்னுள் மூழ்கிக் கற்ற ஆன்மக் கல்வியைத் தம்
மௌன பலத்தால் சொல்லாமல் சொல்லி, இருந்ததை இருந்தபடி
இருந்துகாட்டி விளக்கும் மோனனந்த மோக்ஷ சொருபன்;
இவ்வாறு கொல்லாமல் கொல்லுதல், இல்லாததாய்த்
தோன்றிடினும் அனைத்துமாய் இருத்தல், கல்லாமல் கற்றல்,
சொல்லாமல் சொல்லுதல் ஆகிய ஸ்ரீபகவானின் தனிப்பெரும்
போகங்களையெல்லாம் நமக்கும் அவன் நன்கு அருளவேண்டி
ஆன்மக்களையில் கைதேர்ந்த வல்லவனாகிய அவன் திருவடிகளை
வாழ்த்தி ஆன்ம வாழ்வு வாழ்வோம் வாராய்!

11. உள்ளற் கரிய ஒருமையான் ஒன்றானும்
தள்ளற் கரிய முழுதத்துவத்தான் சார்ந்தார்கண்
மொள்ளத் தகூஉ முகப்பொலிவான் மோகத்தைத்
தெள்ளத் தெளிக்கும் திருநோக்கான் சிந்தையால்
அள்ளக் குறையா அருள்உடையான் ஆண்டதிறம்
விள்ளற் கரிய விழுப்புழான் வேங்கடன்சீர்
கள்ளப் படாக்களியால் காரிகையாய் நம்பாடிப்
பள்ளப் பனிநீர் படியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1463

அ.ப-ரை: பெண்ணே! ஏக சொருபனாய் ஒளிர்வதால்,
அவனினின்று அப்பாற்பட்டு நான் என்னும் பேதலனாவோடு

அவனை நினைப்பதற்கு அரியவன்; என்றாலும்கூட, என்னினின்று ஒதுக்கித் தள்ளுவதற்கு இயலாத முழு ஆன்ம தத்துவப் பொருளாக விளங்குபவன்; தன்னை வந்தடைந்தவர்கள் காணக், காணக் குறையாத முகப்பொலிவை உடையவன்; அடியவர்தம் அகந்தை மோகத்தை முழுவதுமாக நீக்கி, அறிவைத் துப்புரவாக்கும் திருக்கண்ணோக்கத்தை உடையவன்; அள்ள அள்ளக் குறையாத அருளாளன்; அவன் அடியவரை ஆட்கொண்ட திறத்தை வார்த்தைகளில் விவரிக்கவொண்ணாத சிறந்த புகழை உடையவன்; அத்தகைய ஸ்ரீபகவானைக் கள்ளமற்ற பரிசுத்தமான ஆனந்தம் பொங்க நாம் பாடிப் போற்றியவாறு நீராடுவோம் வாராய்!

அ.ப-ரை: உள்ளல் - நினைத்தல், சார்ந்தார் கண் மொள்ளத் தகு முகப்பொலிவான் - தன்னை வந்தடைந்தவர்கள் தம் கண்களால் மொள்ள மொள்ளக் குறையாத முகப்பொலிவு படைத்தவன், தகூஉ - தகு (செய்யுள் நடைக்காகத் திரிந்தது) , விழு - சிறந்த, தெளித்தல் - (1) தெளிவித்தல் (to clear) , (2) துப்புரவாக்குதல் (to clean) (3) வெளிப்படுத்துதல் (to make manifest, reveal) விள்ளுதல் - கூறுதல், விள்ளப்படா - வார்த்தைகளால் விவரிக்கவொண்ணாத, கள்ளப்படா - கள்ளமற்ற (Pure), களி - ஆனந்தம், பள்ளப் பனிநீர் - பொய்கை, குளம், பனிநீர் படிதல் - நீராடுவதற்காக நீரில் இறங்குதல்.

12. கண்ணின்ற கஞ்சத்தால் காட்டுகின்ற மெய்யுருவால்
தண்ணென்ற நீர்மையால் சங்கம்கூழ் கொள்கையால்
துண்ணென்று உள்தோய்வார் மலம்கழுஉந் தூய்மையால்
தெண்ணின்ற வேங்கடனும் சிற்பரையும் போன்று இசைந்த
மண்ணின்ற மானதமா வாவிமானும் மடுக்கண்
எண்ணில் பேரின்ப இதயத் தலம்பொங்க
உண்ணார் அமுதம்போல் உச்சிதமாம் தீம்புகழைப்
பண்ணார் ஒதிப் படியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1464

பொ-ரை: எம்பாவாய்! தாமரைக் கண்களால் ஆன்மானுபவத்தை அடியார்க்கு ஏற்படுத்தும் சத்திய சொருபன்; குளிர்ச்சி பொருந்திய கருணை குணத்தவன்; எப்பொழுதும் அடியார்களால் சூழப்பட்டிருப்பவன்; சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் திடுக்கிட்டுப்போகும்படி திடீரென்று - நானூர் விசார

அப்யாசத்தினால் தம்முள் மூழ்கி ஆன்மஞானத்தை அடைய முயற்சிப்பவர்களின் - அகந்தை அழுக்கை நீக்கி அவர்களே தூய்மைப்படுத்தும்இயல்பினன்; ஆன்மத் தெளிவில் நிரந்தரமாக நிலைத்து நிற்பவன்; இத்தகைய திருக்கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த ஸ்ரீவேங்கட ரமண சிவத்தொடு லோகமாதா உமாதேவி அருணைசலத்திலே ஒன்று கலந்து சிவசாயுஜ்ய முக்திபேறு பெற்றாள். அவ்வாறு அம்பாள் பெற்ற பேற்றை நாமும் பெறலாம்; எவ்விதமென்னின், பூவுலகில் இமயமலை சாரலில் கைலாய மலைக்கீழேயுள்ள மானத சரஸ் என்னும் புண்ணியப் மடுவைப் போன்று அளவிடமுடியாத அளவிற்கு உள்ளத் தூய்மை ஆன்மப் பேரின்பப் புண்ணிய மடுவாக இதயத்தில் பொங்க, உண்பதற்குரிய தேவாமிர்தமாக அதை அருந்தி, இதை நமக்கு அருள்பாலித்த ஸ்ரீபகவானின் உயர்ந்த இனிமையான பெரும்புகழைப் பண் நிறைந்த பாக்களால் ஒதி, ஸ்ரீபகவானொடு அந்த ஆன்மப் பேரின்ப மானத வாவியில் ஒன்று கலப்போம். வாராய்!

அ.ப-ரை: கஞ்சம் - தாமரை, மெய்யுரு - சத்திய சொரூபம், தண் - குளிர்மை, நீர்மை - குணம், சங்கம் - அடியார் திருக்கூட்டம், துண்ணெனல் - திடுக்கிடும்படி, திடீரென்று (suddenly), தெண்ணின்ற - தெள்+நின்ற, தெள் - தெளிவு (clear), சிற்பரை - லோகமாதா பார்வதி தேவி, மானத+மா+வாவி - இமயமலை சாரலில் கைலாய மலைக்கீழ் அமைந்துள்ள பெரிய பொய்கை; மானசசரஸ், மானதவாவி, மானசதீர்த்தம், மானசமடு, மானசம் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்படுவது, வாவி - நீர்நிலை (பொய்கை, குளம்), மடுக்கண் - மடுவில், மடு - பொய்கை (குளம்), மானும் - போன்ற, எண்ணில் - எண்+இல் (எண்ணிக்கை இல்லாத) , உச்சிதம் - உயர்ந்தது (உசிதம் என்பது செய்யுள் (மிகுத்தல்) விகாரத்தால் உச்சிதம் ஆயிற்று).

வி-ரை: 'மானசம்' என்பதற்கு 'மனம் சம்பந்தப்பட்டது' (that which pertains to the mind) , 'கருத்து' (thought) என்றும் பொருள்கள் உண்டு. ஆன்மானுபூதி; மனது (mind) சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்பதால் 'மானத மா வாவி' என்று மானஸ ஸரஸையும், மனத்தையும் ஒருங்கே உரைத்த ஆசிரியரின் கவிதை நயம் உள்ளி மகிழ்த்தக்கது.

13. சேரத் திரண்டு திருவேங்கட ரமணன்

பார்ச் செழுங்கருணைப் பைங்கடலை நின்னாசை

தீரப் பருகிநீ தேக்கிட்டு மையல் இழை

வீரத் தொழில்வல்ல வெம்மையை போற்கறுத்து

நேர நிமிர்ந்தஎன் கல்நெஞ்சத்தின் மீதேறித்

தேரத் தெளிமோனச் செஞ்சொல்லே போற்குமுறி

ஊரும் திருக்கண்ணோக்கு ஒத்து ஒளிர்ந்து பேரின்பம்

வாரப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். -பா.1465.

பொ-ரை: எம்பாவாய்! ஒன்று சேர்ந்து திரண்டு விளங்கும் ஸ்ரீபகவானின் அபரிமிதமான, புத்தம்புதிய பரங்கருணைக் கடலை உன் ஆசைதீரப்பருகி, அதை உன் இதயத்தில் அளப்பறத் தேக்கி வைத்து மகிழ்வாய்! அகந்தை மயக்கத்தை இழைக்கும் தொழிலில் சாமர்த்தியம் மிகுந்த கொடும் மாயையினால் அழுக்காகிக் கறுத்து, ஆணவத்தால் நிமிர்ந்த என் கல்நெஞ்சில் குடியேறி, தேறத்தெளிந்த மோன உபதேசத்தினாலே ஆர்ப்பரித்து, அந்த அகந்தையை அழித்த ஸ்ரீபகவானின் எங்கும் பரந்து விரியும் திருக்கண்ணோக்கத்தொடு ஒத்து, ஒன்று கலந்து, கண்ணோக்கமாடி, ஆன்மப் பேரின்பக் கடலை பொழிவாய்! ஆன்ம மிகுதியாக மிளிரும் எம்பாவாய்! (இத்தகைய ஆன்மப்பேரின்பம் உனக்காகக் காத்திருக்கும்போது நீ உறங்கிக் காலத்தை வீணாக்குதல் முறையல்ல என்றவாறு).

வி-ரை: அறியாமையால் உறங்கிக் கிடக்கும் பெண்ணை ஆன்ம மிகுதியாகப் பார்க்கும் ஆசிரியர் செயல் 'ஞானியின் பார்வையில் அஞ்ஞானி இல்லை' என்னும் ஸ்ரீ ரமணநுபூதியில் அவர் திளைத்திருக்கும் பாங்குக்கோர் மற்றுமொரு எடுத்துகாட்டு ஆகும்.

அ.ப-ரை: பார - அபரிமிதமான (அபார), பை - புத்தம்புதிய (fresh), பைங்கடல் - என்றும் புத்தம்புதியதாகிய ஆன்மக்கடல், மையல் - மயக்கம், வெம் - கொடும், கறுத்தல் - அழுக்காதல் (to become impure, to get polluted, to contract moral defilement), குமுறுதல் - ஆர்ப்பரித்தல், ஊரும் - அசையும் (இங்கே எங்கும் பரந்து விரியும்), வாரம் - கடல், மழை - மிகுதி (abundance, plenty) (இங்கே எல்லையற்ற ஆன்ம வஸ்து).

14. மருவினார் தம்கண் மனக்களிம்பு மாற்றி
 உருவிளங்கு பொன்னு ஒளிர்விக்கும் கண்ணுன்
 பொருவிலா ஞான பரிபூன்ற முழுமோனி
 இருளது காணாத ரமண குருநாதன்
 அருள்நிதிய(ம்) நோக்கி அடியார் ஆர்த்தல்போலக்
 குருவிகள் ஆர்ப்பக் குரல்குவிய வேனல்
 கருவிமலி சோணை கரைந்துஒழுகு தூநீர்
 அருவி நீராடி அவிரேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1466

பொ-ரை: தம்மைச் சரணடைந்தவர்களின் மனக்களிம்பாகிய
 அகந்தையை அகற்றி, ஆன்ம சொரூபம் அவர்களின் இதயத்தில்
 ஒளிர்விடும்படி அழகு செய்விக்கும் திருக்கண்ணோக்கமுடையவன்;
 மாறுபடுதல் என்பதே இல்லாத பரிபூரண ஞான
 முழுமோனத்தவன்; அகந்தை இருளைப் போக்கடித்த ஸ்ரீரமண
 குருநாதனின் ஆன்மச் செல்வத்தைத் தாழும்பெற வேண்டி
 அடியர் தீவிமமாக அலறுவதைப்போல் குருவிகளும் ஆரவாரம்
 செய்ய, வேனற்கால மேகங்கள் சூழ்ந்து, அதனால் தூய மழை
 நீர் பெருகி அருவியாக ஓடும் அருணைமலையிலே நீராடி, நாமும்
 ஒளிர்வோம்! வாராய் எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: மருவினார் - தம்மைச் சரண்புகுந்தவர், களிம்பு-மாக
 (அழுக்கு), உரு - ஆன்மசொரூபம், பொன் - அழகு, ஆர்த்தல்
 - ஒலித்தல் (to shout, roar), ஆர்ப்பு-பேரொலி (Loud
 tumultuous noise), வேனல்-வேனிற் காலம் (Hot Summer),
 கோடை காலம்), கருவி-மேகம், மலி-மலிந்த (அதிகமாக),
 அவிர்தல் - ஒளிர்ந்தல் (to shine, glitter).

15. குப்பைகிளைக்கு உற்று முழுக் கோழிஎரி மாணிக்கமணி
 துப்பறிவில் கோழி எதிர் தோன்றியதை எள்ளி இகழ்ந்து
 ஒப்ப உயப்போகும் உணர்வு ஓட்டைபோய் நாமு நமக்கு
 எய்ப்பினிடை வைப்பாய் வெளிவந்த வேங்கடனைத்
 தப்பல் அறு சச்சிதா னந்த சிவ தத்துவனை
 இப்படியின் மாணிடனாக(க) எண்ணி எள்ளி ஏமாறாது
 அப்பரமற்கு ஆட்செய்து நீராடி அப்பயனும்
 அப்பரமன் தாட்கே அடையேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1467

பொ-ரை: எம்பாவாய்! பெருகும் குப்பைகூட்டத்தில் முழுகியிருந்தம்கூட, தன் முழுச் செழிப்பை வெளிப்படுத்திப் பிரகாசிக்கும் மாணிக்கமணியை எதிரில் கண்ட கோழி அதன் மதிப்பை அறியாது உதாசீனம் செய்வதைப் போல், முக்தி கதி அடையும் வழியறியாது, ஆபத்துக்காலத்தில் நம்மைக் காப்பாற்றும் பெரும்நிதியாகத் தோன்றியவனும், சாக்ஷாத் சத்து, சித்து, ஆனந்த சிவ தத்துவமாம் ஆன்மாவாக விளங்குபவனும் ஆகிய ஸ்ரீபகவானே இந்த பூவுலகின் சராசரி மானிடஞக எண்ணி ஏமாறாமல், அந்த பரமனுக்குத் தொண்டராகி, புனித நீராடி, அதனால் உண்டாகும் வினைப்பயனாகிய புண்ணியத்தையும் அவன் தாள்களிலே சமர்ப்பித்து, அந்த ஆன்ம சொருபத்திலே ஒன்று கலப்போம்! வாராய் எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: கோழி-செழிப்பு, எரி-பிரகாசிக்கும், கிளை-பெருகுதல் (to multiply), உயப்போகும் உணர்வு ஓட்டைபோய் - உய்ந்து போகும் அறிவு மங்கிப் போய் (முக்தி அடையும் வழியறியாது), எய்ப்பினிடை வைப்பு - எல்லா உதவிகளும் அடைக்கப்பட்டு, நிராதரவாகிய நிலையில், முற்றிலும் அழிந்துவிடுவோம் என்பது நிச்சயமாகிவிட்ட ஆபத்துக் காலத்தில் இறையருளால் கிட்டும் நிதி (Provident Fund), துப்பறிவில் - துப்பறிவு இல்லாத, வைப்பு - நிதி, தப்பலறு - தப்பாத, இப்படி - பூவுலகம், அடையேலோர் - ஆன்ம பதத்தை அடைந்து விடுவாய் என்று அறிவுறுத்துதல், அப்பரமனுக்கு ஆட்செய்து - அந்த பரமனுக்கு ஆட்பட்டு (தொண்டராகி).

16. அனியதெய்வம் தொழல்கல்லாத் தெய்வக் கற்பால்

இனிதுபெய் அப்புயலை ஏவல்கொளத் தக்கீர்

முனிமை முகடாய முழுமுதறிஞர் ஆயும்

அனாதிமல முத்த இயல்பாலேயும் அன்றி

மனித உருவா மண்ணில் வந்துமல பெத்த

அனாதையை நன்கு ஆளும் அவதார நாளாலும்

புனிதரமணன் கமலப் பூந்தான் கழுஉம்

புனித நீராடிப் பொலியேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1468

பொ-ரை: அன்னிய தெய்வத்தைக் கனவிலும் நினையாத கற்பு நெறியின் வலிமையால் “பெய் என்றால் மழை பெய்யும்” என்ற அளவிற்கு சக்தி படைத்த பெண்டிர்! முனிவர்களின் சிகரமாக விளங்கும் முதறிஞர் ஆராய்ந்து அறியும் அனாதி மல முத்த

இயல்பாக விளங்கும் ஆன்மவஸ்துவாகத் திகழ்வது மட்டுமன்றி, மனித உருவில் இந்த பூவுலகில் ஸ்ரீபகவானாகத் தோன்றி, அகந்தை மாசினால் கட்டுண்டு, ஆதரவற்ற அனாதையாகிய என்னை நன்கு ஆட்கொண்டு ஆன்மபதம் அருளிய அவதாரப் புதுமையையும் எண்ணிப் புனித ரமண பகவானின் தாமரைப் பூந்தாள்களைக் கழுவும் புனித நீராடி ஆன்மவஸ்துவாக ஒளிர்வோம். வாருங்கள்!

அ.ப-ரை: அப்புயலை ஏவல்கொளத் தக்கீர் - 'மழை பொழிக' என்றால் மழை பொழியும்படி ஆணையிடத் தகுதி படைத்தவர்களே!, முனிமை - முனிவர், முகடு - சிகரம், அனாதி மல மூத்த இயல்பு - ஆன்மா, மல பெத்த - மலத்தினால் கட்டுண்ட, நாள் - புதுமை, அவதார நாள் - அவதாரப் புதுமை, பொலிதல் - ஒளிர்ந்தல்.

17. நாதம்ஓர்த்தே விந்து நாட்டம் ஓர்த்தே நலியும்
 பேதமாக்காட்சி மெய்யாப் பேதுறுதோர் முதலாம்
 போதவான் போல் உயிரின் பொய்யோடு அதன்பொருளாம்
 போதவான் மெய்ப்புரணப் பூன்றஇயல்பும் தெரித்தான்
 நீதமாத் தேடுநெறி நேதிப் பயகை
 மீதமா(ம்) நித்தசித்த மெய்ப்பொருளாம் வேங்கடவன்
 பூதமா வேதபுருடன் நிதம் ஆடும்அவன்
 பாததீர்த்தம் படிந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். -பா.1469

பொ-ரை: ஏக வஸ்துவான ஆன்மாவை சிவதத்துவமாகவும், சக்தி தத்துவமாகவும் வேறுபடுத்தும் அஞ்ஞான பேதக்காட்சியை உண்மையில் நீக்க இயலாத அஞ்ஞானிகளுக்கு, முழுமுதலாகிய ஞானியாக, அகந்தையின் பொய்மையோடு, அதன் ஆதாரமாகிய ஆன்ம ஞான போதாசத்தின் சத்திய ஸ்புரண இயல்பை ஸ்ரீபகவான் வெளிப்படுத்தினார். ஜீவன் அடையத் தகுந்த ஆன்மாவைத் தேடும் ஒழுக்கமாக அமைந்துள்ள 'நேதி-நேதி' என்னும் ஆன்மத் தேடலின் விளைவாக, மீதமாக எஞ்சி நிற்கின்ற சித்த, நித்த மெய்ப்பொருளாம் ஸ்ரீபகவான், பஞ்ச பூதங்களால் வடிவம்கொண்ட அனைத்து உலகங்களையும் தாங்கி நிற்கும் விராட புருஷன் ஆவார். அத்தகைய ஸ்ரீபகவானின் அருளாகிய பாத தீர்த்தத்தில் நீராடிப் புனிதமடைவோம்! வாராய் எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: நாதம் - சிவதத்துவம், விந்து - சக்திதத்துவம், போதவான் - ஆன்மபோதன், போத+வான்=ஆன்ம ஞான போத ஆகாசம், உயிர்-அகந்தை, மெய்ப்புரணம் - சத்தியத்தின் (ஆன்மாவின்) ஸ்புரணம், பூன்ற+இயல்பு=பூரண இயல்பு, தெரித்தல் - வெளிப்படுத்துதல் (to make manifest, to reveal), நீதம் - அடையத் தகுதியானது, நெறி-ஒழுக்கம், நேதி-'நான் இது அல்ல', (ந - சம்ஸ்கிருதச் சொல்) என்னும் ஆன்மவிசாரம், பூதமா வேத புருடன் - மாபெரும் பஞ்ச பூதங்களாக உயர்ந்து நிற்கும் இறைவனின் விராட சொரூபம்.

வி-ரை: நாதம் எனப்படும் சிவதத்துவம் சிவபெருமானின் ஞான சக்தியின் இருப்பிடம் ஆகும். இது ஈசுவரனின் ஐந்து சுத்த தத்துவங்களில் ஒன்றாகும்; மற்றொன்று விந்து அல்லது சக்தி தத்துவம். இது ஈசுவரனின் கிரியா சக்திக்கு இருப்பிடமாகும். இதுவே சுத்தமாயை காரியப்படுவதாயுள்ள விருத்தியும் ஆகும். விந்து என்பதற்கு சுத்தமாயை என்றும் பொருள் உண்டு. மேலும் விந்து என்பதற்கு நமது உடலில் வார்த்தைகளில் விவரிக்க இயலாத பதினாறு மர்ம ஸ்தானங்களில் ஒன்று என்றும் பொருள்படும். (A mystic centre in the body). இவை சோடசகலைகள் எனப்படுகின்றன. விந்துஞானம் எனப்படுவதாவது சுத்தமாயையினால் உண்டாகும் நால்வகை வாக்குக்களால் உருவாகும் சவிகற்பஞானம், அதாவது, வஸ்துவை பேதப்படுத்தும் ஞானம். (Differentiated knowledge resulting from the four kinds of 'VAKKU' which arise from 'SUDDHA MAYA'). (விகற்பம் - வேறுபாடு, மாறுபடுதல்). இவை அனைத்தும் சிவஞான முனிவர் அருளிய சிவஞான போத பாஷ்யத்தில் விவரமாக விரித்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. மூலநூலாகிய சிவஞான போதத்தை அருளியவர் மெய்கண்ட தேவர் ஆவார். சுருக்கமாகக் கூறினால், ஆன்ம ஏக தத்துவத்தை பற்பல தத்துவங்களாகப் பின்னப்படுத்தும் பேத தத்துவங்களே நாதமும் விந்துவும் ஆகும். இவை கழன்றாலே மெய்யான்ம ஞான போதம் சித்திக்கும் என்று சுவானுபூதியில் இந்த பாசுரத்தில் விளக்குகின்றார் ஆசிரியர்.

ஒப்பு: நாத விந்து கலாதீ நமோ நமோ - திருப்புகழ், அருணகிரியார்.

க-ரை: நாதம், விந்து ஆகிய பதினாறு சோடசகலைகளுக்கு ஆதிமூலமாகத் திகழும் பரம்பொருளே போற்றி!

18. கையறியா மாக்களொடு காதலரும் உண்டாடி
நெய்யு(ம்) மதுவு(ம்) நெகிழ்ந்தசெழும் சாந்துமளாய்
துய்யஇயல் வேறுகித் தோயலர் வாய் பூசலராய்
ஐயரொடு மாதவரும் அந்தணர் பார்ப்பாரும்தம்
செய்கை செய்யார் மீளும்செங்கலுழிக்காவேரி
வைகை முதல்நீராடல் வாலிதன்று நோற்பார்க்கு
மெய்யறிவு ஆனந்தமய வேங்கடன் மாதீர்த்தன்தான்
பொய்கை நீராடிப் பொலியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1470

பொ-ரை: எம்பாவாய்! செய்யத்தக்கது நானூர் விசாரமென்பதை அறியாத பகுத்தறிவில்லாதவர்களோடு கூடி, இறையன்பர்களும் சேர்ந்து நட்புறவு பாராட்டி, நல்லுணவு உண்டு, ஆடிப்பாடிக்களித்து, நெய், தேன், சந்தனம் ஆகியவற்றைத் தகுந்தவாறு உபயோகித்து, சத்வகுணம் பெருகியவர்களாய், திருவடியார் திருக்கூட்டத்தில் பங்கேற்று, பலரும் அறியத் தங்கள் பக்தியை வெளிப்படுத்துவர். இதில் ஐயர் (வியக்கத்தக்கன புரிவோர்), அந்தணர் (கருணை மிக்கோர்), பார்ப்பார் (இரு பிறப்பாளர்), மாபெரும் தவசிகள் (யாகம், யக்ஞம், வேள்வியாதிகளை முன்னின்று நடத்துவோர்) ஆகியோரும் அடங்குவர். இவர்கள் அனைவரும் தாம் உண்மையில் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ, அதை ஆற்றாது, ஆன்மத் தூய்மையிலிருந்து தவறியார்கள் ஆவார்.

இத்தகைய அடியார் திருக்கூட்ட சத்சங்களைத் தவிர, மீண்டும் மீண்டும் புதுவெள்ளம் பெருகும் காவிரி, வைகை, கங்கை முதலான ஏழு புண்ய நதிகளில் நீராடுவதும்கூட ஆன்மத் தூய்மையைத் தராது.

ஆன்ம பதத்தை அடைய வேண்டுமென்பதை ஒரு நோன்பாக நோற்பவர்களுக்கு, அவர்கள் சென்றடையத்தக்க

உண்மை ஆன்ம அறிவானந்த மயமாக விளங்கும் ஸ்ரீபகவானின் திருவடிகள் என்னும் ஆன்மப் பொய்கையில் நீராடி, ஆன்மப் பொலிவு பெற்றுப் பிரகாசிப்பாயாக!

அ.ப-ரை: கை - செய்யத் தக்கது, கையறியா - செய்யத் தக்கதை அறியாத, காதலர் - இறையன்பர், மது - தேன், சாந்து - சந்தனம், அளாய் - கலந்து, துய்ய இயல் வேறுகி - ஆன்மத் தூய்மை இயல்பிலிருந்து வேறுபட்டு, தோயலர் - ஒன்று சேர்ந்தவர் (அடியார் திருக்கூட்டம், *Mixing with each other*) பூசல் - பலரும் அறிய வெளிப்படுத்துகை, வாய்ப் பூசலார் - ஆடல், பாடல்களால் தங்கள் பக்தியைப் பலரும் அறிய வாய்விட்டு உரக்கப் பாடி, ஆடி வெளிப்படுத்துபவர், ஐயர் - வியக்கத்தக்கன புரிவோர், ஐ - வியப்பு, மாதவர் - மாபெரும் வேள்வி, தவம், யாகம், யக்ஞங்களைப் புரிபவர், அந்தணர் - கருணைமிக்கவர், பார்ப்பார் - இருபிறப்பாளர், மீளும் - 1)மீண்டும், 2)மறுபடியும், 3) திரும்பவும், கலுழி - 1) காட்டாறு, 2)நீர்ப்பெருக்கு (*Flood*), கலுழ்தல் - நீர்க்கலக்கம் (*troubled water*), செங்கலுழி - சிவந்த நீர்வெள்ளம் (*Muddy waters*), வாலிதன்று - தூய்மையானதன்று.

வி-ரை: 'நாளுர் விசார' அறிவு இல்லாதவர்களை 'செய்யத் தக்கது அறியாதவர்கள்' என்றும், பகுத்தறிவு அற்ற 'மாக்கள்' என்றும் சாடுகிறார். இறையன்பு மிக்க பக்தர்கள் அத்தகைய மாந்தரொடு நட்பு கொள்வது 'கூடா நட்பு' என்று இடித்துரைக்கிறார். இவ்வித சத்சங்கங்களில் சமுதாயத்தில் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருப்போரும், அதாவது, வியக்கத்தக்கன புரியும் ஐயர், வேள்வி முதலான சடங்குகளை நடத்துவதில் ஆற்றலும் திறமையும் படைத்த மாபெரும் தவசிகள், அந்தணர் (கருணை மிக்கோர்), இருபிறப்பாளர் என்று கருதப்படுகின்ற பார்ப்பனரும் தோயலராய் இறைவழிபாட்டில் ஒன்று கலந்துள்ளனர் என்கிறார். இவர்கள் அனைவரும் செய்யத் தக்கதாகிய நாளுர் விசாரத்தை செய்யாதவர்கள் என்பதினால், அவர்கள் செய்கின்ற பூஜை, விக்ரஹ ஆராதனை, மந்திரஜபம், மூர்த்தி தியானம், ஆடல் பாடல்கள் ஆகிய அனைத்துச் செய்கைகளும் ஆன்மஞானத்தைப்

பெற்றுத் தராதது; ஆகையினால் தூய்மையான ஆன்ம இயல்பிலிருந்து இவர்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டு விடுகின்றனர். மேலும் கங்கை, நர்மதை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, துங்கபத்ரா, காவேரி, வைகை போன்ற புண்ணிய நதிகளில் புனித நீராடுதல், கேஷத்ராடனம் செய்தல், தான தருமங்கள் புரிதல் ஆகியவையும் கூட உண்மையில் உள்ளத் தூய்மையான ஆன்மபதத்தை நல்கா. மோக்ஷபதத்தை அளிக்கும் சக்தி அவைகளுக்கு இல்லை. மாறாக, ஸ்ரீபகவானின் திருவடிகளைச் சரணடைந்து, அவரருளால் நானூர் விசாரத்தைப் அப்யாசிக்கும் திறமையைப் பெற்று, அவர் காட்டிய மார்க்கத்தில் தீவிரமாக ஆன்மிகப் பயணத்தை மேற்கொள்பவர் சர்வநிச்சயமாக ஆன்மானுபூதி பெறுவார். ஆகையினால் ஸ்ரீபகவானின் திருவடிகளே தூய்மை விளைவிக்கும் உண்மையான புனித தீர்த்தம் என்று தம் கவானுபூதியில் அறுதியிட்டு உரைக்கிறார் ஆசிரியர்.

ஒப்பு: விவேக சூடாமணியில் ஆதிசங்கர பகவத்பாதரும் மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களை கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்துரைக்கிறார். சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய முக்குண ரூபியாய்த் திகழ்வது காரணதேகம். இதில் ஆத்மாவை மறைக்கும் ஆவரண சக்தி தமோகுணத்தின்பாற்பட்டது. ஆவரண மறைப்பால் ஆத்மாவை உணராத காரணத்தினால், மனத்தை சதா தடுமாறவைத்து வெளி விஷயங்களில் அலைபாயச் செய்வது ரஜோகுண விசேஷப சக்தி ஆகும். (விசேஷபம்-தடுமாறுதல்). அதனால் ஆத்மாவை அறிய வேண்டுமென்ற எண்ணமே ஜீவனுக்கு ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் சத்வ குணம் அபிவிருத்தியாகும்போது, ஜீவனுக்கு பற்பல மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாற்றங்கள் எந்த அளவிற்கு சத்வகுணம் ஜீவனுள் அதிகரிக்கின்றதென்பதைப் பொறுத்திருக்கின்றது.

சத்வகுணம் தண்ணீரைப்போல் தூய்மையாக உள்ளது. இதில் பெருமளவு ரஜஸும் தமஸும் கலந்திருக்கும்போது தண்ணீர் சேறு கலந்து கலங்கல் நீராக (*Muddy water*) உள்ளது. இது மலின சத்வம் எனப்படும். இதுவே அகந்தையும், அதனால் சம்சார பந்தமாகிய பிறவிப் பிணியும் உண்டாக

மூலகாரணம் ஆகும். இந்த மலின சத்வ குணத்தில் ஆன்மா தன்னை நேராகக் காட்டாமல், ஐக, ஜீவ, ஈசுவரர்களைப் பளிச்சென சூரியனைப்போல் காட்டும். இதுவே அஞ்ஞானம், அறியாமை, அகந்தை, பந்தம், பிறவிப்பிணி என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது.

சத்வகுணத்தில் தமசும், ரஜசும் சிறிதளவே கலந்துள்ள நிலை மிசிர சத்வம் எனப்படும். இந்த நிலையில் அமானித்வம் முதலியன, யமநியமாதிகள், சிரத்தை, பக்தி, மோக்ஷபதம் அடைய இச்சை (முமுகூத்வம்), தெய்வ சம்பத்தி, அசத்துகளே ஒதுக்குதல் ஆகிய நல்ல பண்புகள் அமையும்.

அமானித்வம் முதலியன: அமானித்வம் (தற்பெருமையின்மை), ஆதம்பித்வம் - டம்பமின்மை, அஹிம்சை, ஷாந்தி (பொறுமை), நேர்மை, குருவிற்கு கைங்கர்யம், தூய்மை, விடாமுயற்சி, தன்னடக்கம், வைராக்யம், பணிவு, பற்றின்மை, பிறப்பு, இறப்பு, பிணி, மூப்பு ஆகிய தோஷங்களைப் பற்றிய சிந்தனை, சமபாவனை, ஞானநிலையில் விடாது நிற்க முயற்சி, ஆன்ம ஆராய்ச்சி.

தெய்வ சம்பத்தி எனப்படுபவை: அச்சமின்மை, மனத்தூய்மை, ஞான, யோகங்களில் நிலைபெறுதல், தானம், தமம் (புலனடக்கம்), வேள்வி, சாஸ்திரங்களை ஒதுதல், தவம், சத்யம், கோபம் கொள்ளாமை, நேர்மை, அஹிம்சை, தியாகம், அமைதி, பிறரைக் குறை கூறுமை, கருணை, பிறர்பொருள் நயவாமை, மென்மையான இயல்புடைமை, தீயன செய்ய நாணுதல், சபலமின்மை, தைரியம், பிறர் குற்றம் பொறுத்தல், மனம் தளராமை, நடத்தையில் தூய்மை, வஞ்சனை செய்யாமை, பகைமை பாராட்டாமை, கர்வமில்லாமை.

அமானித்வ, தெய்வசம்பத்தி விளக்கங்கள் பகவத்கீதையில் முறையே அத்.13,7-11, அத்.16.1-3 ஸ்லோகங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

யமங்கள்: 1. அஹிம்சை, 2. சத்யம், 3. திருடாமை, 4. பிரம்மசர்யம், 5. அபரிக்ரஹம் (உயிர் வாழத் தேவையானவற்றைத் தவிர மற்றவற்றைத் தேடிச் சேர்த்துக்கொள்ளாமை).

நியமங்கள்: 1. செளசம் (மன, உடல் அழுக்குகளைப் போக்குவது), 2. சந்தோஷம், 3. தவம். 4. ஸ்வாத்யாயம் (பிரணவம், காயத்ரி முதலிய மந்திரங்களை ஜபம் செய்தல்), 5. பயன் கருதாமல் ஈசுவரார்ப்பிதமாகக் காரியங்கள் செய்தல்.

யமநியமாதி என்பதனால் யோகாஷ்டாங்கள் எனவும் கூறலாம். யோகாஷ்டங்கள்: 1. யமம், 2. நியமம், 3. ஆசனம் (யோகாசனங்கள் பழகுதல்), 4. பிராணாயாமம் (மூச்சுப்பயிற்சி), 5. பிரத்யாகாரம் (சர்ம, ஞானேந்திரியங்களை, உள்ளே இழுத்துக் கொள்ளுதல்), 6. தாரணை (மனதை ஒருமுகப்படுத்துதல்), 7. தியானம், 8. சமாதி (முக்தி பதம்).

இறுதியாக, ரஜஸ், தமஸ் கலப்பே இல்லாத நிலை விசுத்த ஸத்வ குணம் எனப்படும். இதில் ஸ்வாத்மானுபூதி, பரமசாந்தி, நித்ய திருப்தி, மிக்க சந்தோஷம், பிரஹ்ம நிஷ்டை ஆகியவை நிலைபெறும்.

மிசிர ஸத்வ குண நிலையில் இருப்பவர்களை 'கையறியா மாக்கள்' என்றும், விசுத்த ஸத்வ குணநிலையில் இருக்கும் மாபெரும் தவசிகள், அந்தணர், ஐயர் ஆகியோர்களை 'தம் செய்கை அறியார்' என்றும் குறிக்கக் காரணம் இவர்கள் இருபாலரும் ஆன்மாவை அறிய உதவும் நேர்மார்க்கமாகிய நானூர் விசாரத்தைப் பற்றி அறியாதவர்களாக இருப்பதினாலேயேயாகும். ஏனெனில் விசுத்த சத்வ குண நிலையும் ஆன்மநிலை ஆகாது; மாறாக, ரஜோ, தம குணங்கள் சிறிதும் கலப்பற்ற விசுத்த சத்வ குண நிலைக்கும் அப்பாற்பட்ட, முக்குணங்களுமற்ற (முக்குணாத) நிலையே ஆன்மநிலை ஆகும். ஆகவே விசுத்த சத்வ குண நிலையை எய்தியவர் ஆன்மத் தூய இயல்பிற்கு வேறுபட்டிருந்தாலும், பெரும்பாலும் ஆன்மஞான மெய்திவிட்டதாகக் கருதித் தம்மையும் பிறரையும் ஏமாற்றுவர். இந்த அபாயத்திலிருந்து சாதகர் தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தகுந்த உபாயம் நானூர் விசாரமேயாகும். இதன் காரணமாகவே விசுத்த சத்வ குணநிலையை அடைந்த மாபெரும் தவசிகள், அந்தணர் முதலானோரைத் 'தம் செய்கை அறியார்' என்கிறார். நெய், தேன், சந்தனம் ஆகியவற்றைக்

கூறக்காரணம், அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்காகப் போராரும் நிலையிலிருந்து, சற்று வசதியான வாழ்க்கை நிலை எட்டிப்பிடித்தவர்களாக கையறியா மாக்களும், அந்தணர், மாதவசிகள் ஆகியோரும் உள்ளனர் என்பதைப் படம்பிடித்துக் காட்டவேயாகும். ஆசிரியர் மிக, மிக உயர்ந்த, இறுதி நிலையான சிவசாயுஜ்ய மோக்ஷ பதத்தில் நிலைபெற்றுள்ளமைக்கு இந்தப் பாடல் ஒரு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

19. ஆரா அமுதம் போன்ம் ஆனந்த வேங்கடர்மெய்
ஆரா அமுதம்போன்ம் அன்பரூர் புன்மூரல்
ஆரா அமுதம்போன்ம் அங்கரூர் கண்ணோக்கம்
ஆரா அமுதம்போன்ம் ஆசிரியர் வாய்ச்சொற்கள்
ஆரா அமுதம்போன்ம் ஆதியார் ஸ்ரீபாதம்
ஆரா அமுதம்போன்ம் அண்ணலார் சீர்த்திமைகள்
ஆரா அமுதனனா அன்றார் குணக்கடல் பாய்ந்து
ஆரா அமுதநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1471

பொ-ரை: எம்பாவாய்! ஸ்ரீபகவானின் சொரூபம், புன்சிரிப்பு, திருக்கண்ணோக்கம், உபதேசங்கள், திருவடிகள், பெருமைகள் ஆகியவை புசிக்கப் புசிக்கத் தெவிட்டாத தேவாமிர்தத்தைப் போன்றவை ஆகும். ஆராவமுதமாகிய அவருடைய ஆன்மஞானக் குணக்கடலில் மூழ்கி புனித நீராடுவாய்!

அ.ப-ரை: ஆரா - தெவிட்டாத, மெய்-சொரூபம், மூரல் - சிரிப்பு (முறுவல்), ஸ்ரீ - திரு, சீர்த்திமை - புகழ் (பெருமைகள்) போன்ம் - போலும் (மகரக்குறுக்கம்).

20. ஆயபிறர் வல்லாண்மையால் அழிந்து போகாது
நாயடிச்சி யோங்களது நாணமொடு மானத்தை
மாய வலியால் காத்து வந்த வயிரக்குப்
பாய(ம்)நிறைபாறப் பரம நிருவாணமாக்
காயமா முப்புரமும் காய்ந்து கடைக்கண்ணாலே
தூய பரவெளிக்கே தோற்றி நிகழ்வோர் அயலார் நகைக்க
நாயகனா(ய்) நம்மை நயந்தாண்ட வேங்கடன்தன்
நேய நீராடி நிகழேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1472

பொ-ரை: எம்பாவாய்! தன்னிச்சையாகவே (எவ்வாறோ) எனக்கு வந்துற்ற விஷய வாசனாதிபரான ஐம்புலக் கள்வர்களின்

வலிமை மிகுந்த ஆளுகையால் நாங்கள் அழிந்து போகாது, எங்கள் நாணம், மானம் முதலானவற்றைத் தன் மாயா சக்தியால் மிகக் கவனமாகக் காத்து வந்த, எளிதில் துளைக்கப்பட முடியாத உறுதியான அகந்தையெனும் கவசத்தைப் பிளந்து, ஆன்ம நிருவாண நிலையில் எங்களைச் சேர்த்தவர் ஸ்ரீபகவான்! திரிபுராதி அசுரர்களை தன் கடைக்கண் நோக்கால் எரித்து அழித்தவரும் அவரே! உலகியல் வாழ்வில் மிக்மிக உயர்ந்ததாகக் கருதப்படும் பட்டம், பதவி, செல்வம், அதிகாரம் போன்ற அனைத்தையும் சுற்றத்தவர்களும், உற்றார்களும், அயலார்களும் பரிகாசம் செய்யும்படி துறக்க வைத்து, நம்முடைய தலைவனாக நம் அனைவரையும் தானே விரும்பி வந்து ஆட்கொண்ட ஸ்ரீபகவானின் அன்பு என்னும் பொய்கையில் நீராடி, நாம் அனைவரும் பரிபூரண ஆன்மவஸ்துவாய் நிறைந்திருப்போம். வாராய்!

அ.ப-ரை: ஆய பிறர் - தனக்கு வந்துற்ற ஐம்புல விஷய வாசனைகள், வல்லாண்மை - வலிமை மிக்க ஆளுகை, வயிரக்குப்பாயம் - எளிதில் துளைக்க முடியாத உறுதியான கவசம் (அகந்தை, impregnable coat of armour) நிறை - உறுதி (strength), பாறுதல் - அழித்தல், பாற - அழிய, நிர்வாணமா - ஆன்மாவாக, காயம் - தேகம், காயமா முப்புரமும் - திரிபுராதி அசுரர்களின் தேகம், காய்ந்து - எரித்து, அயலார் - அஞ்ஞானிகள் (ஆன்ம ஞானத்திற்கு அயலானவர்).

வி-ரை: 'ஆய பிறர்' என்று சதா மனத்தை ஆன்மாவிலிருந்து திசை திருப்பி, உலகாதி சுகங்களில் அலைபாய வைக்கும் ஐம்புல விஷய வாசனாதி துர்த்தர்களைக் குறித்தார்.

ஒப்பு: ஏன்இந்த உறக்கம் எனைப்பிறர் இழுக்க

இதுஉனக்கு அழகோ அருணாசலா

- அக்ஷரமணமாலே, 10 - ஸ்ரீபகவான்

அகந்தைவயப்பட்டோரே நாணம், மானம் ஆகியவை உறுவர். ஆன்மவயப்பட்டோர் மானாபிமானங்கள் அழியப் பெறுவர். வயிரக்குப்பாயமாக மானாபிமானங்களைக் காத்து நிற்பது அகந்தையேயாகும். ஏனெனில் அது அவற்றாலேயே ஜீவிக்கிறது. ஆகவே அகந்தையை ஸ்ரீபகவான் அழிக்கவும், மானாபிமானங்களும் அழிந்தனவென்று குறிப்பால் உரைக்கிறார்.

ஒப்பு: மானங்கொண்டு உறுபவர் மானத்தை அழித்துபின்
மானமில்லாது ஒளிர் அருணாசலா.

- அக்ஷரமணமாலை, 77

ஞான வைராக்கியத்தால் ஆன்மஞானமுற்றோர் உலகாதி
ககங்களைத் தன்னிச்சையாகவே துறக்கவும், உலகோர் அவர்தம்
பெருமையை உணராமல் அவர்களை எள்ளி நகையாடுவது
உண்டு. அதனால் 'அயலார் நகைக்க' என்றார். ஆனால் ஞானிகள்
அறியாமையால் செய்யப்படும் அஞ்ஞானிகளின் இச்செயலைப்
பொருட்படுத்துவதில்லை.

ஒப்பு:

1. சகம் பேய் என்றுத் தம்மைச் சிரிப்ப
நாண(ம)து ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூண்அது வாகக் கோணுதல் இன்றி
சதுர் இழந்து அறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரமா அதிசய மாக.....

போற்றித்திருவகவல். - மணிவாசகர்.

2. கொச்சை என்றுஎனை கூற ஊரர்நின்
கோயில் வாயிலில் கூட்டி வைத்தனை

- ஸ்ரீரமண சந்நிதி முறை 1123.

க-ரை: அனைத்தையும் துறந்து ஆண்டியாகிவிட்ட இவன்
விவரமறியாதவன் (கொச்சை) என்று உலகோர் (ஊரர்) ஏளனம்
செய்யும் படி வைத்த நீ, என்னை உன் ஆன்ம கோயிலில் கூட்டி
வைத்தாய்!

3. நாட்டார் நகை செய்ய நம்மேலை வீடெய்த

ஆட்டாதான்கொண்டு ஆண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

- திருவம்மாளை, மணிவாசகர்

'பரம நிருவாணமா' என்று தனக்கு அயலாக பிறிதொரு பொருள்
ஒன்றும் இல்லாமல் திகழும் ஏகான்மநிலையைக் குறித்தார்.

ஆன்மா ஒரு நிர்வாண வெட்டவெளி என்பதை
ஸ்ரீபகவானும் கூறியிருக்கிறார். எனவே 'பரம நிருவாணமா'
என்று ஆசிரியரும் மேற்கண்ட பாடலில் கூறுகிறார்.

**ஒப்பு: சீரை அழித்து நிர்வாணமாச் செய்து அருள்
சீரை அளித்தருள் அருணாசலா**

- அக்ஷரமணமாலே, 30.

21. சகலமொடு கேவுலமே சார்ந்து தெளிவாய்
சுக(ம்) லவமும் இல்லாத சூனியமா மாயை
முகடிபான் மோகித்து மூதறிஞர் தம்மால்
பகடி செய்யப்பட்டுப் பாழ்ப்பிறப்புக்கு ஆளாய்
விகடங்கள் பாராட்டி வீண்காலம் போக்காது
அகளங்க(ய்) நம்மை ஆண்டான் அடியோம்
முகடாய வேங்கடன்தான் மோனமா முன்னி
அகடாம் இதயத்து அமிழேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1473

பொ-ரை: அனாத்மாக்களாகிய சகல வஸ்துகளோடு
ஆன்மாவையும் சார்ந்து, தெளிவான சுகம் லவலேசமும்
இல்லாத சூனிய மாகா மாயை என்னும் மூதேவியை மோகித்து,
அதனால் மூதறிஞர்களால் பரிகாசம் செய்யப்பட்டுப் பிறவிப்
பிணிக்கு ஆளாகி, அகந்தைவயப்பட்ட பல வேடிக்கைகளைப்
புரிந்து காலத்தை வீணாக்காமல் நாங்கள் உய்ந்து
போகும்படிக்கு ஆன்ம ஞான நிலையை அருளி, குற்றமற்ற
ஸ்ரீபகவான் எங்களை ஆட்கொண்டார். அவருடைய
அடியவர்களாகிய நாங்கள் ஆன்ம சிகரமாகிய அவருடைய
திருத்தாள்களை அணுகி, ஆன்ம மையமாகிய இதயத்தில்
முழுவதுமாக மூழ்குவோம்! எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: சகலம் - அனாத்மாக்கள், கேவலம் - ஆன்மா,
லவமும் - சிறிதும், முகடி - மூதேவி, பகடி - பரிகாசம், விகடம்
- வேடிக்கை, அகளங்க - குற்றமற்ற, முகடு - சிகரம் (உச்சி),
முன்னுதல் - அணுகுதல், அகடு - நடு (மையம்)

வி-ரை: மகாமாயை அனாத்மாக்களையே ஆன்மா போலக் காட்டி
ஜீவனின் அறிவை மயக்கினாலும் கூட, அது செயல்படுவதற்கு
ஆன்மாவையே சார்ந்திருப்பதால் 'சகலமொடு கேவலமே
சார்ந்து' என்றார். கேவலம் (வெறும், அது மாத்திரம்), பிரத்யக்
(தனி) என்பவை ஆன்மாவைக் குறிக்கும் சொற்களாகும்.

22. யான்பரம் என்றே செருக்காது என்னுள்ளே வேங்கடவன்
தான் கடவுளாகத் தலைப்பட்டு ஒளிர்வதனால்
ஊன்கெட்டு உயிர்கெட்டு உணர்வுகெட்டு என் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்டு அதுவாய் நடுநின்ற மெய்ஞ்ஞான
வான் கடவுளாக வழங்குதலை யாரறிவார்
யானொடு தான்என்னும் இருவோரும் அன்றிக்கே
நானென்னும் சொற்பொருளை நாடி இதயத்தடத்து
நான்கெட நன்குஆடி நயவேலோர் எம்பாவாய். -பா.1474.

அ.ப-ரை: நான் பரம்பொருளாகிய ஆன்மவஸ்து என்று
ஆணவமுறுது, ஸ்ரீவேங்கடரமண பகவான் என்னுள்ளே தானே
கடவுளாக அமர்ந்து ஒளிர்வதனால், உடல், உயிர், நான் என்னும்
அகந்தை உணர்வு (அகங்காரம்), மனம், நான் என்று எழும்
தனித்துவப்பட்ட இருப்புணர்வு ஆகிய அனைத்து
அனாத்மாக்களும் அழியப்பெற்று, நான் அதுவாய் (தத் த்வம்
அஸி தத்துவம்) ஆன்ம மையத்தில் நிலைபெற்ற ஆன்ம
சிதாகாசத்தின் கடவுளாக நான் விளங்குவதை உள்ளபடி யாரே
உணர வல்லார்? யான், தான் என்று வாய்வார்த்தையாக
அல்லாமல் 'நான்' என்னும் சொற்பொருளை நாடி (நானார்
விசாரம் அப்பியாசித்து), இதயமாகிய ஆன்மப்பொய்கையில்
'நான்' என்னும் ஜீவபோத அகந்தை அழிய, நன்கு நீராடி
மகிழ்வோம். வாராய் எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: பரம் - பரம்பொருள், ஊன் - மாமிச தேகம், உயிர் -
பிராணன் (அகந்தையின் தூல வடிவம்), உணர்வு - அகந்தை
உணர்வு, உள்ளம் - மனம், நான் - ஜீவபோத உணர்வு, அதுவாய்
- ஆன்மாவாய், நடு - மையம் (ஆன்மா), வான் கடவுள் - ஆன்ம
வானத்தின் கடவுள், அன்றிக்கே - அல்லாமல், தடம் - நீர்நிலை
(Bathing ghat), நயம் - மகிழ்ச்சி.

வி-ரை: விசுத்த சத்வ குணத்தவரின் செயல்பாடுகளை 1470-ம்
பாடலில் விளக்கியவர், தன்னைப் பொறுத்த மட்டில்,
ஸ்ரீ பகவான் அருளால் விசுத்த சத்வ குணத்தையும் தாண்டி,
முக்குணத்தினால் ஆன்மாவில் தாம் நிலைபெற்றதை ஆசிரியர்
நேரடியாகக் குறிக்கும் பாடல்களில் இதுவும் ஒன்று ஆகும்.

ஒப்பு: ஊன்கெட்டு உயிர்கெட்டு உணர்வு கெட்டு என் உள்ளமும் போய்
நான் கெட்டவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

- திருத்தெள்ளேணம், 18, மணிவாசகர்.

23. வன்மமுறத் தாரு(சு) வனத்தாரையே மாற்றும்
 கன்ம நெறிக் கேபோங் கடையேன் இறைபணியாம்
 தன்மம் அறியாச் சழக்கால் தன்ஆன்ம தத்துவமாம்
 மன்மம் அறியாது இந்த மாநிலத்தே இந்திரியப்
 பன்முகமாய் ஓடிப் பதையாது எனை ஆண்ட
 தென்முகநோக்குஞ் ஞான தேசிகனும் வேங்கடற்கே
 புன்மலமா நானெனது புல்லா நிராசையாம்
 நின்மல நீராடி நிகழேலோர் எம்பாவாய்.

-பா. 1475

பொ-ரை: தீராபகையுடையவராய் தாருசு வன ரிஷிகளையே மாற்றிய கர்மயோக மார்க்க நெறியிலே உழலும் கடையேனாகிய நான், இறையவரின் பணிக்கு ஆளாகும் தர்ம நெறி அறியாதவன். அதனால் என் உண்மை ஆன்ம தத்துவ இரகசியத்தை அறியாது, இந்த பூவுலகில் கன்ம, ஞானோந்திரியங்கள் செலுத்தும் மார்க்கத்தில் பிரவேசித்து, பதைபதைப்புற்று அழிந்துவிடாமல், தென்முகம் நோக்கும் தக்பிணாமூர்த்தி ஸ்வாமிகளாக மீண்டும் எழுந்தருளிய ஞானசாரியனும் ஸ்ரீபகவான் என்னை ஆட்கொண்டருளினார். இழிந்த மாசாகிய 'நான் - எனது' என்னும் அகங்கார, மமகாரங்கள் இல்லாத ஞான வைராக்கியம் என்னும் மாசற்ற புனித நீராடுதலை ஸ்ரீபகவானைப் போற்றித் துதிக்க வேண்டி மேற்கொள்வோம். வாராய் எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: வன்மம் - தீராப்பகை, கன்மநெறி - கர்மயோகம், தன்மம் - தர்மம், மன்மம் - மர்மம், புன்(மை) - இழிந்த நான் - அகங்காரம், எனது - மமகாரம், புல்லுதல் - தழுவுதல் (to embrace), புல்லா - தழுவாத (இல்லாத), நிராசை - வைராக்கியம் (பற்றற்ற நிலை), நின்மல - நிர்மல, மலம் - அழுக்கு (மாசு).

வி-ரை: வேதம் கர்மகாண்டமாகப் பெரிதும் உள்ளது. அதன் சிகரமான உபனிஷத்துகள் சிறிதளவே ஞான காண்டமாக உள்ளன. வேத கர்மாக்கள் யாகங்கள், யக்ஞங்கள் புரியும் வழிமுறையை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. தாருசு வன ரிஷிகள் இவற்றில் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்று பற்பல சித்திகளை

ஆற்றும் வலிமையைப் பெற்றனர். ஆகவே கர்மயோகமே இறுதியான நிலையென்றும், ஞானயோகம் சுட்டிக் காட்டும் 'இறைவன்' ஒரு கற்பனையே என்றும் நம்பினர். இவ்வாறு கர்மயோகத்தை அப்பியாசிப்பதனால் வழிதவறிச் சென்று விட்ட இவர்களை நல்வழிப்படுத்தவேண்டி ஈசுவரன் தாருக வனத்தை அடைந்தபோது, அவரைப் பணிந்து வரவேற்பதை விடுத்து, தம்மை அவர் பணியவில்லையென்று தீராப்பகைமை பாராட்டி, தம் அளவற்ற சித்திகளைக் கொண்ட ஆற்றலினால் அவரை அழித்துவிட முயன்றனர். ஆகவே தாய்மையான தாருகவன ரிஷிகளையே ஈசனிடத்தில் தீராப்பகைமை பாராட்டும்படி செய்த 'கர்மயோகம்' என்றார். ஸ்ரீபகவானிடத்தில் அளவிட முடியாத ஏகபக்தி உடையரெனினும், தம் பக்தியில் திருப்தியுறாது, மணிவாசகர், தாயுமானவர், அருணகிரியார் போன்ற மற்றைய பெரியோர் போன்று, தம்மைத் தாமே இழித்தும் பழித்தும் கர்மயோகத்தைப் பயிலும் 'கடையேன்' என்று கூறுகிறார். தாருகவன ரிஷிகளைப் பொறுத்தமட்டில், இறைவன் இறுதியில் அவர்களை வென்று தடுத்தாட் கொண்டது புராணங்கள் கூறும் உண்மை ஆகும்.

தென்முகம் நோக்கும் ஞான தேசிகன் என்று ஸ்ரீபகவானைக் குறிப்பிட்டதாவது ஸ்ரீபகவான் சாக்ஷாத் தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் என்னும் உண்மையை சுட்டிக்காட்டவேயாகும். இருவருமே மோனத் தவப் பெரும் சத்குருமார்கள் ஆவார்கள். மோனத்தினால் உபதேசம் செய்யும் வழிமுறையை தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வாமிகளைப் போன்று மீண்டும் கண்ணெதிரே நிரூபித்தவர் ஸ்ரீபகவான்! 'சித்ரம் வட தரோர் மூலே விருத்தா சிஷ்ய குருர் யுவா' ('குரு இளைஞர்; ஆனால் சனகாதி நால்வராம் சீடர்களோ வயோதிகர்கள்') என்று புராணங்கள் கூறுவதைப்போன்று, ஸ்ரீபகவானுடைய சீடர்கள் அனைவரும் அவரைவிட வயதில் மூத்தவர்களாக இருந்தனர். முதல் சீடர் பழனிச்சாமியின் வயது 55. அப்போது ஸ்ரீபகவானுக்கு வயது 16 ஆகும்.

தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் தெற்கு முகம் நோக்கி அமர்ந்ததாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. 'தக்ஷிணமூர்த்தி' என்ற பெயரே அதனால்தான் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அதுபோல் மதுரையில் மீனாக்ஷிஅம்மன் திருக்கோயிலின் தெற்கு திசையில் தெற்கு கோபுரம் நோக்கிய சொக்கப்ப நாயக்கர் தெருவில் அவருடைய சிறிய தகப்பனார் சுப்பையர் வீட்டில் ஸ்ரீபகவான் வாழ்ந்தார். பின்பு திருவருணையிலும் அருணமலையின் தெற்கு திசையிலேயே அமர்ந்தார். தாம் 'தக்ஷிணமூர்த்தியே' என்பதை நினைவுகூர்ந்தார் போலும்! ஸ்ரீபகவான் ஆதிசங்கரர் அருளிய ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தி தோத்திரத்தை தமிழில் செய்யுள் வடிவிலும், உரைநடையிலும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். குருஸ்துதி, அத்தாமலகம், ஆத்மபோதம், தேவிகாலோத்ரம், ஆன்ம சாக்ஷாத்காரப் பிரகரணம் போன்ற வடமொழி நூல்களைச் செய்யுள் வடிவிலும், விவேக சூடாமணி, திருக்கு திருசிய விவேகம் ஆகியவற்றை வசன நடையிலும் ஸ்ரீபகவான் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆனால் செய்யுள், வசனம் ஆகிய இரு வடிவங்களிலும் ஸ்ரீபகவானால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தி தோத்திரம் ஒன்றே ஆகும்!

இன்றோரன்ன விசேஷ காரணங்கனையொட்டியே ஆசிரியர் ஸ்ரீபகவானே 'தென்முகம் நோக்கும் ஞானதேசிகன்' என்றாராயிற்று!

24. பொய்வளம் பூத்தஇடை பொங்குமுலைக்கே முறியத்
தைவளம் பூத்தநீர் தாம்உகந்த,தையலர்காள்
ஐவளம் பூத்த சோணசலத்தான் அன்னம்பெய்
கைவளம் பூத்த கவிகையான் கண்டார்கண்
மொய்வளம் பூத்த முகப்பொலிவான் முன்னதிர்ந்தார்
மைவளம் பூத்தமயல் மாய்க்கும்கண் வேங்கடவன்
மெய்வளம் பூத்தகழல் வேட்கையாய் மெய்ஞ்ஞான
தெய்வ நீராடித் திகழேலோர் எம்பாவாய். -பா.1476

பொ-ரை: தைந்நீராடலை விரும்பும் அழகிய பெண்டிர்!
அழகு மலிந்த சோணசலத்தைச் சேர்ந்தவனும், அண்டிய

பக்தர்களுக்குக் குறைவற அன்னம் பாலிப்பவனும், காண்பவர்களின் கண்கள் தன்னேவிட்டகலாது மொய்க்கும் முகப்பொலிவு உடையவனும், தன் சந்நிதியில் வந்துற்றவர்களின் அகந்தை இருட்டை மாய்க்கும் திருக்கண்ணோக்கமுடையவனும் ஆகிய ஸ்ரீபகவானின் ஆன்ம வளம் நிறைந்த திருவடிகளையே பெரிதும் விரும்பி, மெய்ஞ்ஞான தெய்வ நீராடித் திகழ்வோம். எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: பொய்வளம் பூத்த இடை - உள்ளதோ இல்லையோ என்னும்படியான இடை, தை வளம் பூத்த நீர் - தைந்நீராடல், சாந்திரமானத்திஷ்யமாதத்தில் (தை மாதத்தில்) கன்னிப்பெண்கள் நீராடும் சடங்கு, ஐ - அழகு (Beauty), கவிகையான் - கவி+கையான் (கவிழ்ந்த கையை உடையவன்), மை - இருட்டு, மயல் - மயக்கம் (அகந்தை),

25. நில்லாத அவற்றை நிலையினவாக் கொண்டு உவக்கும் புல்லறிவு ஆண்மை புலம்பெய்த வேங்கடவன் கல்ஆல் எனது உளமாக் காதலான் மெய்கேட்ட நல்லார் அகக்கரண நான்கா வறிதிருந்து சொல்லால் அடங்காச் சுகோதயத்தைச் சோதிஇருள் அல்லா அதீத இதயஆகாயத்து ஆய்வித்தான் பல்லார் பரவு முழுமோனப் பரவைபடிந்து எல்லா நீராடிஎழுந்து ஏத்தேலோர் எம்பாவாய். -பா.1477

பொ-ரை: நிலையற்ற அனாதமாக்களை நிலையான வஸ்துவாக எண்ணி மகிழும் என் அகந்தை அறிவின் ஆதிக்கம் என்னேவிட்டு விலகும்படிச் செய்த ஸ்ரீபகவான், கல்லால மரம்போல் மிகத் திடமாக என் உள்ளம் பெரிதும் விரும்பும் என் அன்பிற்குரியர் ஆவார். சத்திய வஸ்துவை விரும்பும் மோக்ஷ இச்சை கொண்ட தூய பக்தர்களின் உள்ளத்தில் நான்காமவனாகத் தனித்து இருந்ததை இருந்தபடி இருந்து காட்டி, சொற்களால் விளக்க இயலாத ஆன்மானந்தம் ஆவிர்ப்பவிப்பதை, ஒளியோ இருளோ இரண்டுமில்லாத அதீத என் இதய சிதாகாசத்தில் சேர்த்து அழகுசெய்தார்.

ஞானிகள் விரும்பும் அத்தகைய ஸ்ரீபகவான் என்னும் முழுமோனக் கடலில் மூழ்கி, புனித நீராடி, அவரைப் போற்றித் துதிப்போம். வாராய் எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: புல்லறிவு - அகந்தைவயப்பட்ட இழிந்த அறிவு, புலம் பெய்த - விலக, பிரிய (ஹ்ண ண்ணுண்ச்ணுச்ச்ணு), மெய்கேட்ட - சத்திய வஸ்துவாம் ஆன்மாவை விரும்பிய, நல்லார் அகக்கரணம் - தூய்மையடைந்தவர்களின் உள்ளம், நான்காவது - துரியம் (ஆன்மா), வறிதிருந்து - வறிது+இருந்து (வெறுமனே சும்மா இருந்து), சுகோதயம் - சுக + உதயம் (ஆன்மானந்த ஆவிர்ப்பவிப்பு), சோதியிருள் அல்லா(த) - ஒளி, இருள் இரண்டுமற்ற, ஆய்-அழகு, ஆய்வித்தல் - அழகு செய்தல் (to beautify), எல்லா - விளிச்சொல் ('அடி' என்று பெண்களை அழைப்பதைப்போல). பல்லார் - பற்பல திசைகளிலிருந்தும் ஸ்ரீபகவானிடம் வந்துற்ற அடியார்கள்.

விரை: 'சோதி இருள் அல்லா அதீத' என்றதாவது:

ஒப்பு: 1) இருளே ஒளியே இரண்டும் அலாத
பொருளே அடியோம் புகலாம் பரமே

- ஸ்ரீரமண புராணம், 467,468

2) ஆன்மா ஒளியோ இருளோ இரண்டுமற்றது. அதை ஒளி என்றோ அல்லது இருள் என்றோ பாவித்தலே ஒரு பந்தமாக முடியும். - விசார சங்கிரஹம், ஸ்ரீபகவான்.

மனம், சித்தம், புத்தி, அந்தகரணம் ஆகிய நான்கும் அகக்கரணங்கள் எனப்படும். நல்லோரிடத்தில் இந்த நான்காக ஸ்ரீபகவான் உள்ளார் என்று பொருள் கொள்வதில் அத்துணை விசேஷமின்றும்.

26. செருவிகற்பம் சேர்ந்த களச்சிந்தை மயல் செற்ற
குரு விகற்பனேனும் குணம் குறிகளாக
வரு விகற்பம் ஒன்றும்மருவாத ரமணற்கே
உரு விகற்பமாம் எவ்வுலகத்தும் சூக்கக்
சுரு விகற்ப வாதனையால் காண்கனவின் கண்ணும்
இரு விகற்பம் என்பதுஓர் எள்துணையும் இன்றி
ஒரு விகற்பமாக ஒளிர் சகஜ பாவ
நிருவிகற்பம் ஆடி நிறையேலோர் எம்பாவாய். -பா.1478.

பொ-ரை: பலவித போராட்டங்கள் நிறைந்த அகந்தை மன மயக்கத்தை மாய்த்த சத்குருவாக விளங்கினாலும், எந்தவிதமான குணமோ (Quality), அறி குறியோ (Adjective) இல்லாத ஸ்ரீபகவானின் திருவடிகளில், பற்பல வடிவங்களாக மாறுபடும் அனைத்து உலகங்களிலும் சூக்ஷ்ம வித்தாக, கனவில்கூட இரண்டற்று ஏகவஸ்துவாய் ஒன்றும் சகஜ நிஷ்டையில் வேறுபாடுகள் எதுவுமின்றி பரிபூரண ஆன்மவஸ்துவாய் நிறைந்திருப்போம். வாராய் எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: செரு - போர், விகற்பம் - i) வேறுபாடு ii) மாறுபடுதல் iii) இனம் (kind), குணம் - இயல்பு (Quality), குறி-அடையாளம் (Adjective), சூக்க-சூக்ஷ்ம, எட்டுணை-எத்துணை,

27. துணர்மலை சூடுவேம் தோய்வேம் தோள்என்றென்று
உணர்வு மீக்கிப்போல் உஞற்று(ம்) நோன்பீர்காள்
வ(ண்)ணம் ஒன்றுமில்லான் வடிவொன்றும் இல்லான்
குணம் ஒன்றுமில்லான் குறியொன்றும் இல்லான்
உணர்ச்சி ஒன்றில்லான் உணராமை இல்லான்
கணிச்சி கண்ணா அன்பர் கட்டழிக்க வல்லான்
இணைச்சு வேட்டார்க்கு அவ்விறை ரமணனோடு
புணர்ச்சி தானும் புணர்ப்பே போன்ம் ஏலோர் எம்பாவாய்.

-பா. 1479

பொ-ரை: பூமலைகள் சூடுவோம்; இறைவனுடைய தோள்களிலே தோய்வோம்; அவனோடு ஒன்றுகலந்து முக்தி பெறுவோம் என்று தளரா நோன்பு நோற்பவர்களே! வண்ணம், வடிவம், குணங்குறிகள், அகந்தை மன உணர்ச்சிகள் ஆகியவை ஒன்றும் இல்லாதவன்; ஆயினும் ஆன்ம உணர்வு மிக்கவன்; அதனால் உணராமை என்பது இல்லாதவன். தன் திருக்கண்ணோக்க மஹிமையால் அன்பர்களின் அகந்தைக் கட்டை அழிக்க வல்லவன். அவனோடு இணைய ஆசைப்படுபவர்களுக்கு அவன் வழங்கும் ஆன்மப்புணர்ப்பே உண்மைப் புணர்ச்சி என்பதை அறிவீர்களாக!

அ.ப-ரை: துணர் - மலர், உஞற்றுதல் - தளராமல் முயற்சிசெய்தல், புணர்ப்பு - சிவசாயுஜ்யம், உணர்ச்சி - அகந்தை, உணர்வு - ஆன்மா, உணராமை - ஆன்ம உணர்வு இல்லாமை.

28. விஞ்சும் கருவாய வேங்கடவன் மெல்லடியில்
 துஞ்சிக் கிடவாதத் தொல்லோன் பெரும்புகழை
 வஞ்சச் செருக்கால் மயன்றுரைக்க முற்பட்ட
 தஞ்சச் சிறுமியர்காள் சாலச் சதுரரது
 நெஞ்சம் தெரியா நிலைமையான் மெய்யுருவைக்
 கிஞ்சிலும் கண்டரோ கேட்டரோ வல்லீரே
 பிஞ்சிற் பழுத்திட்ட பேதையீர் பேசாதே
 அஞ்சி அடிக்கண் அடங்கேலோர் எம்பாவாய். -பா.1480

பொ-ரை: இமையா முக்கண்ணனாக என்றும் தூங்காமல், பழமையானவனாக விளங்கும் ஸ்ரீபகவானின் பெரும்புகழை, அண்டாண்ட கோடி சராசரங்கள் அனைத்திற்கும் கருவாக விஞ்சி நிற்கும் அவனுடைய திருவடிகளில், அவன் பெருமைகளைப் உள்ளபடிக்குப் புகழ்ந்தேத்தவல்லோமெனும் ஆணவத்தால் போற்றத் தலைப்பட்டத் தஞ்சச் சிறுமியர்களே! அளவுகடந்த சாமர்த்தியம் படைத்தவர்களும் அறிந்து கொள்ள முடியாத அவனுடைய சத்திய சொரூபத்தைச் சிறிதாகிலும் பார்க்கவோ அல்லது பார்த்தவர்கள் சொல்லிக் கேட்கவோ உங்களால் இயலுமா? பிஞ்சிலே பழுத்திட்ட, விவரம் அறியாத பேதைகாள்! இனிமேலும் அவன் புகழைப் பேசாமல், உள்முகப்பட்டு, அவன் திருவடிகளில் அடங்குவீர்!

அ.ப-ரை: விஞ்சுதல் - அளவுக்கு அதிகமாக மேலாடுதல் (to be excessive, to excel), கரு-வித்து, துஞ்சுதல் - தூங்குதல் (தளர்தல், சோர்தல், சோம்பியிருத்தல்), தொல்லே - பழமையானவன், மயன்றுரைத்தல் - மயக்கத்தில் பேசுதல், தஞ்சச் சிறுமியர்கள் - சரணமடைந்த விவரமறியா சிறுமியர்கள், சால - மிகமிகச் சிறந்த, சதுரர் - சாமர்த்தியம் மிக்கவர், கிஞ்சிலும் - சிறிதளவாவது,

வி-ரை: விசுத்த சத்வ குண நிலையிலுள்ளவர்கள் இறைவனின் புகழைப் பாடுவது என்னும் தொழிலுமின்றி, அகமுகப்பட்டு சிவசாயுஜ்ய முக்தியில் ஒன்றுகலக்க வேண்டுமென்று அறிவுறுத்துகிறார். இறைவனின் புகழைப் பாடுவதோ, பாடியாடுவதோ, அகமுகப்படுவதற்குத் தேவையான மன உறுதியைப் பெறுவதற்கேயாதலால், அத்தகைய ஏகாக்ரக

சிந்தனையைப் பெற்றோர் இனியும் பாடியாடுதலில் காலத்தை வீணாக்குதல் தேவையற்ற ஒன்று என்பது தாத்தாரியம் ஆகும். அன்றி, இறைவனின் புகழைப் பாடுவதோ, பாடியாடுவதோ தவறு என்பது பொருள் அல்ல. உண்மையில் அகமுகப்பட்டு நானார் விசாரத்தைப் பழகும் மனஉறுதியைப் பெற இவை அவசியமேயாகும்.

29. நாமநீர் இட்டதொரு நல்லகழி மற்றுமொரு
நாமநீர் வானதுகத்து நல்துளையில் கோத்தாற்போல்
ஏமம் ஓராக்கார் இருளோமை ஏக பரந்
தாமமா நின்சொருப சந்நிதிக்கே சேர்த்தஅருள்
ஆம்அதனை அன்றி நயப்பாதல் வியப்பாதல்
மாமதூர வேங்கடவா மாட்டேன்நான் மன்னுயிர்க்குச்
சேமம்செய் (பொன்தாள்) செழுங்காமம் ஒன்றொழிந்த
காமங்கள் எல்லாம் கடியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1481

பொ-ரை: காளையின் கழுத்தில் பூட்டப்படும் உறுதியான நுகத்தடியின் இருமுனைகளிலும் உள்ள நுகத்துளையில் நுகத்தாணியினால் நன்கு பண்படுத்தப்பட்ட ஏர்க்கால் இணைக்கப்படுவதைப்போல, பாதுகாப்பு ஏதென்றும் அறியாத அஞ்ஞான இருளில் உழலும் எங்களை முடிந்த முடிவான இடமாக விளங்கும் தம் ஏகான்ம சொருப சந்நிதியிலே ஸ்ரீபகவான் சேர்த்தார். இந்தப் பேரருளை அனுபவிப்பதையன்றி, இதை மேலும் விரும்புவதோ அல்லது இதை எண்ணி வியப்புறுவதோ என்னால் இயலாத காரியமாகும். இவ்வாறு ஜீவர்க்கு க்ஷேமத்தை விளைவிக்கும் ஸ்ரீபகவானின் அழகிய திருவடிகளை விரும்புவதைத் தவிர, மற்றைய அனைத்து ஆசைகளையும் அறவே அறுப்பாய்! எம்பாவாய்!

அ.ப-ரை: நாம நீர் - நல்ல தூய்மையான நீர், வான் - உறுதி (வலிமை, strength) நுகம் - காளையின் கழுத்தில் பூட்டப்படும் மரம் (Yoke), கழி - கொம்பு, நல்துளை - நுகத்துளை (நுகத்தடியின் இருமுனைகளிலும் உள்ள துவாரம்), நுகத்தாணி - நுகத்தடியை ஏர்க்காலில் இணைக்கும் ஆணி (stud of the yoke), ஏமம் - பாதுகாப்பு (safety, protection), தாமம் - இடம், பரந்தாமம் - முடிந்த முடிவான இடம் (ஆன்மா), நயப்பாதல் - விரும்புதல், கடிதல் - அழித்தல், நீக்குதல் (destroy).

வி-ரை: நல்லநீரில் பலநாட்கள் ஊறவைக்கப்பட்டு நன்கு பண்படுத்தப்பட்ட கழி, அதேபோல் நன்கு பண்படுத்தப்பட்ட நுகத்தடியின் இருமுனைகளிலும் நுகத்தாணியால் கோக்கப்படும். மேலும் அது நழுவாதிருக்க நுகக்காற்குச்சியும் (a small wooden peg or bolt inserted at both ends of the yoke) பொருத்தப்படும். பலநாட்கள் பண்படுத்தப்பட்ட (seasoned) கழியைப் போல் தன்னை ஆன்ம ஞானத்தைப் பெறத்தக்கவனாக ஸ்ரீபகவான் நன்கு பக்குவப்படுத்தினாரென்கிறார் ஆசிரியர். ஏற்கனவே நன்கு பண்படுத்தப்பட்ட நுகத்தடியைப்போல் ஏகான்ம முக்தி நிலை உள்ளது. அந்த நுகத்தடியில் கழியை இணைக்கும் நுகத்தாணியாக ஸ்ரீபகவான் ஜீவரை ஆன்மாவில் இணைக்கிறார். கடைசிவரையிலும் ஜீவர்தம் லக்ஷியத்தினின்று நழுவாதிருக்கும் பொருட்டு நானார் விசாரத்தை ஸ்ரீபகவான் ஜீவர்தம் இதயத்தில் பொருத்துகிறார். இது நுகத்தடியிலிருந்து கழி நழுவாதிருக்கப் பொருத்தப்படும் நுகற்காற்குச்சியை ஒத்ததாகும். சுருங்கக் கூறின், ஸ்ரீபகவான் ஜீவரை நன்கு பண்படுத்தி, ஏற்கனவே பண்பட்டுப் பூரணமாகத் திகழும் ஆன்மாவில் ஜீவரைக் கொண்டு சேர்க்கும் இணைப்புப் பாலமாகத் திகழ்கிறார்; ஆயினும் சாதகர் நுகற்காற்குச்சியாக விளங்கும் நானார் விசாரத்தை விடாப்பிடியாய்ப் பிடித்து லக்ஷியத்திலிருந்து நழுவாதிருக்க வேண்டும் என்பது தாத்பரியமாகும். -

ஒப்பு: குருவின் அருட்பார்வையில் அகப்பட்டார், புலி வாயில் இரை போல, அவரால் ரக்ஷிக்கப்படுவரேயன்றி, ஒருக்காலும் கைவிடப்படார்; எனினும் சீடன் குரு காட்டிய வழிப்படி (நானார் விசாரம்) தவறாது நடக்க வேண்டும்.

- நானார் அருண்மொழித் தொகுப்பு, ஸ்ரீபகவான்.

அடுத்து, அவ்வாறு அருள்பாலித்த திறம் குறித்து நயப்பதோ, அன்றி வியப்பதோ செய்யேன் என்று ஆசிரியர் கூறுவது, அத்தகைய செயல்பாடுகளுக்குச் சிறிதும் இடம் தராமல், ஆன்ம உணர்வு அவர் இதயத்தில் பரிபூரணமாக நிறைந்திருப்பதினாலேயேயாகும்.

ஒப்பு: கண்ணூர் நுதலோன் கழல்இணைகள்
 கண்டேன் கண்கள் களிகூர
 எண்ணுது இரவும் பகலும்நான்
 அவையே எண்ணும் அதுஅல்லால்
 மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும்
 வந்துஉன் கழற்கீழ் புகுமாறும்
 அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ
 அடிமை சால அழகுடைத்தேன்

- குழைத்தப்பத்து, 9, திருவாசகம்

க-ரை: ஈசுவரனின் திருவடிகளை மனம் மகிழக் கண்டேன், அவைகளையே மனம் பற்றி நின்றதால் இரவும் பகலும் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் மறைந்துபோயின! உலக வாழ்க்கையை விடுத்து, ஈசனின் திருவடிகளில் வந்து சேருமாறு வேண்டிக் கொள்ளவும் கூட எனக்கு எண்ணம் எழவில்லை. ஏனெனில் நான் ஆன்ம அழகில் ஈசனருளால் பரிபூரணமாக்கப்பட்டேன்.

“அண்ணா! எண்ணக் கடவேனோ?” என்று மணிவாசகர் கூறுவதைப் போன்று, ஆசிரியரும் “மாமதுர வேங்கடவா! நயப்பாதல், வியப்பாதல் மாட்டேன் நான்” என்று கூறுவது இருவரும் ஒருவரே என்பதற்கு மற்றுமொரு சான்று ஆகும்.

ஆகவே சுவானுபூதியில் ஆன்ம பரிபூரண உணர்வினால் உந்தப்பட்டு, பாசுரத்தின் இறுதியில், இவ்வாறு பேரருள் புரியும் ஸ்ரீபகவானின் மீது கொள்ளும் பக்தியைத் தவிர, மற்றைய எல்லா ஆசைகளையும் நீக்கிவிட வேண்டியதன் அவசியத்தை ஆசிரியர் வலியுறுத்துவாராயிற்று.

30. அப்பாலுக்கு அப்பால்என்று அல்லாப்பார் அயலார்
 இப்பாலுக்கு இப்பாலாய் எங்கட்கு எளிவந்து
 கைப்பால நெல்லிக் கனியின் தெளிவுடைத்தாய்த்
 துப்பாக உள்ளத்துள் தோய்ந்து ஆண்டவாற்றாலே
 மெய்ப்பால நின்முன் வெயில் மஞ்சள்போலாகிப்
 பொய்ப்பால எல்லாம் புலம்பெய்திப் போயிடநீ
 எப்பாலும் எம்மை இகவாமை வேங்கடப்பேர்
 அப்பா அருள்செய்து அளியேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1482

அ.ப-ரை: நெருங்க முடியாதபடி வெகுதூரத்திற்கப்பால்
உள்ள என்று அயலார் வருந்தி நிற்க, எங்களுக்கு நீராகவே
எளிய வந்து, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியெனத் தெளிவாகக்
காட்சி தந்து, ஆன்ம அறிவாக உள்ளத்தில் தோய்ந்து, எங்களை
ஆட்கொண்ட விதத்தில், ஆன்ம சத்திய சொரூபனாகிய உம்
சந்திதியில் பொய்யாகிய அனாதமாக்கள் எல்லாம் வெய்யிலில்
மஞ்சள்நிறம்போல வாடிமறைந்தன. எந்தையே! இனிஎங்களைக்
கைவிட்டுவிடாமல் நாங்கள் எப்போதும் ஆன்மானுபவ
முக்திநிலையில் நிரந்தரம் இருக்கும்படி அருள்புரிவீராக!

அ.ப-ரை: அல்லாப்பார் - வருந்துவர், கைப்பால நெல்லிக் கனி
- உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி, துப்பு - அறிவு, வெய்யில்
மஞ்சள்போல் - பொய்மையாக, புலம்பெய்தல் - i) விலகுதல்,
ii) வாடுதல் (fade) iii) இல்லாமல்போதல், இகவாமை -
கைவிடாமை (Not to drop like a hot potato).

31. எறிபுனம் தீப்பட்டு எரியுங்கால் நல்ல
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமால்
செறிவேங்கட ரமண தேவா நின் ஏவல்
நெறிவழிக்கே கோடாது நின்றுஒழுகும் சீரார்
அறிஞர்தம் கூட்டுறவை ஆர்வமொடு பேணிக்
குறியறிந்து அன்னார்தம் குற்றேவல் செய்ய
உறுதியாம் இந்தவரம் ஒன்றுநீ ஈந்தால்
மறுபிறவிக்கு அஞ்சேம்யாம் மற்றுஏலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1482.

பொ-ரை: தீயினால் அழியும் காட்டில் நல்ல வாசனை மிக்க சந்தன
மரத்தோடு சாதாரண வேங்கை மரமும் எரிவதைப்போன்று,
ஆன்மஞானியர் சகவாசத்தைப் பெற்றோமேயாகில், அந்தக்
கூட்டுறவின் பாக்கியத்தால் நாங்களும் அவர்களைப்போன்று
அகந்தை அழியப் பெற்று ஆன்மானுபுதியைப் பெற்று
உய்வோம்! ஸ்ரீ வேங்கட ரமண தேவரீர்! ஆகவே உங்களுக்குப்
பணிபுரியும் ஆன்மநெறிவழியில் சற்றும் முடங்காது நின்று
ஒழுகும் உம் சீரிய அடியார்கள் குறிப்பறிந்து அவர்க்கு
அடிமையாகப் பணிபுரியும் இந்த ஒரு வரத்தை நீங்கள்
எங்களுக்கு அருளுவீரேல், மறுபிறவிக்கே நாங்கள்
பயப்பட்டமாட்டோமெனில், மற்றைய உலகியல் விஷயாதி

தூர்த்தர்கள் எவருக்குப் பயப்படப்போகிறோம்? (அஞ்சமாட்டோம் என்றவாறு). ஆகவே ஆத்மஞானியர் சத்சங்கத்தை எங்களுக்கு அருளுவீராக!

அ.ப-ரை: எறிதல் - அழிதல், எறிபுனம் - அழியும் காடு, புனம் - காடு, வெறி - வாசனை, வேங்கை - நீண்ட மரவகை (East Indian Kino tree), வே - எரிதல், வேமால் - எரிந்து போகுமாகையால், ஏவல் - பணி, கோடாது - சற்றும் தொய்வில்லாது (கோணுது), குற்றேவல் - கைங்கரியம், மற்று - மற்றவை எதற்கும்.

ஒப்பு: புனத்து வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே

- நாலடியார், 180.

வி-ரை: சங்கத் தமிழ்ச் சொற்களை அப்படியே ஆசிரியர் இந்த பாசுரத்தில் உபயோகித்திருக்கிறார். 20ஆம் நூற்றாண்டின் சங்கப் புலவர் என்று ஆசிரியர் புலவர் பெருமக்களால் போற்றப்படுவது இவ்வாறு சங்கத்தமிழை ஆசிரியர் சரளமாகத் தம் பாடல்களில் பயன்படுத்துவதேயாகும்.

32. போற்றி உயிர்ப்போனக நின்பூன்றமா(ம்) மோனநிலை

போற்றி ஒளிர்சின்மய நின்பொன்றாத சிற்சத்தி

போற்றி அருள்பூத்து ஒழுகு(ம்) உன் பூங்கமலக் கண்ணோக்கம்

போற்றி பொருள் அந்தண நின்பொய்யாத மெய்யருள்கள்

போற்றி தரிசித்தவர்தம் புந்திகவர்புன் முறுவல்

போற்றி சுருதிப்பொருள் நிற்புத்தமுதாம் கட்டுரைகள்

போற்றி திருவேங்கட நின் பொன்னடிதா மார்கழிநீர்

போற்றி விளையாடிப் பொலியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1484.

பொ-ரை: உயிர்வாழ்வதற்கு மிக மிக அத்யாவசியமான உணவாக இருப்பவனே! நின் பரிபூரண மோனநிலை போற்றி! என்றும் அழியாத சிதானந்த சக்தியே! சின்மய சொரூபமாக ஒளிர்வவனே! அருள்பெருகும் நின் பூங்கமலத் திருக்கண்ணோக்கம் போற்றி! அந்தண வடிவில் தோன்றிய கடவுளே! உன்னுடைய பொய்க்காத மெய்யருட் செயல்கள் போற்றி! தரிசிப்பவரை

மெய்மறக்கச் செய்யும் உன் அழகு புன்முறுவல் போற்றி!
 டேவதப்பொருளை விளக்கி நிற்கும் புத்தமுதமாகிய உன் உபதேசக்
 கட்டுரைகள் போற்றி! உன்னுடைய திருவடிகளிலிருந்து
 உருவாகிய மார்கழிப் புனிதப்பொய்கை போற்றி! அதில்
 நீராடி, விளையாடி ஆன்ம வஸ்துவாக நாங்கள் ஒளிர்வோம்!

அ.ப-ரை: போனகம் - i) உணவு ii) அன்னம் (Cooked rice),
 பொன்றுதல் - அழிதல், பொருள் - கடவுள், புந்தி - புத்தி,
 சுருதி - வேதம், தா - i) தரும், ii) உருவாக்கும்.

33. வாழி மழைவண்மை வாளுடர் அந்தணர்கள்
 வாழி நிரைநீதி வழுவாத நல்லரசு
 வாழி விருந்தயரும் வாழ்க்கைத் துணைநலத்தார்
 வாழி அகந்தை மல மாசற்ற மாதவத்தோர்
 வாழி சிவரமணன் வன்ன மலர்க்கழல்கள்
 வாழி அவன் அண்ணா மலைப் படிவம் (ம்) மாண்புறவே
 வாழி அருட்பார்வை வயப்பட்ட நல்லடியார்
 வாழி சிவானந்தம் அடுத்தேலோர் எம்பாவாய். -பா.1485.

பொ-ரை: மழைவளம் பெருகுக! தேவர்கள், மற்றும்
 அந்தணர்கள் வாழ்க! நீதி நெறிமுறை வழுவாது நல்லாட்சி
 புரியும் அரசு வாழ்க! விருந்தோம்பலைக் கடவுள் வழிபாடென
 ஆற்றும் கிருஹஸ்தர்கள் (இல்லறத்தார்) வாழ்க! அகந்தை மல
 மாசற்ற ஞானிகள் வாழ்க! ஈசுவரரமணனின் பொற் பாதங்கள்
 வாழ்க! அவனுடைய அண்ணாமலை அழகு சொருபம்
 மாண்பொடு வாழ்க! அவன் அருட்பார்வையில் அகப்பட்ட
 நல்லடியார் சிவானந்த வெள்ளத்தில் திளைத்து வாழ்க!

அ.ப-ரை: வண்மை - வளம் (Abundance), வாளுடர் -
 தேவர்கள், நிரை - முறை, விருந்து - அதிதி (Guest), அயர்தல்
 - வழிபடுதல் (worship), வாழ்க்கைத் துணை நலத்தார் -
 கணவன்-மனைவியர் (கிருகஸ்தர்கள்), வன்னம் -
 பொன் (Gold), படிவம் - i) வடிவழகு (Beauty), ii) வடிவம்
 (Form, Shape) iii) உடம்பு (Body).

ஓம்ஸ்ரீரமணர்ப்பணமஸ்து.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

ஸ்ரீ முருகனார் சுவாமிகள் இயற்றிய

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

1. துலக்கம் மிகுத்தொளிர் சூரியன் உன்றன்
சோதி முகம்பெறத் துன்னி எழுந்தான்
பிலக்கண் உறைதரு நாகரும் பிறரும்
பெட்பொடு பத்திமை பேணிஅடைந்தார்
இலக்கம் உடம்பு இடும்பைக்கு என அஞ்சி
இனிப் பிறப்பு ஒழிகென எய்திடும்அன்பர்
கலக்கம் ஒழித்தருள் கனகைனா திருவேங்கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே.

-பா.1443

பொ-ரை: பிரகாசம் மிகுந்து ஒளிர்கின்ற சூரியன், மேலும் பிரகாசமாக ஒளிரும் உம்முடைய முகதரிசனத்திற்காக உம்மை நெருங்கினான். நாகலோகத்தைச் சேர்ந்த நாகரும் யக்ஷ, கின்னர, கந்தர்வர் முதலான பிற லோகத்தவர்களும் அன்பொடு பக்திசெய்து உம்மை அடைந்தனர். துன்பங்களுக்கு இலக்காக விளங்கும் பிறவிப்பிணிக்கு அஞ்சி, அதிலிருந்து விடுபட விரும்பும் மெய்யடியார்களின் கலக்கத்தை அழித்து, அருள்பாலிக்கும் ஆன்ம ஆதார வஸ்துவே! திருவேங்கட ரமணனே! பள்ளி எழுந்தருள்வீராக!

அ.ப-ரை: துலக்கம் - i) பிரகாசம், ii) தெளிவு, துன்னுதல் - நெருங்குதல், பிலம் - பொந்து (இங்கு நாகலோகம்), பிலக்கண் - நாகலோகத்தில், பெட்பு - அன்பு, பத்திமை - பக்தி, இடும்பை - துன்பம், கனகைன் - ஆதாரம்.

2. கிழக்கு வெளுத்தது கிளந்தன கிளிகள்
கிளரொளிச் சேவல்கள் கூவின சங்கின்
முழக்கம் எழுந்தது முடவன் எழுந்தான்
மூடிய காரிருள் முற்றும் ஒழிந்த
வழக்க முறைப்படி வான்நர மகளிர்
வாழ்த்து நலம்பெற வழத்தி நிற்கின்றார்
கழற்கன ஒளிதனில் அகிலமும் சுவர் வேங்
கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே.

-பா.1444

அ.ப-ரை: கிழக்கு திசையில் சூரியோதயம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது! கிளிகளும், சேவல்களும் கூவ ஆரம்பித்து விட்டன! சங்கின் முழக்கம் ஒலிக்கத் துவங்கி விட்டது! ஆஹா! சூரியனும் வந்துவிட்டான்! இருளின் தன்மை அகன்றது! வழக்கம்போல் வானுலக, மண்ணுலக மங்கையரின் வாழ்த்தொலி கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டது! இருந்ததை இருந்தபடி இருந்துகாட்டித் தான் இருக்கும் இடத்திற்கே அகில உலகத்தினரையும் கவர்ந்து இழுக்கும் வேங்கட ரமணனே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

அ-ப-ரை: முடவன் - சூரியன் (மேற்கு திசையில் மாலையில் மலையைத் தாண்டிச் செல்ல இயலாமல் முடங்கி விழுந்து விடுவதால் சூரியனை 'முடவன்' என்பர்), வானர-வான்+நர, கழற்கன ஒளி - மிக்க பிரகாசத்தொடு கூடிய மாண்பு மிக்கத் திருவடிகள்.

3. நலத்தகு தாமரை நாயகன் எழுந்தான்

நள்ளிருள் அகன்றது நாத்திகர் உள்ளத்

தலத்தக மூட்டிய வடிச்சியர் வானின்று

அடைந்தனர் சேவை அவாவி நிற்கின்றார்

மலத்தடை நீக்கி இம் மண்ணகத்தோரை

வலிய வந்து ஆட்கொளு(ம்) மாஅருட்கடலே

கலத்தவ முனிவரும் காணரும் திருவேங்கட

கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே.

- பா. 1445.

பொ-ரை: தாமரை மலரை மலரவைத்து அதற்கு நலம் பயக்கும் நாயகனாகிய சூரியன் கிழக்கு திசையில் உதித்தான்! உலகில் இருள் அகன்றது! அதுபோல், நாத்திகர்கள் உள்ளத்தில் அவர்களுக்கு மேன்மை உண்டாகும்படி தெய்வபக்தியை விதைத்து, அவர்களைப் பழக்கிய கடவுள்கள் அவரவர் உலகத்திலிருந்து உன்னை அடைந்து, உனக்குப் பணிபுரிய ஆவலொடு காத்து நிற்கின்றனர்! அகந்தை மலத்தை நீக்கி, இப்பூவுலகத்தவரை வலிய வந்து ஆட்கொள்ளும் மாபெரும் கருணைக் கடலே! பக்தியுடைய முனிவர்களைப் போல் நடிக்கும் கபட, துஷ்டர்களால் காண இயலாத திருவேங்கட ரமணனே! பள்ளி எழுந்தருள்வாயே!

அ-ப-ரை: தாமரை நாயகன் - சூரியன், தக-மேன்மை (சிறப்பு), உள்ளத்தல(ம்) - உள்ளத்தில், வடிச்சியர் - பழக்குவோர் (Trainer), கலத்தவர் - துஷ்டர்.

4. நளிகடனின்னு மேல் அணுகினன் கதிரோன்
 ஞானதிவாகரனாக என் சிந்தைத்
 தளியில் அமர்ந்த அந்தண் குருநாதா
 தாமரை மலர்ந்தன தங்கக்கை அம்மா
 எளியனை ஆட்கொளத் திருவுளத்து எண்ணி
 இங்கு எழுந்தருளி நின்இன்னருள் சுரந்தே
 களியமுது ஊட்டிய கருணையங் கடல்வேங்
 கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா-1446.

பொ-ரை: இருளின் அடர்த்தி மிகுந்த கடலின் மேல் கதிரவன் அந்த இருள்கெட உதித்தனன்! அதுபோல் என் உள்ள இருளாகிய அகந்தை கெட, என் சிந்தையைப் பக்குவப்படுத்தி அதில் ஞான சூரியனாக அமர்ந்த அழகிய, பரமகாருண்ய என் சத்குருவே! சூரிய உதயத்தால் தாமரைகள் மலர்ந்தன! உன் தங்கக்கைகளினால், இச் சிறியேனையும் ஆட்கொள்ள எண்ணி, இங்கு என்முன் தோன்றி, உன்னுடைய இன்னருளைப் பொழிந்து, ஆன்மக் களியமுது ஊட்டிய என் தாயே! திருவேங்கட ரமணனே! துயிலெழுந்தருளாயே!

அ-ப-ரை: நளி - அடர்ந்த (செறிந்த), தளி - சமையல் அறை (இங்கு பக்குவப்படுத்தப்பட்ட அறிவோடு கூடிய உள்ளம்),

வி-ரை: 'தங்கக்கை அம்மா' என்றதாவது - சிறுபிராயத்திலேயே உற்றாரும், பெற்றாரும் ஸ்ரீபகவானைத் 'தங்கக்கையோன்' என்று அழைத்தனர். 'ஹிரண்ய பாகுவே நம: ' என்று வேதத்திலும் ஈசுவரனைக் குறிப்பது காண்க. ஸ்ரீ பகவானைக் குழந்தைக்கு அமுது ஊட்டும் தாயெனக் குறிப்பது இப்பாடலின் சிறப்பாகும். பொதுவாக ஈசனைத் "தந்தை" என்றே புலவர் குறிப்பார்.

5. பங்கய(ம்) மலர்ந்தன பரிதியின் ஒளியால்
 பனிமதி மங்கினன் பயின்றன பாடல்
 சங்கொடு பேரிகை தழங்குறும் ஒலியால்
 சாத்திரக் கற்பனை சாய்ந்தன அம்மா
 எங்கும் எழுந்தன யாமொடு வீணை
 எத்திசையோரும் வந்து ஈண்டினர் ஈங்கே
 கங்கணம் காத்திடக் கட்டிய திருவேங்
 கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே.

-பா-1447.

பொ-ரை: சூரியன் ஒளியால் தாமரை மலர்கள் மலர்ந்தன; சந்திரன் மறைந்தான்! பக்தர்களின் பாடல்களும், சங்கு, பேரிகை ஒலிகளும் முழங்க ஆரம்பித்து விட்டன! சாத்திரங்களின் ஆளுகை சாய்ந்தது. யாமொடு வீணை இசை துவங்கிவிட்டது. ஜாதி, மத, நிற, தேச வேறுபாடுகளை யெல்லாம் கடந்து எட்டு திசைகளிலிருந்தும் அன்பர்கள் வந்து இங்கே குவிந்தனர். இவர்களையெல்லாம் காத்திட கங்கணம் கட்டி உறுதி பூண்ட திருவேங்கட ரமணனே! துயிலெழாய்! .

அ-ப-ரை: பங்கயம் - தாமரை, பரிதி - சூரியன், தழங்குதல் - செழித்தல் (ஒங்குதல்).

6. மடல்அணி தாமரை மலர்ந்திட உன்னை
 மறையவர் வாழ்த்தொலி பம்பிய வான
 நடன அரங்கிடை நண்ணினன் கதிரோன்
 ஞானிகள் சிந்தையில் நடம்நவில் கூத்தா
 தட மதில்கூழ் திருச்சுழியல் அம்பதிவாய்த்
 தண் அளியால் அவதரித்த அந்தணனே
 கடவுளர் அனைவரும் கைத்தொழு கழல்வேங்
 கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே.

-பா-1448.

பொ-ரை: வேதமோதுவோர் வாழ்த்தும் ஒலி வானே நிறைக்கவும், அதில் நடனம் செய்ய சூரியன் உதிக்க, இதழ்கள் நிறைந்த தாமரை மலர்கள் மலர்ந்தன. வானம் என்னும் அரங்கில் நடமாடும் சூரியனைப் போல், ஞானிகள் சிந்தையெனும்

அரங்கில் நடனம் செய்யும் கூத்தனே! மதில்கள் சூழ்ந்த
திருச்சுழியல் என்னும் அழகிய பதியில் அந்தணனாக
அவதரித்தவனே! கடவுளர்கள் அனைவரும் கைத்தொழும்
திருவடிகளையுடைய திருவேங்கட ரமணனே! துயிலெழாய்!

7. மாணிக்க மண்டல மான(ன்) எழுந்தான்
வாரிச மலர்ந்திடக் கதிரவன் வாழ்த்த
வாணிக்கும் ஒண்ணை வண்புகழ் எந்தாய்
வாழ்த்தித் தொழுதனர் மறையவர் என்னை
வீணுக்கு வாட்டிய வெவ்வினை எல்லாம்
வீட்டிய வீர சிகாமணி விண்ணோர்
காணிக்கை கொண்டு வந்து ஈண்டினர் திருவேங்
கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1449

பொ-ரை: சிவப்பு வட்டம் போல் ஜொலிக்கும் சூரியன்
உதித்தான். தாமரை மலர்ந்திட, கதிரவன் உன்னை
வாழ்த்துகின்றான். ஆனால் நாமகளும் வாழ்த்த இயலாத
பெரும்புகழுடைய என் தாயே! உன்னை மறையவர் வாழ்த்தித்
தொழுகின்றனர். என்னை பயனற்றவனாகச் செய்யும் என்
முந்தைய வினைகளை அழித்த வீரசிகாமணியே! விண்ணவர் உன்
திருவடிகளில் இங்கே காணிக்கை செலுத்துகின்றனர்.
திருவேங்கட ரமணனே! பள்ளி எழுந்தருள்வாயே!

அ.ப-ரை: மாணிக்கம் - சிவப்பு, மண்டலம் - வட்டம், வாரிசம்
- தாமரை.

8. பரிதியும் உதித்தனன் பங்கயம் மலர்ந்த(து)
பாணரும் செந்தமிழ் வாணரும் வந்தார்
அரி அயனாதிய அமரரும் அறிதற்கு
அரியவ அடியவர்க்கு எளியவ அடியார்
உருகிய உளத்தை ஒர்தாரையின் ஒழுக்கி
யோகமொடு உறக்குதி உலகு ஒருகனவாக்
கருதிய கருத்துமே கழன்று ஒளிர் திருவேங்
கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா. 1450

பொ-ரை: சூரியன் உதித்தனன். தாமரை மலர்ந்தது. இசை
வல்லுனர்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் உன் சந்நிதியை நாடி

வந்துள்ளனர். பிரம்ம, விஷ்ணுக்கள் முதலான தேவர்களும் அறிவதற்கு அரியவனே! ஆயினும் அடியார்களுக்கு எளியவனே! உன் மீது பக்தி செலுத்தும் உள்ளத்தை தைலதாரைபோல அகமுகப்படுத்தி சிவசாயுஜ்ய யோக நித்திரையில் துயில வைப்பவனே! இந்த உலக வாழ்க்கையை ஒரு கனவெனக் கருதிய கருத்தும் அகன்று, இதுவும் பிரம்ம மயம் என்று உணர்த்தும் திருவேங்கட ரமணனே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

அ-ப-ரை: பாணர் - இசை வல்லுனர், தமிழ்வாணர் - தமிழறிஞர், உறக்குதி - உறங்க வைப்பவனே,

வி-ரை: 'பிரம்மைவ சத்யம்; ஜகத் மித்யா' என்று வேதம் கூறுவது ஆரம்ப பாடமேயாகும். ஞான வைராக்கியம் சித்தியாவதற்கே இது வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஞானம் சித்தியாகப் பெறும்போது, ஜகம் மட்டுமல்ல; ஜக, ஜீவ, ஈசுவரர்கள் அனைத்தும் பிரம்மமேயெனும் உண்மை புலப்படுகிறது.

ஒப்பு: யதார்த்தமாயுள்ளது ஆத்மசொருபம் ஒன்றே. ஜக, ஜீவ ஈசுவரர்கள், சிப்பியில் வெள்ளிபோல், அதில் கற்பனைகள். சொருபமே ஜகம்; சொருபமே ஜீவன்; சொருபமே ஈசுவரன். எல்லாம் சிவ சொருபமாம்.

- நானூர் அருண்மொழித்தொகுப்பு, ஸ்ரீ பகவான்.

'யோக நித்திரை'க்கான பொருளை 'சிவபுராணமும் ஸ்ரீரமண புராணமும்' புத்தகத்தில் (ஸ்ரீரமண பக்த சமாஜத்தின் வெளியீடு) பக்கம் 97, 98-ல் காண்க.

9. மலை இலக்காக வந்து உதித்தனன் கதிரோன்

மாயிரு(ம்) ஞாலத்து மன்னிருள் ஓட்டி

இலைமறை காயென எம்மதத்து உள்ளும்

இயைந்துள வத்துவே எளிய இவ்வுடியேன்

தலைமிசை வைத்த செந்தாமரைத் தாளா

தாள்தலை ஆகியத் தத்துவப் பொருளே

கலைஞர்கள் கற்பனை கடந்தொளிர் திருவேங்

கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே.

-பா.1451.

பொ-ரை: மாலையில் மலையைச் சென்றடைவதற்காக சூரியன் உதித்தனன். மாபெரும் பூவுலக இருளை ஓட்டி, இலைமறைகாயாக எல்லா மதத்துள்ளும் உறையும் ஆன்ம ரமண பரமாத்ம வஸ்துவே! இந்த எளியனின் தலையில் தன் திருவடிகளே வைத்து அருள்பாலித்தவனே! தன் திருவடிகளே வேதத்தின் சிகரமாக விளங்கும் ஆன்ம தத்துவப் பொருளே! கலைஞர்களின் கற்பனா சக்திக்கு எட்டாது ஒளிர்கின்ற திருவேங்கட ரமணனே! பள்ளி எழுந்தருள்வாயே!

அ-ப-ரை: மாயிரும் - மா + இரும், இரும் - பெரிய, மாயிரும் - ஒரு பொருட் பன்மொழி.

10. துலங்கிய செஞ்சுடர் தோன்றினன் முற்றும்

துன்னிருள் சோர்ந்து தொலைந்ததும் ஆதோ

மலங்கிய முயலக மாயையை மிதித்து

மாநட(ம்) மாகாளிக்கு ஆடிய தேவா

கலங்கிய ஜீவரைக் கருக்கட னின்ற

கவலறும் உத்தம கதிக்கரை காட்டும்

கலங்கரை விளக்கமாம் கண்ணுதல் திருவேங்

கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே.

-பா.1452

பொ-ரை: செஞ்சுடர் கதிரவன் தோன்றினான். அடர்ந்த இருள் அகன்றது. மாய அகந்தை உருவான முயலகன் என்னும் அரக்கனைத் தன் திருவடிகளில் மிதித்து அழித்தவனே! மகா காளியை நடனம் செய்து வென்ற தேவனே! பிறவிப்பிணியால் கட்டுண்டு தவித்த ஜீவரை பிறவிக் கடலிலிருந்து மீட்டு உத்தம ஆன்மக்கரையில் சேர்க்கும் கலங்கரைவிளக்கே! நெற்றிக் கண்ணனே! திருவேங்கட ரமணனே! துயிலெழாய்!

அ-ப-ரை: கருக்கடல் - பிறவிக்கடல், துன்னிருள் - அடர்ந்த இருள்.

மாணிக்கவாசகர்

சரிதச் சுருக்கம்

சைவ சமயக் குரவர் நால்வரில் ஒருவராகப் போற்றப்படும் மாணிக்கவாசகர் மதுரை அருகே திருவாதவூரில் அவதரித்தார். அதனால் திருவாதவூரர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அவரது கல்வி, 'கேள்வி, ஒழுக்கம், அறிவு, ஆற்றல் ஆகிய சிறப்புக்களைக் கேள்வியுற்ற மன்னன் அரிமர்த்தன பாண்டியன் அவரை மந்திரிமார்களில் ஒருவராக்கி, தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கினான். ஒருமுறை உயர்ந்த ஜாதி அரேபியக் குதிரைகளை வாங்க வேண்டி திருவாதவூரரை அரசன் பணித்தான். போகும்வழியில் திருப்பெருந்துறையில் சிவபெருமான் ஞானாசிரியராகக் குருந்த மரத்தடியில் அமர்ந்திருப்பதை வாதவூரர்கண்டு, அவருடைய சிவதேஜஸில் மயங்கி, குதிரை வாங்க எடுத்துச் சென்ற செல்வம் அனைத்தையும் இறைப்பணியில் செலவழித்து விட்டார். சிவசேவையிலும், குருசேவையிலும் தன்னை மறந்திருந்தவரை அரசனின் சேவகர்கள் குதிரைகள் வாங்குவதைப் பற்றி நினைவுறுத்தினர். செய்வதறியாது திகைத்தவாதவூரர் பரமனிடம் முறையிட, ஈசுவரனும் ஆவணி மாதம் மூல நக்ஷத்திரத்தன்று குதிரைகள் வரும் என்று செய்தி அனுப்பக் கூறினார். அவ்வாறே ஈசன் குதிரைவாணிகனாக, நரிகளை உயர்ந்த ஜாதி பரிகளாக மாற்றி, அரசனிடம் ஒப்புவித்தார். அவை அன்று இரவே மீண்டும் நரிகளாக மாறி ஓடிவிடவும், வெகுண்டெழுந்த மன்னன் வாதவூர் பெருமானை சிறையிலடைத்துப் பலவிதங்களில் துன்புறுத்தினான். அவற்றில் ஒன்றாக வைகை சுடுமணலில் அரசன் அமைச்சரை வருத்தவும், ஈசன் வைகையில் வெள்ளம் பொங்கியெழுச் செய்தார். அதைத் தடுக்க வீட்டுக்கு ஒருவர் பணிக்கு வரவேண்டுமென அரசன் ஆணையிட, ஈசனே வந்தி என்னும் பரமபக்தைக்கு ஆளாகத் தோன்றி வெள்ளத்தை தடுக்கப் பணி செய்தார். அவர் சரிவர பணி செய்யவில்லையென்று அரசன் பிரம்பினால் அடிக்க, அந்த அடி

அரசன் உள்பட அனைத்து ஜீவராசிகளின் மேலும் விழுந்தது. ஈசனும் மறைந்தருளினார். தவறை உணர்ந்த அரசன் வாதவூரரிடம் மன்னிப்பு கோரினான். பின்பு வாதவூரர் விரும்பியபடி மந்திரிகள் குழுவினின்று விலகவும் அனுமதி அளித்தான். தாய்ப் பசுவைத் தேடிச் செல்லும் கன்றைப் போல் வாதவூரர் திருப்பெருந்துறையை அடைந்து, அங்கே முன்போல் தம்குரு சீடர்களுடன் இருக்கக்கண்டுமனமகிழ்ந்து அவர் பாதங்களில் சரணடைந்தார். பின்பு இறைவனின் ஆணைப்படி பற்பல திருத்தலங்களைத் தரிசித்து இறுதியில் தில்லையம்பதியை அடைந்து அங்கேயே எழுந்தருளியிருந்தார். திருவாசகத்தை உலகம் உணர திருவுளமிசைந்த ஈசுவரன், வாதவூரரைத் தம்முள் சேர்த்துக் கொள்ளும் முன்பு, அதன் முந்தைய இரவில் ஒரு மாணாக்கராகத் தோன்றி அவருடைய பாடல்களையெல்லாம் பாடச் செய்வித்துத் தாமே ஒலைச்சுவடியில் எழுதியும் வைத்தார். இப்படித்தான் திருவாசகமே உலகிற்கு கிடைத்தது. மறுநாட்காலை ஆன்ம சுகத்தில் தம்மை மறந்திருந்த வாதவூரரை தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் ஒலைச் சுவடி பற்றிய விவரத்தை கூறுமாறு வேண்டினர். வாதவூரரோ “இதற்குப் பொருள் இது தான்” என்று நடராஜப் பெருமானைக் காட்டி, அவனை நோக்கிச் சென்று, அவனில் ஒன்று கலந்தனர். பின்பு தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் ஒலைச்சுவடியில் “மாணிக்கவாசகன் அருள் வாக்கு. அம்பலவாணன் திருக்கைச்சாற்று” என்னும் வரிகளைக் கண்டனர். இதனாலேயே

அருள் வாதவூரர் சொல அம்பலவர் தாம் எழுதும்
திரு வாசகத்தைத் தெளிந்தால் - கருவாம்
பவகதியுங் நீங்கிப் பரமர் அருளாலே
சிவகதியும் உண்டாம் சிவம்.

என்னும் பாடல் எழுந்தது. இவ்வாறு இறையவரே தம் திருக்கரத்தால் (கையினால் சாற்றுதல் திருக்கைச்சாற்று) மாணிக்கவாசகர் என்று பெயரிட்டதால் வாதவூரர்க்கு அப்பெயரே காலகாலத்திற்கு நிலைத்துவிட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகரும் ஸ்ரீ முருகனாரும்

ஈசுவரன் ஸ்ரீரமணேசனாக அவதரித்தபோது மாணிக்கவாசகருக்குச் செய்வித்த செய்கைகளையெல்லாம் மீண்டும் செய்தார். ஸ்ரீமுருகனாரைத் தாமியற்றிய

அகத்தாமரை மலர்மீதுறை அருணாசல ரமணன் நகைத்தானுற விழித்தானறச் செகுத்தானென துயிரை மிகத்தான் அருள் சுரந்தானென முகவாபுரி முருகன் செகத்தாருய வகுத்தான் முறை திருவாசக நிகரே

என்ற பாடலில் “முகவாபுரி முருகன்” என்று ஸ்ரீபகவான் அழைக்க, மாணிக்கவாசகருக்கு நிகழ்ந்ததுபோல், பெற்றோரிட்ட பெயர் மறைந்து “முருகனார்” என்னும் பெயரே அவருக்கு நிலைத்துவிட்டது. அதே பாடலில் ரமண சந்நிதி முறையை “திருவாசகம் நிகரே” என்று தம்கைப்பட எழுதி உறுதி செய்தது அவர் ஈசுவரனாக திருவாசகத்தைத் தம் திருக்கரங்களால் “மாணிக்க வாசகம்” என்று உறுதி செய்ததையே நினைவூட்டுகிறது. நந்திகேசுவரப் பெருமானே மாணிக்கவாசகராக ஈசுவரனின் ஆணைப்படி அவதரித்தாரென்று மணிவாசகர் புராணம் கூறுகிறது. ஈசுவரனின் சந்நிதியை விட்டு நீங்காத நந்திகேசுவரரைப் போன்றே ஸ்ரீமுருகனாரும் ஸ்ரீரமண சந்நிதிப் பிரியராக வாழ்ந்ததை அனைவரும் அறிவர். மேலும் மணிவாசகப் பெருந்தகையும் ஸ்ரீமுருகனாரும் ஒருவரே என்னும் வகையில் சிவ புராணத்தை விரித்துரைக்கும் ரமண புராணத்தை அதன் தொடர்ச்சியாகவே இன்று அறிஞர் பெருமக்கள் கொண்டாடுகின்றனர்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த

திருப்பள்ளியெழுச்சி

(திருப்பெருந்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியென் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத்து எமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடிதொழுதோமே
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனையுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன்; இருள்போய்
அகன்றது; உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அம் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

கூவின பூங்குயில் கூவினகோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணைக் காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 4

பூதங்கள் தோறும்நின்றும் எனின் அல்லால்

போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
சீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக்கும் அரி யாய் எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

பப்பற வீட்டிருந்து உணரும்நின் அடியார்

பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்

வணங்குகின் றார்; அணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்(கு)

அறிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே

எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு
 எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனும்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தருளாயே.

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

புவனியில் போய்ப் பிற வாமையினு ன்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்தின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியில் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த

திருவெம்பாவை

(சத்தியை வியந்தது)

(திருவண்ணாமலை)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே, விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து,
போதார் அமளியின்மேல் நின்றுப் புரண்(டு) இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள், கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எம் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய், இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போ(து)இப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய்! நேரிழையீர்!
சசி இவையும் சிலவோ வினையாடி
ஏசு மிடம்ஈதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந்து எதிரெழுந்துந்தென்
அத்தன், ஆனந்தன், அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய்; வந்துன் கடை திறவாய்;
பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டால், பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 3

ஒர்நித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம்? அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம்; நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். 4

மாலறியா, நான்முகனும் காணு மலையினை, நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடை திறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்(று)
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய் காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நானேவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணமே
 போன திசைபகராய்; இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
 வானே, நிலனே, பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்;
 ஊனே உருகாய்; உனக்கே உறும்; எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 6

அன்னே யிவையும் சிலவோ? பல அமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னான் னமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானே என் னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய்; இன்னந் துயிலுதியோ?
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ?
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ? வாய்திறவாய்;
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறே
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாக பெற்றவுன்சீரடியோம்
 உன்னடியார்தாள்பணிவோம்; ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்;
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம்;
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோமேலோர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும், மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒருதோழன்; தொண்டருளன்;
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார்? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம்? வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் நீரூடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன், இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் சுரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும்பேசி, வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய, அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள், சித்தம் களிகூர
 நீரொருகால் ஒவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள்; விண்ணோரைத்தான்பணியாள்;
 பேரரையற் கிங்கனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர்; வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்து (உ)டையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தென்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னம் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னில் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி, நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகளை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ண மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றற்றற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறுகிக்
 கண்ண ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். 18

உங்கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று)
 அங்(கு)அப் பழஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்(கு)இப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்.
 எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறும் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம்உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழி நீராடேலோர் எம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ முருகனார் ஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

1. துலக்கம் மிகுத்தொளிர் சூரியன் உன்றன்
 சோதி முகம்பெறத் துன்னி எழுந்தான்
 பிலக்கண் உறைதரு நாகரும் பிறரும்
 பெட்பொடு பத்திமை பேணிஅடைந்தார்
 இலக்கம் உடம்பு இடும்பைக்கு என அஞ்சி
 இனிப் பிறப்பு ஒழிகென எய்திடும்அன்பர்
 கலக்கம் ஒழித்தருள் களைகனா திருவேங்
 கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1443
2. கிழக்கு வெளுத்தது கிளந்தன கிளிகள்
 கிளரொளிச் சேவல்கள் கூவின சங்கின்
 முழக்கம் எழுந்தது முடவன் எழுந்தான்
 மூடிய காரிருள் முற்றும் ஒழிந்த
 வழக்க முறைப்படி வான்நர மகளிர்
 வாழ்த்து நலம்பெற வழுத்தி நிற்கின்றார்
 கழற்கன ஒளிதனில் அகிலமும் கவர் வேங்
 கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1444
3. நலத்தகு தாமரை நாயகன் எழுந்தான்
 நள்ளிருள் அகன்றது நாத்திகர் உள்ளத்
 தலத்தக மூட்டிய வடிச்சியர் வானின்று
 அடைந்தனர் சேவை அவாவி நிற்கின்றார்
 மலத்தடை நீக்கி இம் மண்ணகத்தோரை
 வலிய வந்து ஆட்கொளு(ம்) மாஅருட்கடலே
 கலத்தவ முனிவரும் காணரும் திருவேங்
 கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. - பா. 1445.

4. நளிகடனின்றி மேல் அணுகினன் கதிரோன்
 ஞான திவாகரனாக என் சிந்தைத்
 தளியில் அமர்ந்த அந்தண் குருநாதா
 தாமரை மலர்ந்தன தங்கக்கை அம்மா
 எளியனை ஆட்கொளத் திருவுளத்து எண்ணி
 இங்கு எழுந்தருளி நின்இன்னருள் சுரந்தே
 களியமுது ஊட்டிய கருணையங் கடல்வேங்
 கட ரமனா பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1446.

5. பங்கய(ம்) மலர்ந்தன பரிதியின் ஒளியால்
 பனிமதி மங்கினன் பயின்றன பாடல்
 சங்கொடு பேரிகை தழங்குறும் ஒலியால்
 சாத்திரக் கற்பனை சாய்ந்தன அம்மா
 எங்கும் எழுந்தன யாமொடு வீணை
 எத்திசையோரும் வந்து ஈண்டினர் ஈங்கே
 கங்கணம் காத்திடக் கட்டிய திருவேங்
 கட ரமனா பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1447.

6. மடல்அணி தாமரை மலர்ந்திட உன்னை
 மறையவர் வாழ்த்தொலி பம்பிய வான
 நடன அரங்கிடை நண்ணினன் கதிரோன்
 ஞானிகள் சிந்தையில் நடம்நவில் கூத்தா
 தட மதில்கூழ் திருச்சுழியல் அம்பதிவாய்த்
 தண் அளியால் அவதரித்த அந்தணனை
 கடவுளர் அனைவரும் கைத்தொழு கழல்வேங்
 கட ரமனா பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1448.

7. மாணிக்க மண்டல மான(ன்) எழுந்தான்
 வாரிச மலர்ந்திடக் கதிரவன் வாழ்த்த
 வாணிக்கும் ஒண்ணாத வண்புகழ் எந்தாய்
 வாழ்த்தித் தொழுதனர் மறையவர் என்னை

வீணுக்கு வாட்டிய வெவ்வினை எல்லாம்
வீட்டிய வீர சிகாமணி விண்ணோர்
காணிக்கை கொண்டுவந்து ஈண்டினர் திருவேங்
கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1449

8. பரிதியும் உதித்தனன் பங்கயம் மலர்ந்த(து)
பாணரும் செந்தமிழ் வாணரும் வந்தார்
அரி அயனாதிய அமரரும் அறிதற்கு
அரியவ அடியவர்க்கு எளியவ அடியார்
உருகிய உளத்தை ஓர்தாரையின் ஒழுக்கி
யோகமொடு உறக்குதி உலகு ஒருகனவாக்
கருதிய கருத்துமே கழன்றுஒளிர் திருவேங்
கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா. 1450

9. மலை இலக்காக வந்து உதித்தனன் கதிரோன்
மாயிரு(ம்) ஞாலத்து மன்னிருள் ஓட்டி
இலைமறை காயென எம்மதத்து உள்ளம்
இயைந்துள வத்துவே எளிய இவ்அடியேன்
தலைமிசை வைத்த செந்தாமரைத் தாளா
தாள்தலை ஆகியத் தத்துவப் பொருளே
கலைஞர்கள் கற்பனை கடந்தொளிர் திருவேங்
கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1451.

10. துலங்கிய செஞ்சுடர் தோன்றினன் முற்றும்
துன்னிருள் சோர்ந்து தொலைந்ததும் ஆதோ
மலங்கிய முயலக மாயையை மிதித்து
மாநட(ம்) மாகாளிக்கு ஆடிய தேவா
கலங்கிய ஜீவரைக் கருக்கட னின்று
கவலறும் உத்தம கதிக்கரை காட்டும்
கலங்கரை விளக்கமாம் கண்ணுதல் திருவேங்
கட ரமண பள்ளி எழுந்தருளாயே. -பா.1452

ஸ்ரீ முருகனார் ஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. அண்ணாமலை ரமணன் அன்பர்க்கு அருண்மாரி
கண்ணாலே பெய்யும் கருணைத் திறம்பாடி
எண்ணாத எண்ணி ஏங்குஅடியர் வெம்பாவாத்
திண் ஆசு அறவே தெறுசேவகம் பாடிப்
பெண் ஆண் அலிகள்எனும் பேதத்தை நீத்துத்தம்
உள்நாடு உளத்துஒளிரும் உண்மை வளம்பாடிப்
பண்ஆர் அவன்புகழைப் பாடும் கீதாமுதம்போல்
தண் ஆர் அமைதி தழையேலோர் எம்பாவாய்.-பா. 1453.
2. தங்காய் மணிக்கதவம் தாழ்த்திறவாய் தன்கழல்கள்
சிங்காரமாக என் சென்னிமேல் சேர்வித்த
கங்காதர வேங்கட ரமணப் பெம்மானைப்
பொங்கு ஆதரத்தில் புகல்அடியர் தோத்திரம்போய்
மங்காது எழுந்துஅட்ட மாதிரமும் முற்றெழுப்ப
இங்கே எமைத்தான் எழுப்புவதாப் பேசியநீ
கொங்குஆர் அமளிக்கே கோப்புண்டு கண்வளர்வாய்
எங்காய் ஈதே நின் இயல்பேலோர் எம்பாவாய்.-பா. 1454
3. தன்னளவு இல்லா தலைமையான் வேங்கடவன்
என்னளவு இல்லா இழிசினர் என்று எள்ளாது
நென்னலால் தன் சந்நிதிமுன் நிகழ்வித்து
நன்னலமாய் ஆண்ட நலத்தைநீ நாடாதே
முன்னம் துயின்ற முழுமோகத்தால் வைகறைக்கே
இன்னம் துயிலுதியோ எங்காய் துயிலெழாய்
முன்னலாய் ஆண்ட முகவிலாசம் பாடி
அந்நலாய்பூந்தம்பாய்ந்துஆடேலோர்எம்பாவாய். -பா.1455

4. பொங்குஅமளி மேலால் புரண்டு புரண்டு அசையும்
தங்கைச்சீதாழ்குழலாய் சங்கரவம் கேட்டிலையோ
வங்கமா ஊர்ந்தாயேல் வஞ்சத் துயில்மடியால்
மங்குவாய் கண்டாய் மடியாது எழுந்திராய்
சிங்கக் கண்ணோக்கத்தான் செந்தாமரை போலும்
தங்கக்கை வேங்கடவன் சார்ந்தடைந்த பேதையராம்
எங்கையர்க்கு நல்கும் பேரின்பத் திறம்பாடிப்
பங்கயப்பூம்பொய்கைபடியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1456
5. கள்ளம் இலாய்போல் கரந்துரையால் வஞ்சித்த
கள்வீ எழுந்திராய் கண்கழுவித் தாழ்திறவாய்
எள்ளி இகழ்ந்துரையால் ஏசாதே அம்மங்காய்
வெள்ளப் பரங்கருணை வேங்கடவன் சீர்பாடும்
கிள்ளைமொழி அங்கயல்கண் கேளிரெலாம் போந்தாரோ
பொள்ளென்று அனைவரும் தாம்போந்தார் போந்து எண்ணிக்கொள்
வெள்ளி உதித்ததோ விள்ளாய் விளங்கிரவி
பள்ளி எழுந்தான் நீ படரேலோர் எம்பாவாய். -பா.1457
6. எதிர் குதிராய் ஏற்று இடியேறு ஆர்த்து அதிர்ந்தாலென்ன
மதிகதிர் தோய் சோணை மலை முழைஞ்சு கூவ
அதிர் குரலால் அன்பர் அகவு துதி ஓசை
உதையவுமே காதை உறங்கல் உணர்வாமோ
பதிவிரத மங்கையீர் பார ரமணன்
அதிமதூர இன்பம் அளித்து ஆண்டான் அடிக்கீழ்
அதிகார ஆணைக்கு அடங்கி ரமணீயக்
கதிர்காமம் முற்றிக்களியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1458.
7. அட்ட மா மூர்த்தியான் அட்ட திசாம்பரத்தான்
அட்ட மா சித்தியான் அட்ட குணசலத்தான்
அட்ட வீரட்டதும் அண்ணாமலை அகத்தும்
சிட்டரது நெஞ்சத்தும் சேர் வேங்கட ரமணன்
திட்டமா நம்மத்மை தீப்பிறவி சேராமே
சட்டமாய் ஆட்கொண்ட தண் அளியின் சீர்நினைந்து அவ்
வட்ட மதிமுகத்தோன் மாணடிக்கே சாந்தான்ம
நிட்டை நீராடி நிறையேலோர் எம்பாவாய். -பா.1459

8. மீதார்வமோடு பல விண்ணோரைச் சேவித்தும்
ஏதாக வேண்டுமென என்னைக் கண் நோக்காதார்
ஆதாளி அன்றி அருள்ஆற்றல் இலாராய்ஒழிய
ஆதார வேங்கடனே அஞ்சல் என்றான் ஆதலால்
வாதாடல் அற்றஅவ் வரதற்கே அன்பாகிப்
பாதார விந்தம் தலையால் பணிவோமாய்த்
தரய்தாய தொண்டுபட்டுத் தோழமைக்கே பாங்காகிக்
கோதாய் நீராடிக் குளிரேலோர் எம்பாவாய். -பா. 1460
9. கண்ணவாய் நின்ற கனவருளான் காதலார்
எண்ணவாய் நின்ற இதயத்தான் எந்தலைமேல்
திண்ணமாய் இன்னினியும் தீப்பிறவி சேராமே
வண்ணமாச் சூட்டிய வார்கழலான் வாரிதிசூழ்
மண்ணவாய் நின்ற பலமாண்பினான் மண்கடந்து
விண்ணவாய் நின்ற விழுப்புசுழான் வேங்கடவன்
பண்ணவாய் நின்றபுகழ் பாடிப் பனித்தடம்பாய்ந்து
அண்ணலாற்கு அன்பாகி ஆடேலோர் எம்பாவாய். -பா.1461
10. அல்லாத ஆணவம்சேர் ஆருயிரை வாள்விழியால்
கொல்லாதே கொன்று கொளுத்து மெய்ஞ்ஞானத்தான்
இல்லாதே உள்ளனபோல் தோற்றும் எலாவற்றுக்கும்
இல்லாதாத் தோற்றி உளதாகும் செம்பொருளான்
கல்லாதே சுற்றுணர்ந்த கல்விப் பொருள்தன்னைச்
சொல்லாதே சொல்லித் துலக்கும்ஒளிர் மோனத்தான்
பொல்லா மணிமணன் போகமெலா(ம்) நன்கருள
வல்லான் அடிவாழ்த்தி வாழேலோர் எம்பாவாய். -பா.1462
11. உள்ளற் கரிய ஒருமையான் ஒன்றுனும்
தள்ளற் கரிய முழுதத்துவத்தான் சார்ந்தார்கள்
மொள்ளத் தகூஉ முகப்பொலிவான் மோகத்தைத்
தெள்ளத் தெளிக்கும் திருநோக்கான் சிந்தையால்
அள்ளக் குறையா அருள்உடையான் ஆண்டதிறம்
விள்ளற் கரிய விழுப்புசுழான் வேங்கடன்சீர்
கள்ளப் படாக்கனியால் காரிகையாய் நம்பாடிப்
பள்ளப் பனிநீர் படியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1463

12. கண்ணின்ற கஞ்சத்தால் காட்டுகின்ற மெய்யுருவால்
தண்ணென்ற நீர்மையால் சங்கம்கூழ் கொள்கையால்
துண்ணென்று உள்தோய்வார் மலம்கழுஉந்தூய்மையால்
தெண்ணின்ற வேங்கடனும் சிற்பரையும் போன்று இசைந்த
மண்ணின்ற மானதமா வாவிமானும் மடுக்கண்
எண்ணில் பேரின்ப இதயத் தலம்பொங்க
உண்ணார். அமுதம்போல் உச்சிதமாம் தீம்புகழைப்
பண்ணார ஒதிப் படியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1464
13. சேரத் திரண்டு திருவேங்கட ரமணன்
பாரச் செழுங்கருணைப் பைங்கடலை நின்னாசை
தீரப் பருகிநீ தேக்கிட்டு மையல் இழை
வீரத் தொழில்வல்ல வெம்மையை போற்கறுத்து
நேர நிமிர்ந்தஎன் கல்நெஞ்சத்தின் மீதேறித்
தேரத் தெளிமோனச் செஞ்சொல்லே போற்குமுறி
ஊரும் திருக்கண்ணோக்கு ஒத்து ஒளிர்ந்து பேரின்பம்
வாரப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். -பா.1465.
14. மருவினார் தம்கண் மனக்களிம்பு மாற்றி
உருவிளங்கு பொன்னு ஒளிர்விக்கும் கண்ணான்
பொருவிலா ஞான பரிபூன்ற முழுமோனி
இருளது காணாத ரமண குருநாதன்
அருள்நிதிய(ம்) நோக்கி அடியார் ஆர்த்தல்போலக்
குருவிகள் ஆர்ப்பக் குரல்குவிய வேனல்
கருவிமலி சோணை கரைந்துஒழுகு தூநீர்
அருவி நீராடி அவிரேலோர் எம்பாவாய். -பா.1466
15. குப்பைகிளைக்கு உற்று முழுக் கோழ்எரி மாணிக்கமணி
துப்பறிவில் கோழி எதிர் தோன்றியதை எள்ளி இகழ்ந்து
ஒப்ப உயப்போகும் உணர்வு ஒட்டைபோய் நாமு நமக்கு
எய்ப்பினிடை வைப்பா(ய்) வெளிவந்த வேங்கடனைத்
தப்பல் அறு சச்சிதா னந்த சிவ தத்துவனை
இப்படியின் மானிடஞ(க) எண்ணி எள்ளி ஏமாறாது
அப்பரமற்கு ஆட்செய்து நீராடி அப்பயனும்
அப்பரமன்தாட்கே அடையேலோர் எம்பாவாய். -பா.1467.

16. அனியதெய்வம் தொழல்கல்லாத் தெய்வக் கற்பால்
இனிதுபெய் அப்புயலை ஏவல்கொளத் தக்கீர்
முனிமை முகடாய முழுமுதறிஞர் ஆயும்
அனாதிமல முத்த இயல்பாலேயும் அன்றி
மனித உருவா மண்ணில் வந்துமல பெத்த
அனாதையை நன்கு ஆளும் அவதார நாளாலும்
புனிதரமணன் கமலப் பூந்தாள் கழுஉம்
புனித நீராடிப் பொலியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1468
17. நாதம்ஓர்த்தே விந்து நாட்டம் ஓர்த்தே நலியும்
பேதமாக்காட்சி மெய்யாப் பேதுறாதோர் முதலாம்
போதவான் போல் உயிரின்பொய்யோடு அதன்பொருளாம்
போதவான் மெய்ப்புரணப் பூன்றஇயல்பும் தெரித்தான்
நீதமாத் தேடுநெறி நேதிப் பயனாக
மீதமா(ம்) நித்தசித்த மெய்ப்பொருளாம் வேங்கடவன்
பூதமா வேதபுருடன் நிதம் ஆடும்அவன்
பாததீர்த்தம் படிந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். -பா.1469
18. கையறியா மாக்களொடு காதலரும் உண்டாடி
நெய்யு(ம்) மதுவு(ம்) நெகிழ்ந்தசெழும் சாந்துமளாய்
துய்யஇயல் வேறுகித் தோயலர் வாய் பூசலராய்
ஐயரொடு மாதவரும் அந்தணர் பார்ப்பாரும்தம்
செய்கை செய்யார் மீளும்செங்கலுழிக்காவேரி
வைகை முதல்நீராடல் வாலிதன்று நோற்பார்க்கு
மெய்யறிவு ஆனந்தமய வேங்கடன் மாதீர்த்தன்தாள்
பொய்கைநீராடிப் பொலியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1470.
19. ஆரா அமுதம் போன்ம் ஆனந்த வேங்கடர்மெய்
ஆரா அமுதம்போன்ம் அன்பொர் புன்மூரல்
ஆரா அமுதம்போன்ம் அங்கனார் கண்ணோக்கம்
ஆரா அமுதம்போன்ம் ஆசிரியர் வாய்ச்சொற்கள்
ஆரா அமுதம்போன்ம் ஆதியார் ஸ்ரீபாதம்
ஆரா அமுதம்போன்ம் அண்ணலார் சீர்த்திமைகள்
ஆரா அமுதன்ன அன்னார் குணக்கடல் பாய்ந்து
ஆரா அமுதநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். -பா.1471

20. ஆயபிறர் வல்லாண்மையால் அழிந்து போகாது
நாயடிச்சி யோங்களது நாணமொடு மானத்தை
மாய வலியால் காத்து வந்த வயிரக்குப்
பாய(ம்)நிறைபாறப் பரம நிருவாணமாக்
காயமா முப்புரமும் காய்ந்து கடைக்கண்ணுலே
தூய பரவெளிக்கே தோற்றி அயலார்நகைச்ச
நாயகனா(ய்) நம்மை நயந்தாண்ட வேங்கடன்தன்
நேய நீராடி நிகழேலோர் எம்பாவாய். -பா.1472
21. சகலமொடு கேவலமே சார்ந்து தெளிவாய
கக(ம்) லவமும் இல்லாத சூனியமா மாயை
முகடிபான் மோகித்து மூதறிஞர் தம்மால்
பகடி செய்யப்பட்டுப் பாழ்ம்பிறப்புக்கு ஆளாய்
விகடங்கள் பாராட்டி வீண்காலம் போக்காது
அகலங்கனா(ய்) நம்மை ஆண்டான் அடியோம்
முகடாய வேங்கடன்தான் மோனமா முன்னி
அகடாம் இதயத்து அமிழேலோர் எம்பாவாய். -பா.1473.
22. யான்பரம் என்றே செருக்காது என்னுள்ளே வேங்கடவன்
தான் கடவுளாகத் தலைப்பட்டு ஒளிர்வதனால்
ஊன்செட்டுஉயிர்செட்டுஉணர்வுசெட்டுஎன்உள்ளமும்போய்
நான்கெட்டு அதுவாய் நடுநின்ற மெய்ஞ்ஞான
வான் கடவுளாக வழங்குதலை யாரறிவார்
யானொடு தான்என்னும் இருவோரும் அன்றிக்கே
நானென்னும் சொற்பொருளை நாடி இதயத்தடத்து
நான்கெட நன்குஆடி நயவேலோர் எம்பாவாய். -பா.1474.
23. வன்மமுறத் தாரு(க) வனத்தாரையே மாற்றும்
கன்ம நெறிக்கேபோங் கடையேன் இறைபணியாம்
தன்மம் அறியாச் சழக்கால் தன்ஆன்ம தத்துவமாம்
மன்மம் அறியாது இந்த மாநிலத்தே இந்திரியப்
பன்முகமாய் ஓடிப் பதையாது எனே ஆண்ட
தென்முகநோக்குஞ் ஞான தேசிகனும் வேங்கடற்கே
புன்மலமா நானெனது புல்லா நிராசையாம்
நின்மல நீராடி நிகழேலோர் எம்பாவாய். -பா. 1475

24. பெர்ய்வளம் பூத்தஇடை பொங்குமுலைக்கே முறியத்
தைவளம் பூத்தநீர் தாம்உகந்த தையலர்காள்
ஐவளம் பூத்த சோணாசலத்தான் அன்னம்பெய்
கைவளம் பூத்த கவிகையான் கண்டார்கண்
மொய்வளம் பூத்த முகப்பொலிவான் முன்எதிர்ந்தார்
மைவளம் பூத்தமயல் மாய்க்கும்கண் வேங்கடவன்
மெய்வளம் பூத்தகழல் வேட்கையாய் மெய்ஞ்ஞான
தெய்வ நீராடித் திகழேலோர் எம்பாவாய். -பா.1476
25. நில்லாத அவற்றை நிலையினவாக் கொண்டு உவக்கும்
புல்லறிவு ஆண்மை புலம்பெய்த வேங்கடவன்
கல்ஆல் எனது உளமாக் காதலான் மெய்கேட்ட
நல்லார் அகக்கரண நான்கா வறிதிருந்து
சொல்லால் அடங்காச் சுகோதயத்தைச் சோதிஇருள்
அல்லா அதீத இதயஆகாயத்து ஆய்வித்தான்
பல்லார் பரவு முழுமோனப் பரவைபடிந்து
எல்லா நீராடிஎழுந்து ஏத்தேலோர் எம்பாவாய். -பா.1477
26. செருவிகற்பம் சேர்ந்த களச்சிந்தை மயல் செற்ற
குரு விகற்பனேனும் குணம் குறிகளாக
வரு விகற்பம் ஒன்றும்மருவாத ரமணற்கே
உரு விகற்பமாம் எவ்வுலகத்தும் சூக்கக்
கரு விகற்ப வாதனையால் காண்கனவின் கண்ணும்
இரு விகற்பம் என்பதுஓர் எத்துணையும் இன்றி
ஒரு விகற்பமாக ஒளிர் சகஜ பாவ
நிருவிகற்பம் ஆடி நிறையேலோர் எம்பாவாய். -பா.1478.
27. துணர்மாலை சூடுவேம் தோய்வேம் தோள்என்றென்று
உணர்வு மீக்கீர்போல் உஞற்று(ம்) நோன்பீர்காள்
வ(ண்)ணம் ஒன்றுமில்லான் வடிவொன்றும் இல்லான்
குணம் ஒன்றுமில்லான் குறியொன்றும் இல்லான்
உணர்ச்சி ஒன்றில்லான் உணராமை இல்லான்
கணிச்சி கண்ணு அன்பர் கட்டழிக்க வல்லான்
இணைச்சு வேட்டார்க்கு அவ்விறை ரமணனோடு
புணர்ச்சிதானும் புணர்ப்பே போன்ம் ஏலோர் எம்பாவாய்.
-பா. 1479

28. விஞ்சும் கருவாய வேங்கடவன் மெல்லடியில்
துஞ்சிக் கிடவாதத் தொல்லோன் பெரும்புகழை
வஞ்சச் செருக்கால் மயன்றுரைக்க முற்பட்ட
தஞ்சச் சிறுமியர்காள் சாலச் சதுரரது
நெஞ்சம் தெரியா நிலைமையான் மெய்யுருவைக்
கிஞ்சிலும் கண்டீரோ கேட்டீரோ வல்லீரோ
பிஞ்சிற் பழுத்திட்ட பேதையீர் பேசாதே
அஞ்சி அடிக்கண் அடங்கேலோர் எம்பாவாய். -பா.1480.
29. நாமநீர் இட்டதொரு நல்லகழி மற்றுமொரு
நாமநீர் வான்நுகத்து நல்துனையில் கோத்தாற்போல்
ஏமம் ஓராக்கார் இருளோமை ஏக பரந்
தாமமா நின்சொருப சந்திதிக்கே சேர்த்தஅருள்
ஆம்அதனை அன்றி நயப்பாதல் வியப்பாதல்
மாமதுர வேங்கடவா மாட்டேன்நான் மன்னுயிர்க்குச்
சேமம்செய் பொன்தாள் செழுங்காமம் ஒன்றொழிந்த
காமங்கள் எல்லாம் கடியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1481
30. அப்பாலுக்கு அப்பால்என்று அல்லாப்பார் அயலார்
இப்பாலுக்கு இப்பாலாய் எங்கட்கு எளிவந்து
கைப்பால நெல்லிக் கனியின் தெளிவுடைத்தாய்த்
துப்பாக உள்ளத்துள் தோய்ந்து ஆண்டவாற்றாலே
மெய்ப்பால நின்முன் வெயில் மஞ்சள்போலாகிப்
பொய்ப்பால எல்லாம் புலம்பெய்திப் போயிடநீ
எப்பாலும் எம்மை இகவாமை வேங்கடப்பேர்
அப்பாஅருள்செய்து அளியேலோர் எம்பாவாய். -பா.1482.
31. எறிபுனம் தீப்பட்டு எரியுங்கால் நல்ல
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமால்
செறிவேங்கட ரமண தேவா நின் ஏவல்
நெறிவழிக்கே கோடாது நின்றுஒழுகும் சீரார்
அறிஞர்தம் கூட்டுறவை ஆர்வமொடு பேணிக்
குறியறிந்து அன்ஞர்தம் குற்றேவல் செய்ய
உறுதியாம் இந்தவரம் ஒன்றுநீ ஈந்தால்
மறுபிறவிக்கு அஞ்சேமயாம் மற்றுஏலோர் எம்பாவாய்.
-பா.1483.

32. போற்றி உயிர்ப்போனக நின்பூன்றமா(ம்) மோனநிலை
 போற்றி ஒளிர்சின்மய நின்பொன்றாத சிற்சத்தி
 போற்றி அருள்பூத்துஒழுகு(ம்) உன்பூங்கமலக்கண்ணோக்கம்
 போற்றி பொருள் அந்தண நின்பொய்யாத மெய்யருள்கள்
 போற்றி தரிசித்தவர்தம் புந்திகவர்புன் முறுவல்
 போற்றி சுருதிப்பொருள் நின்புத்தமுதாம் கட்டுரைகள்
 போற்றி திருவேங்கட நின் பொன்னடிதா மார்கழிநீர்
 போற்றி வினாயாடிப் பொலியேலோர் எம்பாவாய்.

-பா.1484.

33. வாழி மழைவண்மை வாளுடர் அந்தணர்கள்
 வாழி நிரைநீதி வழுவாத நல்லரசு
 வாழி விருந்தயரும் வாழ்க்கைத் துணைநலத்தார்
 வாழி அகந்தை மல மாசற்ற மாதவத்தோர்
 வாழி சிவரமணன் வன்ன மலர்க்கழல்கள்
 வாழி அவன் அண்ணு மலைப் படிவ(ம்) மாண்புறவே
 வாழி அருட்பார்வை வயப்பட்ட நல்லடியார்
 வாழி சிவானந்தம் அடுத்தேலோர் எம்பாவாய்.-பா.1485.

பெரியாழ்வாரால் பூமியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ஆண்டாள் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டாகக் கருதப்படுகிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வாழ்ந்த பெரியாழ்வார் திருவரங்கனுக்கு தினமும் தவறாமல் பூமாலை சூடி வந்தார்.

மானிடர் எவரையும் மணக்க விரும்பாது கண்ணனையே தம் மனாளனாக வரித்த ஆண்டாள், பெரியாழ்வாருக்குத் தெரியாமல் பூமாலைகளைத் தான் முதலில் சூடி மகிழ்ந்தார். ஒருநாள் இது தெரிய வந்த பெரியாழ்வார் ஆண்டாளைக் கடிந்து கொண்டது மட்டுமன்றி, அந்த பூமாலையை இறைவனுக்குச் சூட்டுவதையும் தவிர்த்தார். அரங்கனே அவர் கனவில் தோன்றி ஆண்டாள் சூடிக் கொடுத்த மாலைகளையே தாமும் விரும்புவதாகக் கூறினார். அன்று முதல் ஆண்டாள் 'சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி' என்று அழைக்கப்படலானார்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளியுள்ள திருப்பாவையின் பெருமைகளுக்கு அளவே இல்லை. மேலும் இவர் 'நாச்சியார் திருமொழி' என்னும் நூலையும் அருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே ஆயர்பாடியாகவும், வட பெருங்கோயிலே நந்தகோபரின் மானிகையாகவும், பெண்கள் அனைவரையும் கோபியர்களாகவும், தாம் அவர்களில் ஒருத்தியாகவும் தம் தலைவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா ஒருவரேயாகவும் தாம் வசித்த ஊரை பிருந்தாவனமாக மாற்றிய அமரனுஷ்ய பிறவியாகிய ஸ்ரீ ஆண்டாள் இன்று தமிழர் வணங்கும் தெய்வமாக உயர்ந்து, ராதையைப் போன்று கிருஷ்ண பகவானின் பக்தர்களில் முதலிடம் பெறுகிறார். அவர்தம் திருப்பாவை இன்றேல் மார்கழி ஏது?

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச் செய்த

திருப்பாவை

1. மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்;
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ, நேரிழையீர்
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாரா யணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
2. வையத்து வாழ்வீர்காள் நாமும் நம்பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடி பாடி
நெய்யுண்ணோம்; பாலுண்ணோம்; நாட்காலை நீராடி
மையிட் டெழுதோம்; மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யா தனசெய்யோம்; தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா றெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
3. ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
ஒங்கு பெருங் செந்நெ லூடு கயல் உகளப்
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

4. ஆழி மழைக்கண்ணு ஒன்று நீ கைகரவேல்
 ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொ டார்த்தேறி,
 ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து
 பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
 தாழாதே சாரங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்
 வாழ உலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்
 மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
5. மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை
 தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை,
 ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை
 தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை
 தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
 வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க
 போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
 தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.
6. புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
 வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ?
 பிள்ளாய் எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சுண்டு
 கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
 வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
 உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
 மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
 உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

7. கீசகீ சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தன்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே
காகம் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசைப் படுத்தத் தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் நாராயண மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ
தேசமுடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.
8. கீழ்வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல் காத்துண்ணைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம் கோதுகலமுடைய
பாவாய் எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானே மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவாவென்று ஆராய்ந்து அருளேலோ ரெம்பாவாய்.
9. தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூமங் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளே மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
மாமீர்! அவளை எழுப்பீரோ உம்மகள்தான்
ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ
மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன் என்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

10. நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!
 மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்?
 நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன்நம்மால்
 போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
 கூற்றத்தின வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரணனும்
 தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தாளோ?
 ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!
 தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்.
11. கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
 செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
 குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே
 புற்றர வல்குல் புனமயிலே போதராய்
 கற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
 முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
 சிற்றுதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டிநீ
 எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்.
12. களைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி
 நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
 நனைத்தில்லம் சேருக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்
 பனித்தலை வீழநின் வாசல் கடைபற்றிச்
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
 மனத்துக் கினியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்
 இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்
 அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

13. புள்ளின்வாய் கீண்டானை, பொல்லா அரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்
பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
வெள்ளி எழுந்து, வியாழம் உறங்கிற்று
புள்ளும் சிலம்பினகாண்; போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய் நீ நன்னாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
14. உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கமுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பின காண்
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றார்
எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய் எழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.
15. எல்லே இளங்கிளியே இன்னம் உறங்குதியோ
சில்லென்றழையேன்மின், நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்
வல்லை, உன் கட்டுரைகள்! பண்டே உன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே, நானேதான் ஆயிடுக
ஒல்லைநீ போதாய், உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லோரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்து எண்ணிக்கொள்
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

16. நாயக ஞய்நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில்கா ப்பானே கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப் பானே மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
ஆயர் சிறுமிய ரோழுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே அம்மா நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.
17. அம்பரமே தண்ணீரே, சோறே அறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான் நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கே
எம்பெரு மாட்டி யசோதாய் அறிவுறும்
அம்பரம் ஊடறுத் தோங்கி உலகளந்த
உம்பர்கோ மானே உறங்கா தெழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்.
18. உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்,
நந்தகோ பாலன் மருமகளே நப்பின்னாய்
கந்தம் கமழும் குழலீ! கடைதிறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலி உன் மைத்துனன் பேர்பாட
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

19. குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய் திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீ உன் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ ஒட்டாய்காண்
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவம் அன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்.
20. முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்
செப்பம் உடையாய் திறலுடையாய் செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்
செப்பன்ன மென்முலை செவ்வாய் சிறுமருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய் திருவே துயிலெழாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துன் மணாளனை
இப்போதே எம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவாய்.
21. ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே அறிவுறும்
ஊற்றம் உடையாய்! பெரியாய் உல்கினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே துயிலெழாய்
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்
ஆற்றாது வந்துன் அடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

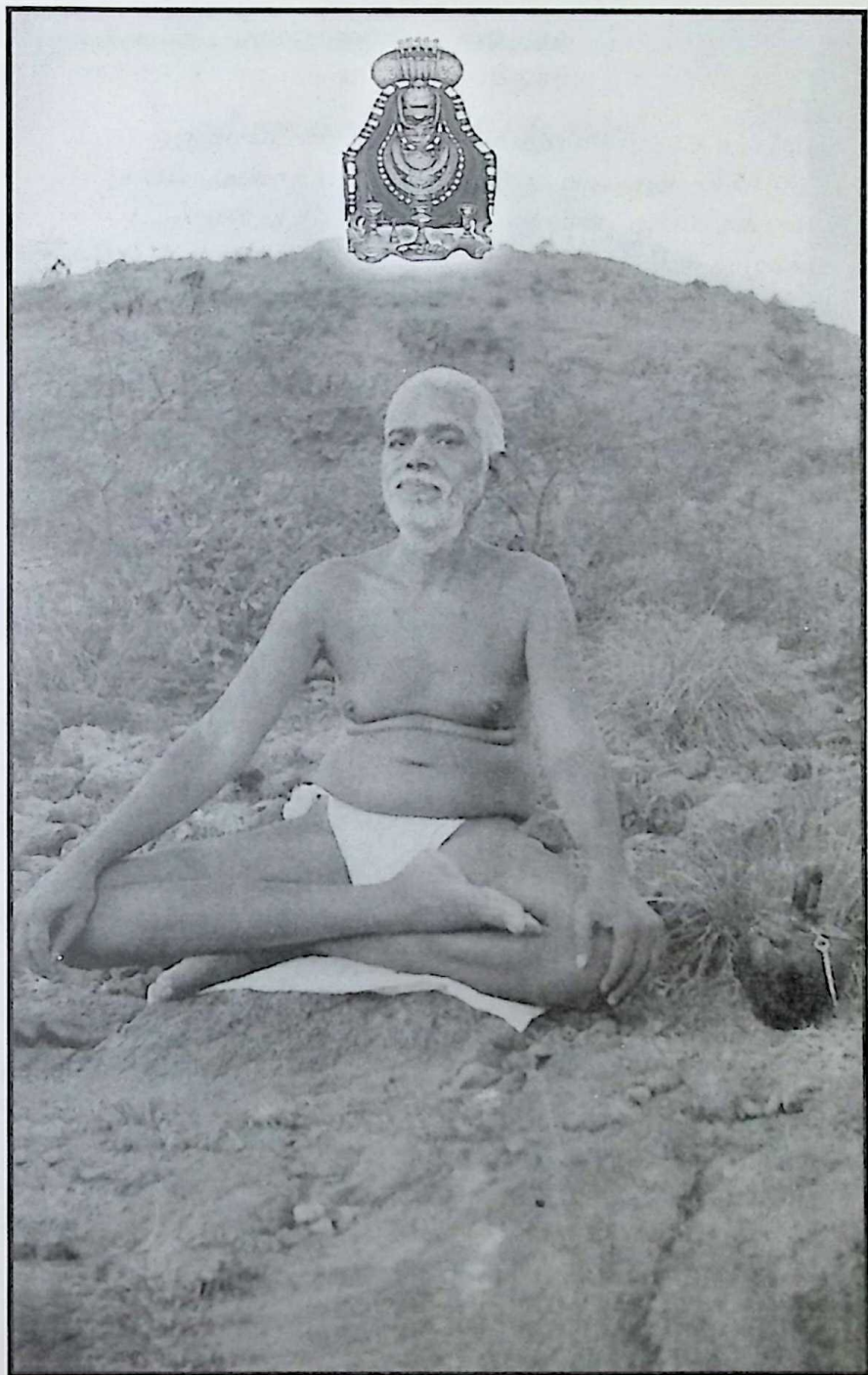
22. அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான
 பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே
 சங்கம் இருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்
 கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப் போலே
 செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ
 திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்
 அங்கணிர்ண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
 எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
23. மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
 சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
 வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
 மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
 போதருமா போலே நீ பூவைப் பூவண்ணு உன்
 கோயில்நின் றிங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
 சீரிய சிங்கா சனத்திருந்து யாம்வந்த
 காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.
24. அன்றிவ் வுலகம் அளந்தாய் அடிபோற்றி,
 சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல்போற்றி
 பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய் புகழ்போற்றி
 கன்று குணிலா எறிந்தாய் கழல்போற்றி
 குன்று குடையா எடுத்தாய் குணம்போற்றி
 வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
 என்றென் றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
 இன்று யாம் வந்தோம் இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

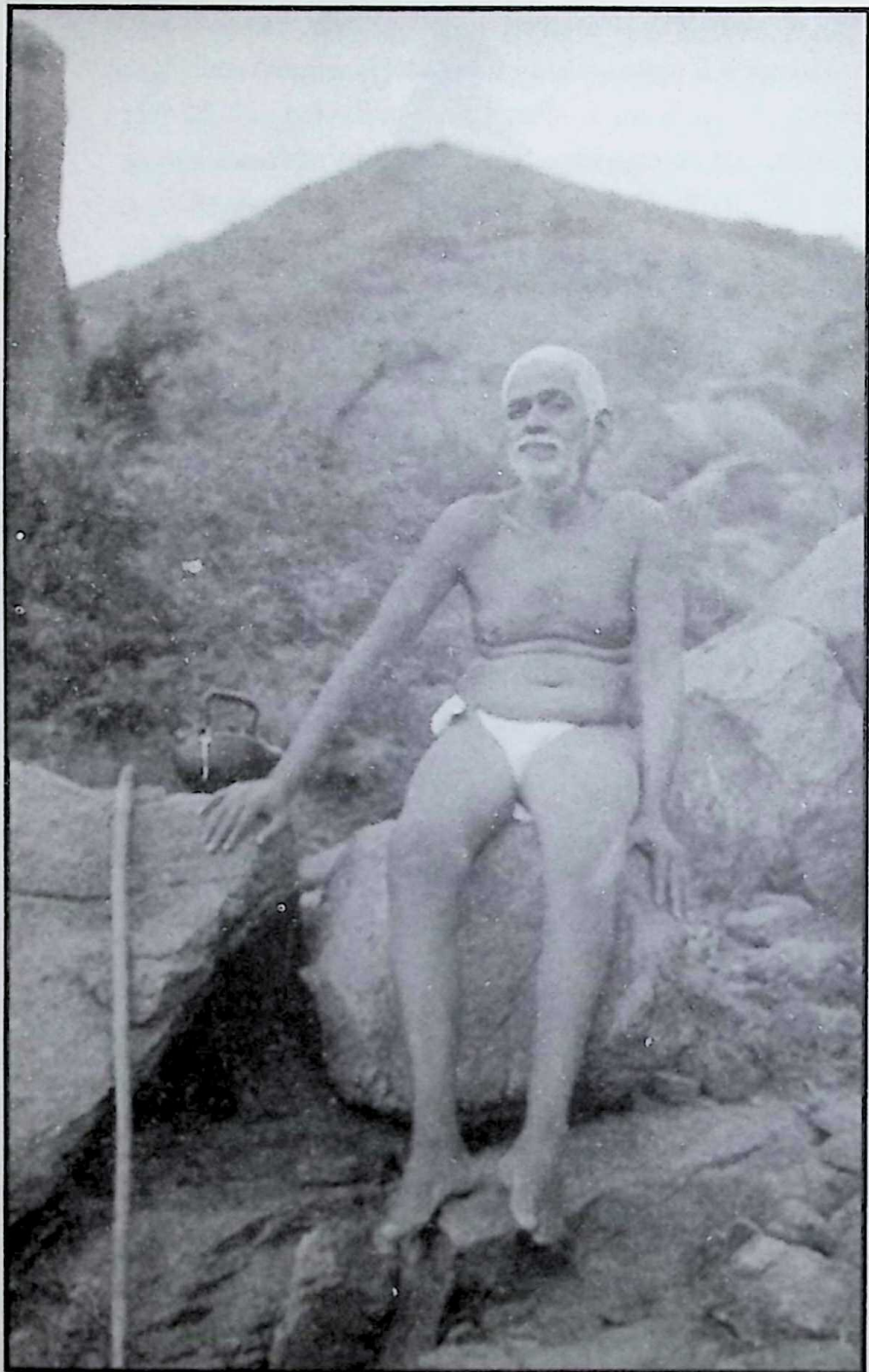
25. ஒருத்தி மகனாய்ப்பிறந்து, ஒரிரவில்
 ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர
 தரிக்கிலா னுகித் தான்தீங்கு நினைந்த
 கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
 நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே உன்னை
 அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
 திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம் பாடி
 வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
26. மாலே மணிவண்ணா மார்கழிநீ ராடுவான்
 மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
 ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன
 பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே
 போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
 சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
 கோல விளக்கே கொடியே விதானமே
 ஆலின் இலையாய் அருளேலோ ரெம்பாவாய்.
27. கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா உன்தன்னை
 பாடிப்பறைகொண்டு யாம்பெறும் சம்மானம்
 நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாக
 சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
 பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாம் அணிவோம்
 ஆடை உடுப்போம் அதன்பின்னை பாற்சோறு
 மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவார
 கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

28. கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்ந்துண்போம்
 அறிவொன்றும் இல்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தன்னைப்
 பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாம் உடையோம்
 குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா உன்தன்னோடு
 உறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க ஒழியாது
 அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்றன்னைச்
 சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே
 இறைவா நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

29. சிற்றம் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துன்
 பொற்ற மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
 பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ
 குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
 இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண் கோவிந்தா
 எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
 உற்றோமே ஆவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்
 மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

30. வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
 திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
 அங்கப் பறைகொண்ட ஆற்றை, அணிபுதுவைப்
 பைங்கமலத்தண்தெரியல்பட்டர்பிரான்கோதை சொன்ன
 சங்கத் தமிழ்மலை முப்பதும் தப்பாமே
 இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
 செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
 எங்கும் திருவருள்பெற் நிற்புறுவ ரெம்பாவாய்.

ஸ்ரீ ரமண ஸ்துதிபஞ்சகம்

(சத்தியமங்கலம் வேங்கடரமணய்யர் இயற்றியது,

1. காலேப்பாட்டு

1. அருணன் உதித்தனன் அருண கிரிதன்னில்
அழகிய ரமணரே வாரும்;
அருணாச லேசரே வாரும்.
2. சாலேக் குயிலோசை காலையில் கூவிற்று
சற்குரு ரமணரே வாரும்;
சாம்பவி பாகரே வாரும்.
3. சங்கம் ஒலித்தது தாரகை மங்கின
இங்கித ரமணரே வாரும்;
ஈச சுரேசரே வாரும்.
4. கோழிகள் கூவின குருகுகள் இயம்பின
நாழிகை யாச்சது வாரும்;
நள்ளிரு ளகன்றது வாரும்.
5. சின்னங்கள் காகளம் பேரிகை யார்த்தன
பொன்னங்க ரமணரே வாரும்;
போத சொருபரே வாரும்.
6. காகம் கரைந்தது காலையும் ஆயிற்று
நாகா பரணரே வாரும்;
நஞ்சணி கண்டரே வாரும்.
7. கற்பனை ஒழிந்தது கமலங்கள் அலர்ந்தன
விற்பன ரமணரே வாரும்;
வேதாந்த ரூபரே வாரும்.

8. முக்குண ரகிதரே முத்திநாடு ஆள்வோரே
சற்குண ரமணரே வாரும்;
சாந்த சொருபரே வாரும்.
9. சத்துச்சித் தானந்த வடிவினைச் சார்ந்திடுந்
தத்துவ ராயரே வாரும்;
தாண்டவ மூர்த்தியே வாரும்.
10. இன்பதுன்பம் இல்லா வேகாந்த மேடையில்
அன்புருக் கொண்டோரே வாரும்;
ஆனந்த மோனரே வாரும்.

2. கும்மிப்பாட்டு

ரமண குருபதம் பாடுங்கடி யத்தைத்
தேடிநின் றேரமித் தாடுங்கடி பெண்காள்
கூடிநின் றேரமித் தாடுங்கடி.

1. தங்குஞ் சிவலோகந் தன்னேவிட் டுத்தய
வாகத் திருச்சுழி தன்னில்வந்து;
அங்கு மிருக்க மனஞ்சகி யாமலே
யருண கிரிதன்னை நாடிவந்தான். (ரமண)
2. விரும்பி வந்திடு மன்பர்க ளேவிரு
பாக்ஷ குகையினிற் றுனிருந்து;
கரும்பு போல்ருசி காட்டிக் களித்திடக்.
காட்சிதந் தானருட் பார்வையுடன். (ரமண)
3. சோண கிரிதன்னிற் சோதி வடிவதாய்த்
தோன்றிடு மீச னருளாலே;
ஆணவ காமிய மாயை யறுத்தெறிந்
தான்ம சுகத்திற் களித்திடுவான். (ரமண)
4. எங்கு நிறைந்த பராபர மாயொளி
தங்கு மிடமதொன் றில்லாமலே;
கங்குல் பகலற நின்ற விடமதைக்
கண்டு களித்தனன் றுனாகி. (ரமண)

5. பஞ்சபூ தங்களிற் றுனிருந் தானவன்
பஞ்சகோ சங்களைத் தானறுத்தான்;
பஞ்சதன் மாத்திரை தான்குடித் தானவன்
பஞ்சவிந் தியத்தைத் தான்ஜயித்தான்.
(ரமண)
6. மூன்று சரீரமுந் தான்மறந் தானவன்
மூன்றவஸ் தைகளுந் தானொழித்தான்;
மூன்று குணங்களுந் தாண்டிவிட் டானவன்
மூன்று பதங்கடந் தேறிவிட்டான்.
(ரமண)
7. பின்னும் வினையதுங் காணாண்டி பிறை
யோங்கு தனிச்சிவ மாணாண்டி;
இன்னுஞ் சீவவுயி ராணாண்டி யினி
தாகப் பரவுயி ராணாண்டி.
(ரமண)
8. ஜீவத் துயிரையும் பரத்து யிரையுஞ்
சேர்த்து கப்பிடித் தொன்றாக்கி;
பாவத்தி னின்று தனைமறந் தேபர
மாகிப் பழுத்துத் தனித்துவிட்டான்.
(ரமண)
9. வீணினில் வாயை வளர்ப்பத னாலென்ன
வேங்கட ரமண வேதியனே;
காணினிக் காட்சியென் றோதி யறைந்தானே
கண்விழி யாலென்றன் கன்னத்திலே.
(ரமண)
10. ரமணனென் சற்குரு ரமணனென் போதகன்
ரமணனென் னாயக னாகிவிட்டான்;
நமவென் றவன்பத நாடி விழுந்துநாம்
நாட்டிய மாடுவோம் ஞானப்பெண்காள். (ரமண)

3. பொன்னொளிர் பத்து

1. பொன்னொளிர் வடிவி னானே பூரண வதனத் தானே
தன்னருடு; சுவாநு பூதி தரையெலா மணக்க வேழை
உன்னரும் புகழைக் கேட்டு இவ் உலகெலாந் தேடி வந்தேன்
என்னருள் இறையே ஞான ரமணனே ஜோதிக் குன்றே.
2. ஜோதியே வடிவாய் நின்ற சோணமா சைலந் தன்னில்
வேதிய உருவி னோடு விருபாக்ஷ குகையின் மேவும்
ஆதியே ஆனாதி வைப்பே யமலனே ரமண வென்னைச்
சோதியாது ஆண்டு கொள்வாய் சிற்பர சொருப நீயே.
3. சிற்பரா னந்த வாழ்வே சிவத்தொடுங் கலந்த தேனே
அற்புதா னந்தப் பாகே அகண்டனே ரமண உன்னைக்
கற்பகத் தருவாய் நாடிக் கடிதெழுந்து ஓடி வந்தேன்
விற்பன உருவே காவாய் விமலனே யருட்கண் தந்தே.
4. தந்திடாய் தளிர் பொற் பாதந் தமிழனேன் சிரத்திற் சூடி
நொந்திடாவாழ்வு அது எய்தி நொடியதிற் பவநோய் போக்க
அந்தனா அமரர் காண வுண்ணவாழ் ரமண மோன
எந்தநா ளடைவ உன்னை இருவிழி மணியே சொல்லாய்.
5. மணியெனப் புகழ்வதல்லான் மற்றொன்றும் அறியா ஏழை
அணிமையி னின்று யானும் அலறுவது அறிந்தி டாயோ
தணியெனது அகப்பேய் இன்று சடுக்கென எனவிட் டோடத்
துணியதை ஞான வாளால் சுந்தர ரமண போற்றி.
6. ரமணனே ஐகத்தி னோடும் ரவியுடு கணங்க ளானேன்
ரமணனே அகத்தி லாடும் ரத்தினச் சுடர்வி ளக்காம்
ரமணனே விமல வேத ராட்டினத் தாடுந் தேவன்
ரமணனே ஞான நாட்டில் ரமித்திடும் அரசாய் நின்றேன்.

7. நின்றிடு நினைவு தன்னை நிமிடத்தின் நீக்கி நெஞ்சை
அன்று அயன் திருமால் ஆய்ந்திட் டறிந்திடா அழகன் பாதம்
சென்றிட நிறுத்துஞ் சோம சேகர ரமண மூர்த்தி
என்பெருந் துயர நீக்கா யேகனே யோக வாழ்வே.
8. வாழ்ந்திடு முலகி னோடு வடிவுறு நாம மெல்லாந்
தாழ்ந்திட ஞானப் பார்வைத் தழலதைத் தனக்குள் வைத்தோய்
ஆழ்ந்திடும் யோக ஞான ரமணனே அழகின் மிக்கோய்
சூழ்ந்திடுஞ் சுடரே சோண மலைவளர் புனித தேவே.
9. தேவனே ரமண பாதந் தேடினேன் தெவிட்டா ஞான
பாவனா தீத மோனப் பரம்பொருள் உருவி னானே
ஜீவனுஞ் சிவமும் ஒன்றாய்த் தேக்கிய உளத்தி னுனே
சாவதும் பிறப்பு மில்லாத் தத்துவ முடிவாய் நின்றேய்.
10. நின்றிடுஞ் சோண சைல நிலைத்திடும் ரமணன் வாழி
மின்திகழ் சடைய னோடு விருபாக்ஷ குகையும் வாழி
வென்றிடுந் துன்பம் போக்க வேங்கட ரமணன் சொல்லும்
பொன்திகழ் விருத்த மாலை பொலிவுற வாழி வாழி.

4. பொன்னையொத்த பத்து

1. பொன்னை யொத்த பொருப்புரு சோணையில்
அன்னை யொத்த வருட்குரு வாகிய
மின்னை யொத்த ரமணமெய் வேதியன்
தன்னைக் கண்டவர் தம்மை மறப்பரே.
2. ஆதி வேதியன் அன்புரு வாகியோர்
ஜோதி மாமலை சோணையில் வந்தவா
நீதி யோது ரமண நிரஞ்ஜனா
காதில் ஒது கதிபெறு மார்க்கமே.
3. பஞ்ச பூதத் தடங்கிடாப் பாவனன்
மஞ்ச றுங்குகை மாவிரு பாக்கியிற்
பஞ்ச தங்கு பதத்துடன் நண்ணினான்
செஞ்சொ ல் இன்ப ரமணமெய்த் தேசிகள்.

4. மண்ணு நீரும் வளர்ந்தெழு தேயுவும்
விண்ணுங் காலு நுழைந்து விளங்கிடும்
எண்ணுஞ் சங்கையும் எல்லையு மின்றிய
கண்ணுக்கு ஆவி ரமணனென் காதலன்.
5. அருணை வாழும் அழகன் அமுதன்என்
கருணை வாழுங் கடவுளன் காட்சியான்
தருண ஞான சதோதய சூரியன்
பொருள் நலம் தபூரண போதகன்.
6. கஞ்சன் மாலுங் கடிதெழுந் தோடியும்
மிஞ்சி நின்று மிளிரும் பொருப்பிடைக்
கொஞ்சி நின்று குலவுவது அன்றியும்
நெஞ்சி னுள்ளும் ரமணன் நிறைந்தனன்.
7. வாரும் வாரும் ரமண மகாமுனி
தாருந் தாரும் அருளெனத் தாழ்ந்திட
ஆருங் கோரும் வரமம்அது அளிப்பவன்
காரு ஞாறிக் கசிந்திடு மாரியான்.
8. தங்கும் இன்பந் ததும்பிடு பாடலான்
சங்கை யின்றி ஜகத்தொளிர் ஞானியான்
கங்கை தங்கு கடவுள் உருவினான்
இங்கு தங்கும் இறைவன் ரமணனே.
9. எத்தி சையரும் அன்பரும் எய்தியே
அத்தன் அத்தன் எனத்தொழு தேத்துவார்
முத்தன் ஆனந்த மோன ரமணனே
சத்துச் சித்தெனத் தாவித் தொழுவரே.
10. வாழி வாழி ரமண மகாகுரு
வாழி வாழி யருண மகாகிரி
வாழி வேங்கடன் வாய்சொலும் பாடல்கள்
வாழி ஊழிதோறு(ம்) அன்பர்கள் வாழியே.

5. ரமணஸத்குரு

ரமண ஸத்குரு ரமண ஸத்குரு

ரமண ஸத்குரு ராயனே;

ரமண ஸத்குரு ரமண ஸத்குரு

ரமண ஸத்குரு ராயனே.

1. புகழும் பொன்னுல கத்து வானவர்

போற்றி நின்று புகழ்ந்திடும்;

திகழு நன்னில மாந்தி ருச்சுழி

தன்னில் வந்த தயாபரன்.

(ரமண)

2. அழகு சுந்தர ரன்பி னில்வரு

மமுத வாரிதி யருணையான்;

மழவி டைப்பொரு ளருள்ப டைத்திடு

வடிவி லாவடி வானவன்.

(ரமண)

3. அமல ஞான வருட்பெ ருங்கடல்

அருணை யங்கிரி தன்னிலே;

விமல மேயுரு வாகி வந்தொரு

விருப நற்குகை மேவினான்.

(ரமண)

4. வாது செய்திடு மாயை தன்னை

வளைத்து நின்று மிதித்தவன்;

சூது செய்புல னோடு வஞ்சகச்

சூழ்வி னைத்தொகை யற்றவன்.

(ரமண)

5. அருணை யீசன் எடுத்து அணைந்திடு

அன்பன் என்குரு நாயகன்;

கருணை யேவடி வாக நின்றிடு

கற்ப கத்தரு வாகினான்.

(ரமண)

6. மூன்று தேச மறந்து முப்பத
வாழ்வி னிற்குடி யேறினான்;
தோன்றும் இச்சக வாழ்வி னிற்களி
யாது நின்றிடு தோன்றலான். (ரமண)
7. பிண்ட மேவிய நாதனே பிர
மாண்ட மேவிய நாதனாய்க்
கண்டு நின்று கனிந்து உள்ளகமே
காட்சி யாய்க்களி கொண்டவன். (ரமண)
8. பொன்னி றம்தவழ் மேனி யன்புகழ்
ஒங்கு செஞ்சடை வேணியன்;
தன் அருங்குரு வாக வாய்த்திடு
தத்து வப்பொரு ளானவன். (ரமண)
9. பஞ்ச பூத நிறைந்து நின்றவன்
பஞ்ச கோசம தற்றவன்;
அஞ்ச லித்திடும் அன்பர் துன்பம்
ஒழிக்கு ஞான விதாயகன். (ரமண)
10. முக்கு ணத்தடை யற்ற வன்முத
லாய தேவ னிராமயன்;
பக்கு வத்தவர் வந்து நின்று
பணிந்தி டும்பத சேவையான். (ரமண)
11. ஆதி காரண காரி யங்கள்
அறிந்த சின்மய பூரணன்;
வாதி யாமல மாயை தன்னை
வதைத்து வீசிடு மாரணன். (ரமண)
12. தேவர் யாவரும் வந்து நின்று
துதித்தி டும்பத வைபவன்;
காவ லாகிமெய்ஞ் ஞான நாட்டர
சாக நின்றிடு காரணன். (ரமண)

13. வேத நாயகன் வேத பூஷணன்
வேத மேஉரு வாயவன்;
காத லாய்ப்பர வாழ்வி நிற்கடி
தேறி நின்று களித்தவன். (ரமண)
14. துரிய மேவடி வாகித் தூவெளி
யாடு அரங்கம் ஆகிஞேன்;
கரிய தாய்ச்சகம் ஏழொடு அண்டங்
கலந்து நின்ற கலப்பிலான். (ரமண)
15. சின்ம யத்தரு விற்ப முத்திடு
தீங்க னிச்சுவை யாகிஞேன்;
தன்ம யப்பொரு ளாய்த்த னித்திடு
சச்சி தானந்த மாகிஞேன். (ரமண)
16. அப்பில் உப்பென வென்ம னக்குகை
ஒப்பி நின்றிடும் அண்ணலான்;
அப்பன் ஒப்பவன் அன்னை ஒப்பவன்
அற்பு தப்பொரு ளானவன். (ரமண)
17. ஜாக்கி ரங்கன வோடு சாற்று
சுழுத்தி வாதைய தற்றவன்;
வாக்கி றந்து நிறைந்து நின்றதோர்
வாக்கி யப்பொரு ளானவன். (ரமண)
18. ஸநாத னப்பொரு ளான வேதியன்
ஜாதி பேதம தற்றவன்;
அநாதி நின்மல ஞான நாயகன்
அன்பி னில்வரு ஜோதியான். (ரமண)

19. சற்கு ணக்கட லான நற்குணன்
சற்ச னர்புகழ் நீதியான்;
அற்பு தச்சுவை யான பாகின்
னசிப தத்துரு வானவன். (ரமண)
20. பக்தி யோடு பணிந்து நின்றிடு
பக்த கோடியர் தங்களை;
முக்தி மெய்க்கரை காட்டி மூதறி
வுற்றி டத்வஜ மிட்டவன். (ரமண)
21. அடாத செய்கை அளிக்கும் இந்திய
வஞ்ச னைப்பொறி வாயிலில்;
விடாது வீழ்ந்து விளிக்கும் என்மனப்
பேயை வாவென வாளுவாய். (ரமண)
22. அங்க மேறி யகங்க ரித்திடும்
ஆண வப்படு பாவியைத்;
துங்க ஞானவாள் கொண்டு சாடுவீர்
தூம ணிச்சுட ராகினீர். (ரமண)
23. பானு வம்ச விநோத ராமனும்
பங்க யப்பெரு வாழ்வனும்;
மானுஞ் சூலம் அணிந்த தேவனு
மாத வக்கும ரேசனும். (ரமண)
24. போற்றி யென்மனக் கோயில் உற்றிடு
புண்ணி யத்திரு மேனியாய்;
போற்றி நின்முகம் போற்றி நின்மனம்
போற்றி நிற்பதம் ஐயனே. (ரமண)
25. நச்சி நின்று நவிற்று வேங்கட
ரமணன் நாவினும் மேவிய;
உச்சி தச்சுவை யான உன்புத
உச்சி வைத்திட வேண்டினேன். (ரமண)

ஸ்ரீரமண ஸ்துதிபஞ்சகம்
முற்றிற்று

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

ஸ்ரீ சாது ஓம் ஸ்வாமிகள்

தஞ்சாவூர் அருகிலுள்ள புன்னைநல்லூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஸ்ரீ சாது ஓம் ஸ்வாமிகள் தமது 24-வது வயதில் 1946-ம் ஆண்டு ஸ்ரீபகவானை முதன்முதலாகத் தரிசனம் செய்தார். ஸ்ரீபகவானிடம் தாம் கொண்டிருந்த பக்தியை 'குயில்விடு தூது' என்னும் தலைப்பில் சில பாடல்களாக வெளிப்படுத்தவும், அதைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீ பகவான் அவரை ஸ்ரீ முருகனார் சுவாமிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

எளிய தமிழில் உள்ளத்தை உருக்கும் பாடல்களை இயற்றுவதில் வல்லவரான ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீரமண ஸகஸ்ரம், ஸ்ரீ ரமண குருவருள் அந்தாதி, ஸ்ரீரமண சரிதக் கிளிக்கண்ணி, அருணாசல வெண்பா, ஸ்ரீ ரமண கீதம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். உரைநடை வடிவில் குருவாசகக் கோவை உரை, உபதேச உந்தியார் உரை, பகவத்கீதாசாரம் உரை ஆகிய அதிஅற்புத உரை நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

சீரிய ரமண அடியவராம் திருமதி. சுப்புலக்ஷ்மி பழமலைநாதன் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 1955-60 ஆண்டுகளில் திருவெம்பாவையையும், பின்னர் 1978-ல் திருப்பள்ளியெழுச்சியையும் இயற்றினார்.

ஸ்ரீபகவானுக்கே தம் வாழ்நாளை முழுவதுமாக அர்ப்பணித்த ஸ்ரீ சாது ஓம் ஸ்வாமிகள் 17-03-1985 அன்று தம் சத்குருவின் திருவடிகளில் இரண்டறக் கலந்தார். அவருடைய சமாதி திருவண்ணாமலை, ஸ்ரீரமண நகரில் மணக்குள விநாயகர் தெருவில் அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீ சாதுஓம் அருளிய

திருப்பள்ளியெழுச்சி

1. கதிரவ னுதிப்பதைக் காட்டுவ தாகக்
காரிருட் கீழ்த்திசை கரந்தது வானிற்
கதிகொளு மீன்களுங் கரந்தன வொளியே
காகமுங் கோழியுங் கரைந்தன கூவி
மதியொளி மங்கி மறைந்திடுந் தருணம்
வல்லிருட் கிடந்தர மறுத்துல கெங்கும்
அதிசிவந் தொளிக்கதி ரடர்ந்தன வெங்கள்
அருள்ரம னுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
2. விண்மணி யெழுந்தனன் விலகிடப் பனியே
விரைந்தன புள்ளினம் விண்ணிடைப் பாடி
தண்ணெனக் குளிர்மிகுந் தறைதுயின் றிருந்த
தாய்ப்பசு வெழுந்துதன் சேய்க்குண லூட்ட
வெண்ணியம் மாவம்மா வெனவழைத் ததுநின்
னிளஞ்சுத னருளுண்ண வேங்கிநிற் கின்றேன்
அண்மையி லருணைக்கன் றழைத்தவென் னம்மா
அகரம னுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
3. சூரிய நெழுந்தென்னோ, சுடர்மிகுந் தென்னோ,
சூழல கெழுந்தென்னோ, சுருண்டலை வீசி
வாரி யெழுந்தென்னோ, வானெழுந் தென்னோ
மக்களும் புட்களு மலிந்தெழுந் தென்னோ,
யாரெழுந் தும்பயன் யாதுகொல்? இறைவா
யானுட லாவெழுந் தாடுமஞ் ஞானக்
காரெழுந் துளதற நீயெழ வேண்டும்

கதிரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

4. நானெழுந் தோருடல் நானெனப் பற்றி
ஞாலமொன் றுண்மையாய் நம்பியுந் பத்தித்
தானமெங் கேதெனத் தானறி யாமற்
சத்துவ ரஜதமத் தாலலைந் தேன், நீ
தானெழுந் தெனதுநான் சகலமு மடங்கத்
தாண்டவஞ் செய்தருட் சாகசத்தாலே
ஈனமில் லாநிலைக் கெழுப்பிய ருள்வாய்
இறைரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
5. கருவடைந் தேபவக் கடலிடை மூழ்கிக்
காலமி டம்பெருங் கட்டிடைப் பட்டென்
னுருவறி யாதென யுடலென வெண்ணி
யூழிதோ றூழியா யுறங்குகின் றேனைப்
பெருவலி யாகிய விருளெனு மாயப்
பேதைமை நீக்கிமெய்ப் போதமெ முப்பத்
திருவுருத் தாங்கிவந் தென்னையாட் கொண்ட
ஹீரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
6. கற்றவர் வெறுத்திடக் கடவன கற்றே
கடையரிற் கடையனாய்க் காலமெல் லாம்வாழ்ந்
திற்றெனச் சொலவொணு விழிசினே னுளத்தி
லினியெனு மெய்யுணர் வெழுச்சியிந் தருள்வாய்
பெற்றவ ரன்றித்தம் பிள்ளையை யெழுப்பும்
பெருங்கரு ணைத்திறம் பெற்றவர் யாரோ
குற்றமுந் றறுத்துன்றன் குழந்தையை யெழுப்பக்
குருரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
7. எழுந்துழல் நானொன் றினியெழ வொண்ணா
விதத்தி லடக்கிமெய் யிதயவ ரங்கி
லெழுந்துநீ யேயரு ளின்பந டஞ்செய்
தெனக்கினி யோர்தனி யிருப்புமில் லாமல்
அழுந்துவித் துன்னடிக் கறவழித் தென்னை
யமுதுகொண் டருளுக வருணையி லென்னைச்
செழும்பர மாவிருந் தேவலிந் தாண்ட

சிவரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

8. உறக்கம் விழிப்பெனு முபாதியை மேற்கொண்
டுடற்சிறை யுள்ளே யொழிவிலஞ் ஞான
வுறக்கம டைந்துகா னுலகக்க னாவி
லுழலுநா னுன்னரு ளுதவியா லுண்மை
யுறக்கவி ழிப்பெனு முணர்வறிந் துடல்நா
னுணர்வெனும் விலங்கறுத் துதறிமெய்ஞ் ஞானம்
உறக்கரு ணைக்கட லுதித்தெழுந் துரிய
வொளிரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

9. நானிது வதுவென நாளெலா மெழுந்து
நரமுத லெண்ணிலா நவையுடற் போர்த்தே
ஈனம லாதொரி லாபமு மில்லா
விழியிரு ளாழ்ந்தினு மேங்கிட லழகோ
கானிடைப் பட்டமுங் கண்ணிலே னுக்கோர்
கதிதருங் கடவுளாக் கண்முனே தோன்றித்
தானது தானெனத் தனித்தொளி ரருண
சலரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

10. தொழுதுணை யெழுந்திடத் துதிப்பவ ருளத்திற்
றென்னெடுங் காலமாய்த் தூங்கிய வன்போற்
பழுதுப டாதொளிர் பகவனே யான்மப்
பரிதியாய்க் கதிர்விடும் பரம்பொரு ளேநின்
முழுதுணர் வளித்தெழு மூர்த்தியே ரமண
மோனவா னொளிவிரி ஞானச்செங் கதிரே
அழுதுணை யழைக்குமில் வடியனுள் ளருளால்
அகமக மெனப்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

ஸ்ரீ சாதுஓம் அருளிய
திருவெம்பாவை

1. நான்முகனு(ம்) மாலுமே நண்ண அழலுருவன்
மான்மழுவும் அங்கி மகிழ்ந்தேற்ற வல்லாளன்
தானெனவே மானிடனாய் தாரணியில் வந்தருளி
வான்மறைகள் காணா மலரடிக ளால்உலவி
ஊன்மனனே யாமாய் உணர்வேம் உணர்வழியத்
தேன்பொழியும் சோணமலைத் தென்சாரல் மேவியநம்
கோன்ரமணன் ஞான குருநாதன் தாளடியில்
ஆன்மகசுத் தெண்ணீர்பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய்.
2. ஞாலமுயர் வென்றே நயவஞ்சச் சிந்தைதரும்
மாலெனுமஞ் ஞான மடுச்சேற்றின் வாயமுந்திக்
காலமெலாம் வீணே கழியக் கருக்கடலின்
ஆலவினை நஞ்சம் அருந்திப் பிறப்பிறப்பாம்
தூல மயக்கச் சுடுநரகில் வாழ்வேமை
சீலத் தெளிவாம் சிவஞானத் தீம்புனலால்
ஏலக் கழிவி எடுத்தருளும் ஸ்ரீ ரமணக்
கோலப் பரம்பொருளைக் கூடேலோ ரெம்பாவாய்.
3. எல்லாமாய், இன்மை இலாதபே ருண்மையுமாய்
நல்லார் சனகாதி நால்வர்க்கு ஞானநிலை
சொல்லாமற் சொன்ன சுயம்புவாய், சோணமலை
புல்லாநின் றேவான் புவனமெலாம் வாழ்வுடைய
பல்லாரும் ஏத்திப் பணியப் பணிவுடைமைக்
கல்லாரு(ம்) நூலறிவே கற்றருங் காணாத
வல்லாய ஞானம் வழங்கும் ரமணபிரான்

- தொல்லாய பூம்பதமே சூடேலோ ரெம்பாவாய்.
4. சித்திரமே யான செகத்தோற்றத் தேமயங்கி
வத்திரமா நின்றவான்மாவை மறந்(து), அழியா
முத்திபெற்ற கன்றி முயன் றுலக மோகககம்
நத்தி யுழன்ற நனாக் கனவாம் அஞ்ஞான
நித்திரை நீ செய்ததுவும் போதாதோ? நீக்கமிலாச்
சத்தறிவா னந்த சதோ தயமாய் ஸ்ரீரமண
தித்தன் அருணா சலத்தெழுந்தான் செல்வீநீ
புத்தி தெளிந்து புகலேலோ ரெம்பாவாய்.
5. அன்புள்ள தங்காய்! அருணா சலரமணன்
தென்புறநோக் காயமர்ந்த தக்ஷிண மூர்த்தியருள்
இன்புறவே யன்றி இகத்துளபோல் ஏமாற்றும்
புன்புலன்கள் ஐந்துணர்வாம் போகமெலாம் இன்பாமோ?
முன்புணர்வு பெற்ற முனிவோர் திருவாக்கால்
என்புருகப் பாடி எழுப்பியுங் கண்வளர்ந்தால்
அன்புடைமை யாமோ? அழகோ! எழுந்திராய்
துன்பணுகாச் செம்பதமே தோய்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
6. அண்ணா மலைநின் றறிவு முரசொலியை
விண்ணே யதிர, விழியார் விழித்துண்மைக்
கண்ணே திறக்கக் கருணையால் தானறைந்திம்
மண்ணே ரமண மகாவடிவில் வந்தருளித்
தண்ணார் விழியால் தடுத்தாளும் சற்குருவைப்
பெண்ணே யறிந்துநீ பேரின்ப முற்றுயர்வான்
பண்ணால் எழுப்பினோம் பாராய் பகவனருள்
உண்ணாய் இனியும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்.
7. ஊழிதோ றூழி உழைத்து(ம்) அணுகவொண
ஆழி யருளான் அருணா சலரமணன்
வாழி தன தருளால் வந்திவ் அவனியில்நம்

ஊழும் அறுக்கும் உயர்திருநாள் உற்ற(து) அருட்
கோழி மறையொலியாற் கூவினதுங் கேளாயே
தோழீ எழுந்திராய் துக்கச்சகத் தொந்மெனும்
பாழின் உறக்கப் படுக்கை துறந்(து) அணுவும்
நாழிவீ னாகாமல் நாடேலோ ரெம்பாவாய்.

8. ஆர்கலியின் வஞ்சம் அறுக்க அவதரிக்கும்
பேரரு ளாளப் பெருமான். ரமணனெனும்
சீருருவம் ஏற்ற திருநாள் இது மாதே!
சேர்கருமம் தீய்க்கும் திடஞானி தங்கடைக்கண்
பார்வையருட் கங்கை படிந்தோர்பா டில்லாமல்
நேருறுவர் அன்றோ நிஜானந்தப் பேராழி!
ஆரொருவர் மாட்டும் அவன்பெய் யருண்மழையில்
மார்கழிநீ ராட வாராய்நீ எம்பாவாய்.

9. இல்லக் கடமை இகக்கடமை என்றெல்லாம்
சொல் கணை சொல்லித் தூங்கிப் பலவூழி
செல்லக் கணவன் மகவாய்த் திரளுறவாம்
செல்வக் கனவால்நீ சேர்ந்தபயன் என்னே
வெல்லுங் குருசிம்ம வேடத்தே தோன்றி யகம்
கொல்வித் தருளுங் குருநா யகன்ரமணன்
அல்விட் டெழுப்ப அருணை சலத்தெழுந்தான்
புல்லிப் புகலடியே போற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

10. எத்தனைதான் கல்வி யெலாம் இங்கே நீ கற்றாலும்,
எத்தனையோ செல்வ(ம்) நீ எய்திடினும் கேள்வனுடன்
புத்திரரும் ஏவல் புரிவோரும் சூழமிகச்
சித்திரமாய்த் தோன்றுமெழில் தேகத் திருந்தாலும்
வித்தகி யென்று இவ்வுலகுன் மேன்மை புகழ்ந்தாலும்
அத்தனையும் சொப்பனமே யாமா(று) இயமனுறும்
சுத்தபர மான்ம சொரூப விழிப்பருளும்
அத்தன் ரமணடிக் கன்பாவாய் எம்பாவாய்.

11. எதுவுமவன் அன்றி இராததோர் மெய்யால்
புதுமைப் பலவாயுன் புத்தியினால் தோன்றுங்
கதிபலவும் வேண்டிக் கருத்திழந்த தாலே
மதிமயங்கிப் பல்கலையாய் வல்லமையாய் வீணோர்
இதுவதுவென் றோதும் எலா வழியும் ஓடி
மதுவுண்ட வானரமாய் வாழ்ந்தகனா மாற்றி
பொது நின்ற ஞானப் புரண ரமண
நதிவந்து நீராடி நன்றுவாய் எம்பாவாய்.
12. சுற்றுலகின் கல்வி களித்துலகின் போகமு(ம்) நீ
உற்றசுக மெல்லாம் உனதுள் ளிருந்தன்றி
மற்றயல் நின் றந்தோ வருமோ மடச்சுணங்கன்
வெற்றெல்லும்பு மென்ற விதமாய் வியனுலகின்
பற்றடைந்து நைந்த பரிசெல்லாம் போதாதோ?
முற்றெழுந்த பேரின்ப மோனம் தருரமணக்
கொற்றவனுள் நின்று குருவா யவதரித்தான்
பற்றெழுந்திப் பாதம் பணிவாயோ ரெம்பாவாய்.
13. காலையே காலம் கருத்தொன்ற ஓய்ந்தய்ரு(ம்)
மாலையோ நீராட வாய்ந்ததந்தோ அப்போது
சீலமே தோய்தற் சிரமப் படுமதனால்
வேலைப் பிறவி விடுபட நீ வேல்ாடுவையேல்
நூலைப் பிழிந்துள்ளம் நோகாதே ஸ்ரீரமணன்
காலை யகத்திறுகக் கட்டிக் கிடந்தருளாம்
பாலைப் பருகிப் பரவசமா வானெழுந்து
மேலைப் பணிக்கே விரைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
14. ஒவாது அனேக உலகே அனுபவிக்கப்
போவார் வருவாரெல் லாம் எழுப்பப் போந்திலம்யாம்

பாவாய்நீ மாசு படியா இளமனத்தாய்
 ஆவாய் துயில்நீங்க ஆசையும் கொண்டனையால்
 நீவா வெனவெழுப்பி நின்றோம்காண் நாமுய்ய
 நாவாயா வாகி நரவடிவாம் பூண்டெழுந்த
 தேவாதி தேவனருட் சீரமண தேசிகனுக்(கு)
 ஆவாய் அடிமை அகலேலோ ரெம்பாவாய்.

15. பௌதிகவிஞ் ஞானப் படுநிசியும் மெல்லமெல்ல
 எவ்வியலோ ஒன்றே எலாவற்றும் ஏய்ந்துளதென்று
 ஒவ்வுவ தான உதயவெள்ளி கண்ட(து) அஹோ
 அவ்வியல் ஆன்ம அறிவே எனமறைமுன்
 செவ்வனே கூவித் தெரிவித்துங் கேளாய்ப்போல்
 கௌவியலௌ கீகக் கலையயக்கம் தீர்ந்திலையே
 திவ்வியமெஞ் ஞானத் தினகரனே ஸ்ரீரமணன்
 இவ்வியல்நீ காண எழுந்திராய் எம்பாவாய்.
16. முன்னமோர் ஆலடியின் மோனகுரு வேரமண
 மன்னனா யண்ணா மலையடியில் வாழ்வுற்றான்
 தன்னுண்மை கண்டோர் தவிரப் பிறர்இதனைச்
 சொன்னாலுங் கேளார் சுகவீனர் போகட்டும்
 இன்னும் துயிலால் எழுங்கனவின் இன்பதுன்பம்
 என்னும்பொய் வாழ்வே இரமித் திருத்தியேல்
 என்னன்புத் தோழி எனல்எங்ங னேபொருந்தும்
 அன்னே எழுந்தருள் நீர் ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.
17. பட்டப் பகல் இரவாய்ப் பார்க்குங்கூகைப்போல
 சுட்டற்ற ஞானச் சுயஞ்சோதி ஆன்மாவே
 வெட்ட வெளியாய் விளங்கல் விளங்காத
 கட்டுற்ற தேஹோஹக் கண்ணார் கனவுலகில்
 கட்டித் தடவித் தவிப்பார் தனதுண்மை
 மட்டற்ற சிற்சுகஆன் மாவென் றனுபவமாய்த்

தொட்டுனக்கே காட்டுந் துரிய குருமண
பட்டனருட் பாதம் பணிவாயோ ரெம்பாவாய்.

18. உள்ள பொருளை இலாததாய்; ஒன்றுமிலா
கள்ளமதை யுள்ளதாய்க், காட்டுந் துயில் மயக்க
வெள்ளமதில் வீழ்ந்து விருப்பு வெறுப்பாய்
கொள்ளைச் சுருவினத்தாற் குத்துண்(டு) இடர்உழக்கும்
பிள்ளைக் கிரங்கிப் பிதாஞான வங்கமாய்
தெள்ளத் தெளியும் சிவாநு பவவிளக்குன்
உள்ளத்தில் ஏற்ற உதித்தான் ரமணனருள்
வள்ளற் பிரானடிக்கே வாராயோ எம்பாவாய்.

19. விழிப்புக் குரியாய் விரைந்தெழுவாய் வீணே
பழிப்புக் குரிய பலவாம் மயக்கம்
ஒழித்தென்றும் உள்ளத் துதியா ஒடுங்கா
செழிப்பாக ஒங்கும் சிவரமண நாதன்
எழிற்பார்வை யாலுன் இதசத் துருவை
அழிப்பாய் அகந்தை அருணா சலமே
கழிப்பா டறமிஞ்சக் காண்பாய்; இதற்கே
அழைத்தோம் அகமுகமே ஆவாயோ ரெம்பாவாய்.

20. போற்றி அருணா சலரமணப் பூம்பதங்கள்
போற்றி யகலாப் புகலாம் இணையடிகள்
போற்றி அகமாம் புரணப் புரிப்புருவன்
போற்றியெல் லாமாய பூரணமெஞ் ஞானசிவம்
போற்றி பெருமிதமாய்ப் பொங்குபே ரானந்தம்
போற்றி நமைத்தாமாய்ப் புதுப்பிக்கும் எம்பெருமான்
போற்றி இரண்டற்ற போதகுரு நாதனையே
போற்றி புகழ்ந்துநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஸ்ரீரமணர்ப்பணமஸ்து

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச்செய்த திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்

பண்-குறிஞ்சி (4ஆம் திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து விதானம் மணிப்பொற் கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர் சூழப் பலிப் பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்தலைமாலே விரதிகள்
அத்தன் ஆருர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 1

நணியார் சேயார் நல்லார் தீயார் நாள்தோறும்
பிணிதான் தீரும் என்று பிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியே பொன்னே மைந்தா மனாளா என்பார்கட்கு
அணியான் ஆருர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 2

வீதிகள்தோறும் வெண் கொடியோடு விதானங்கள்
சோதிகள்விட்டுச் சுடர் மா மணிகள் ஒளிதோன்றச்
சாதிகள் ஆய பவளமும் முத்துத்தாமங்கள்
ஆதி ஆருர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 3

குணங்கள் பேசிக் கூடிப்பாடித் தொண்டர்கள்
பிணங்கித் தம்மிற் பித்தரைப் போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்கன் ஆருர் ஆதிரை நாளால் அதுவண்ணம். 4

நிலவெண்சங்கும் பறையும் ஆர்ப்ப நிற்கில்லாப்
பலரும் இட்ட கல்லவடங்கள் பரந்து எங்கும்
கலவமஞ்ஞை கார் என்று எண்ணிக் களித்து வந்து
அலமராநூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 5

விம்மா வெருவா விழியா தெழியா வெருட்டுவார்
தம் மாண்பு இலராய்த் தரியார் தலையான் முட்டுவார்
எம்மான் ஈசன் எந்தை என் அப்பன் என்பார்கட்கு
அம்மான் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 6

செந்துவர்வாயார் செல்வன சேவடி சிந்திப்பார்
மைந்தர்களோடு மங்கையர் கூடி மயங்குவார்
இந்திரன் ஆதி வானவர் சித்தர் எடுத்து ஏத்தும்
அந்திரன் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 7

முடிகள்வணங்கி மூவாதார்கள் முன் செல்ல
வடிகொள் வேய்த்தோள் வானரமங்கையர் பின் செல்லப்
பொடிகள் பூசிப் பாடும் தொண்டர் புடை சூழ
அடிகள் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 8

துன்பம் நும்மைத் தொழாத நாள்கள் என்பாரும்
இன்பம் நும்மை ஏத்தும் நாள்கள் என்பாரும்
நும்பின் எம்மை நுழையப் பணியே என்பாரும்
அன்பன் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 9

பாரூர் பெளவத்தானைப் பத்தர் பணிந்து ஏத்தச்
சீரூர் பாடல் ஆடல் அறாத செம்மாப்பு ஆர்ந்து
ஓரூர் ஒழியாது உலகம் எங்கும் எடுத்து ஏத்தும்
ஆரூரன் தன் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

ஸ்ரீ முருகனார் ஸ்வாமிகள் அருளிய புனர்வசு வண்ணம்

பண்-குறிஞ்சி (சுருட்டி)

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணால் உனது கதிர்முக(ம்) நாங்கள் காணப்பெற்று
அண்ணால் கண்ணாலாம் பயன் ஆர்ந்தனம் என்பரால்
எண்ண நின்றார் இதயத்து ஒளிரும் ரமணப்பேர்
அண்ண மலையான் புனர்வசு நன்னாள் அது வண்ணம்.

-பாடல் 1814

இதாஒரு கோடியினர் போல் ஒளிரும் ரமணப்பேர்
உதார குணான் உவப்பது நோக்கி உவப்பாரால்
சுதா வடிவான சொருபானந்த சுயம்ஜோதி
அதாவெமை ஆண்டான் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல். 1815

குலவும் தொண்டர் கூடித் தம்மிற் கொண்டாடும்
தலைவன் பேச்சே தம் உணவாகத் தழைப்பாரால்
இலகும் புகழால் எண் திசை போர்த்த ரமணன்பேச்சு
உலகில் களிப்பாம் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1816

பொருளின் வண்ணம் புகழின் வண்ணம் பொலிவண்ணம்
தெருளின் வண்ணம் திருவின் வண்ணம் திகழ்வண்ணம்
இருளின் வண்ணம் இலையாம் வண்ணம் ரமணன்கூர்
அருளின் வண்ணம் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1817.

மீட்சியின் வண்ணம் விஞ்சையின் வண்ணம் வீட்டின்பக்
காட்சியின் வண்ணம் கேள்வியின் வண்ணம் கடவுள் மாப்
பூட்சியின் வண்ணம் பூரண வண்ணம் பொற்றாளுக்கு
ஆட்சியின் வண்ணம் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1818.

தேர்கலை எல்லாம் தேறினும் சிந்தை தெளியாது
நீர்கன ஞான நிலைபெற வேட்ட நெஞ்சத்தீர்
சார்கதி காட்டும் சதாசிவ மூர்த்தி ஐயந்திச்சீர்
மார்கழி மாதப் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1819.

ஆதர(ம்) மிக்க அடியர் அகக்கார் அகன்றோட
மூதுரையாலே முகவுரை ஒதி மோனம் சேர்
போதனையால் அநுபூதி புணர்க்கும் புலவோன் ஞான
ஆதவ மெய்யன் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1820.

விதானம் கட்டித் தொங்கல் விட்டு விநோதம்சேர்
பதாகை தூக்கிப் பற்பல் சிறப்புப் பாரிப்பார்
எதாகிலும் ஓர் குற்றேவல் இயற்றப் பெருமோஎன்று
அதே நினைவாவர் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1821.

மாதவர் வேதியர் மந்திரம் ஒதி வழுத்துவார்
கோதையர் தாம்தம் கொழுந ரொடும் பின்குறுகுவார்
பேதைய ராரோர் மேதைய ராகப் பிறங்குவார்
ஆதர(ம்) நாம் செய் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1822.

தாழிசை வண்ணம் சந்த விருத்தம் சாற்றுவார்
ஏழிசை வாணர் யாமொடு வீணையில் ஏற்றுவார்
தோழன் தோகையர் பூப்பலி பொற்குணம் தூவுவார்
வாழி ரமணன் புனர்வசு நன்னாள் அதுவண்ணம்.

-பாடல் 1823.

மோகம் ஒழிக்கும் முனிவன் திருவாய் மொழிவாழி
சோகம் அகற்றும் சுத்தாத் துவிதச் சுடர்வாழி
ஏக சொருப ரமணன் கருணை இயல் வாழி
காகம் உறவு கலந்தால் போலும் கணம்வாழி..

-பாடல் 1824.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணய

ஸ்ரீ ரமண பூஜாவிதானம்

விக்நேச்வர பூஜையை முடித்த பின்.

ஸங்கல்பம் : சுபே சோபநே முஹூர்த்தே + சுபதிதௌ மமோபாத்த ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் அஸ்மாகம் ஸஹகுடும்பாநாம் கேஷமஸ்தைர்ய தைர்ய வீர்ய விஜய ஆயு: ஆரோக்ய ஐச்வர்ய அபிவ்ருத்யர்த்தம் அஹரஹ ஸத்ஸந்தாந ஸம்ருத்யர்த்தம் ஸமஸ்தமங்கள அவாப்த்யர்த்தம் ஸம்ஸ்த துரித உபசாந்த்யர்த்தம் தர்ம அர்த்த காமமோக்ஷ சதுர்வித பல புருஷார்த்த சித்யர்த்தம் இஷ்டகாம்யார்த்த ஸித்த்யர்த்தம் ஞான வைராக்ய சித்யர்த்தம் ஸ்ரீ ரமண ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீ ரமண ப்ரஸாத சித்த்யர்த்தம் யாவத் சக்தி ஷோடச உபசார விதானேந பகவத் ரமண தேவதா பூஜாம் கரிஷ்யே. (நீரினால் வலது கையைத் துடைத்துக் கொள்க)

வக்ர துண்ட மஹாகாய ஸூர்ய கோடி ஸமப்ரப
அவிக்நம் குரு மே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா
அஸ்மாந் ஹரித்ராபிம்பாத் மஹா கணபதிம் யதாஸ்தாநம்
ப்ரதிஷ்டாபயாமி.

கலச பூஜை: கலசஸ்ய முகே விஷ்ணு: கண்டே ருத்ரஸ்ஸமாச்சித: மூலே
தத்ர ஸ்திதோ ப்ரஹ்மா மத்யே மாத்ருகண: ஸ்ம்ருதா: குக்ஷௌ து
ஸாகராஸ்ஸர்வே ஸப்தத்வீபா வஸுந்தரா. ருக்வேதோ(அ)த யஜுர்வேத:
ஸாம வேதோ (அ)பி அதர்வண:

அங்கைஸ்ச ஸஹிதாஸ்ஸர்வே கலஸாம்புஸமாச்சிதா:

ஸர்வே ஸமுத்ரா: ஸரித: தீர்த்தாநிச நதா ஹ்ரதா:

ஆயாந்து குரு பூஜார்த்தம் துரிதக்ஷயகாரகா:

கங்கேச யமுனே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி

நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலே(அ)ஸ்மிந் ஸந்நிதிம் குரு.

(பூஜா திரவியங்களின் மீது நீர் தெளிக்க; தன் மீதும் தெளித்துக் கொள்க)

ஆகமார்த்தம் து தேவாநாம் கமநார்த்தம் து ரக்ஷஸாம். குர்வே
கண்டாரவம் தத்ர தேவதாஹ்வாந லாஞ்சநம்.

(மணி அடிக்க). (புஷ்பம், அக்ஷதை கையில் எடுத்துக் கொண்டு)

தியானம், ஆவாஹனம்: அருணாத்ரிசரம் தேவம் ஆச்சரிதாபய தாயிநம்.

அப்ராக்ருத பரம்ஜ்யோதி: அபேத த்யாநசாலிநம்.

ப்ராசந்ந வதனம் சாந்தம் தேஜோராசிம் ஜகத்குரும்.

ஸர்வகல்யாணதாதாரம் குரும் ஆவாஹயாம்யஹம். அஸ்யாம்
ப்ரதிக்குதௌ பகவந்தம் ஸ்ரீ ரமணம் த்யாயாமி, ஆவாஹயாமி.

ஆசனம்: அநேகரத்நகசிதம் முக்தாமணி விபூஷிதம். ஸ்வர்ண
ஸிம்ஹாசநம் சாரு ரமணேச அநுக்ருஹ்யதாம். ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம:
ரத்நஸிம்மாசனம் ஸமர்ப்பயாமி.

பாத்யம்: கங்காதிஸர்வதீர்த்தேப்ய ஆஹ்ருதம் விமலம் ஜலம்.

ரமணேசஸுகஸ்பர்ஸம் பாத்யார்த்தம் உபயுஜ்யதாம்.

ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம: பாத்யோ: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி.

அக்ஷதை: அக்ஷதாந் தவளாந் திவ்யாந் சாலீயாம் தண்டுலாந் சுபாந்.

ஹரித்ராகூர்ண ஸம்புத்தாந் ஸங்க்ருஹாண அருணேச்வர . ஸ்ரீ ரமண
பகவதே நம: கந்தஸ்யோபரி அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி.

புஷ்ப மாலை: ஸுகந்தீநி ஸுபுஷ்பாணி ஜாதீகுந்தமுகாநிச மால
திவகுலாதிதி பூஜார்த்தம் ப்ரதிக்குஹ்யதாம் ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம:
புஷ்பமாலாம் ஸமர்ப்பயாமி.

புஷ்பாணி பூஜயாமி.

அங்க பூஜை

பூஜ்யபாதாய நம: பாதௌ பூஜயாமி

கூடகுல்பாய நம: குல்பௌ பூஜயாமி

பாராசர்யாய நம: ஜாநூநீ பூஜயாமி

பரமாசார்யாய நம: ஜங்கே பூஜயாமி

பாசமோசகாய நம: கடிகம் பூஜயாமி

பரமார்த்தக்ஞாய நம: நாபிம் பூஜயாமி

ஆவர்த்தகேஷத்ரஜாதாய நம: பார்ச்வே பூஜயாமி

பூமிஹ்ருதயகேஷத்ரகாய நம: ஹ்ருதயம் பூஜயாமி

ஸ்ரீ கண்டாய நம: கண்டம் பூஜயாமி

சிந்முத்ரினே நம: கரௌ பூஜயாமி

வாக்மிநே நம: வாசம் பூஜயாமி

ஸுரதநாய நம: தந்தான் பூஜயாமி

ஸுப்ரஸந்நாய நம: முகம் பூஜயாமி

மௌநினே நம: ஜிஹ்வாம் பூஜயாமி

விசாலாக்ஷாய நம: நேத்ரே பூஜயாமி

ஸுலலாடாய நம: லலாடம் பூஜயாமி

ரமணாய நம: சிர: பூஜயாமி

ஸர்வாத்மநே நம: ஸர்வாங்கம் பூஜயாமி

பின்னர் ரமண அஷ்டோத்திரம், ஸஹஸ்ரநாமம் இவற்றால்
அர்ச்சனை செய்க.

ஸ்ரீ ரமணாஷ்டோத்தர சதநாமாவளி

ஓம் மஹாஸேன மஹோம்ஸேன ஜாதாய நம:

ஓம் ஸ்ரீரமணாய நம:

ஓம் கு³ரவே நம:

ஓம் அக்²ண்ட³ ஸம்விதா³ காராய நம:

ஓம் மஹேள ஜஸே நம:

ஓம் காரணோத்³ ப⁴வாய நம:

ஓம் ஜகத்³ ஹிதாவதாராய நம:

ஓம் ஸ்ரீ பூ⁴மிநா த்²ஸ்த² லோத்தி³தாய நம:

ஓம் பராஸர குலோத்தம்ஸாய நம:

ஓம் ஸுந்த³ரார்ய தப: ப்⁵லாய நம: 10

ஓம் கமனீய ஸுசாரித்ராய நம:

ஓம் ஸஹாயாம்பா³ ஸஹாயவதே நம:

ஓம் ஸோணாசல மஹோலீன மானஸாய நம:

ஓம் ஸ்வர்ண ஹஸ்தகாய நம:

ஓம் ஸ்ரீமத் த்³வா த்³ஸாந்த மஹாஸ்த்²லே லப்த⁴

வித்³யோ த்³யாய நம:

ஓம் மஹா ஸக்தி நிபாதேன ப்³புத்⁴தா⁴ய நம:

ஓம் பரமார்த்த² விதே³ நம:

ஓம் தீவ்ராய நம:

ஓம் பித்ருபதா³ன் வேஷிணே நம:

ஓம் இந்து³ மௌலிஞ பித்ருமதே நம: 20

ஓம் பிதுராதே³ஸத: ஸோண ஸைலம் ப்ராப்தாய நம:

ஓம் தபோமயாய நம:

ஓம் உதா³ஸீனாய நம:

ஓம் மஹாயோகி³னே நம:

ஓம் மஹோத்ஸாஹாய நம:

ஓம் குஸாக்³ரதி⁴யே நம:

ஓம் ஸாந்த ஸங்கல்ப ஸம்ரம்பா⁴ய நம:

ஓம் ஸுஸந்த்³ருஸே நம:

ஓம் ஸவித்ரே நம:

30

ஓம் ஸ்தி²ராய நம:

ஓம் தப:க்ஷிபித ஸர்வாங்கா³ய நம:

ஓம் பு²ல்லாம்பு³ஜ விலோசனாய நம:

ஓம் சந்த்³ரிகாஸிதஹாஸ பூ³மண்டி³தானன மண்ட³லாய நம:

ஓம் சூதவாட்யாம் ஸமாஸீனாய நம:

ஓம் சூர்ணிதாகி²ல விப்⁴ரமாய நம:

ஓம் வேத்³ வேதா³ந்த தத்வக்³னாய நம:

ஓம் சின்முத்³ரிணே நம:

ஓம் த்ரிசு³ணாதிகா³ய நம:

ஓம் விருபாக்ஷ குஹாவாஸாய நம:

ஓம் விராஜத சலாக்ருதயே நம:

40

ஓம் உத்³தி³ப்த நயனாய நம:

ஓம் பூர்னாய நம:

ஓம் ரசிதாசல தாண்ட³வாய நம:

ஓம் க்³ம்பீ⁴ராய நம:

ஓம் பரமா சார்யாய நம:

ஓம் ஸுப்ரஸன்னாய நம:

ஓம் அப⁴ய ப்ரதா³ய நம:

ஓம் தக்ஷிணஸ்ய நிபா⁴ய நம:

ஓம் தி⁴ராய நம:

ஓம் த்³க்ஷிணபி⁴ முகா²ய நம:

50

ஓம் ஸ்வராஜே நம:

ஓம் மஹர்ஷயே நம:

ஓம் ப⁴க்³வதே நம:

ஓம் ஈட்³யாய நம:

ஓம் பூ⁴மவியார்விஸாரதாய நம:

ஓம் விமலாய நம:

ஓம் தீ³ர்க⁴த³ர்ஸனே நம:

ஓம் ஆப்தாய நம:

ஓம் ருஜுமார்சு³ ப்ரத³ர்ஸகாய நம:

ஓம் ஸமத்³ருஸே நம:

60

ஓம் ஸத்யத்³ருஸே நம:

ஓம் ஸத்யாய நம:

ஓம் ப்ரஸாந்தாய நம:

ஓம் அமித விக்ரமாய நம:

ஓம் ஸுகுமாராய நம:

ஓம் ஸதா⁴நந்தாய நம:

ஓம் ம்ருத³ பா⁴ஷினே நம:

ஓம் த³யார்ணவாய நம:

ஓம் ஸ்ரீஸோனாசல ஹ்ருத்³ பூ⁴த ஸ்கந்தா³ஸ்ரம

நிகேதனாய நம:

ஓம் ஸத்த³ர்ஸனோபதே³ஷ்ட்ரே நம:

70

ஓம் ஸத்ப⁴க்த ப்ருந்த³ பரீவ்ருதாய நம:

ஓம் சு³ணேஸ முனிப்⁴ருங்கே³னஸேவிதாம்

க³ரிஸரோ ருஹாய நம:

ஓம் சீ³தோபதே³ஸ ஸாராதீ³ க்³ரந்த³ஸம்சீ³ன்ன

ஸம்ஸயாய நம:

ஓம் வர்ணாஸ்ரம மதாதீதாய நம:

ஓம் ரஸக்³ஞாய நம:

ஓம் ஸௌம்யாய நம:

ஓம் ஆத்மவதே நம:

ஓம் ஸர்வாவநி மதஸ்தா³ன மாராதீ⁴யாய நம:

ஓம் ஸர்வ ஸத்³குணினே நம:

ஓம் ஆத்மாராமாய நம:

ஓம் மஹாபா⁴கா¹ய நம:

ஓம் மாத்ரு முக்தி விதா⁴யகாய நம:

ஓம் வின தாய நம:

ஓம் வினுதாய நம:

ஓம் விப்ராய நம:

ஓம் முனீ ந்த்³ராய நம:

ஓம் பாவகோஜ்ஜ்வலாய நம:

ஓம் தர்ஸனாத்³க⁴ ஸம்ஹாரிணே நம:

ஓம் மௌனேன ஸ்வாத்ம் போ³த⁴காய நம:

ஓம் ஹ்ருச்சா³ந்தி கரஸான்னித⁴யாய நம: 90

ஓம் ஸ்மரனாத்³ ப³ந்த⁴ மோசகாய நம:

ஓம் அந்த ஸ்திமிர சண்டாம்ஸவே நம:

ஓம் ஸம்ஸாரார்ணவ தாரகாய நம:

ஓம் ஸோனாத்³ரீஸஸ்துதி த்³ரஷ்ட்ரே நம:

ஓம் ஹார்த்³ வித்⁴யா ப்ராகாஸகாய நம:

ஓம் அவிச்யுத நிஜப்ரக்⁴ஞாய நம:

ஓம் நைஸர்கி³க மஹாதபஸே நம:

ஓம் கமண்டலு த்⁴ராய நம:

ஓம் ஸுப்⁴ர கௌபீன வஸனாய நம:

ஓம் கு³ஹாய நம: 100

ஓம் த்³ண்டபாணயே நம:

ஓம் க்ருபா பூர்ணாய நம:

ஓம் ப⁴வரோக்³ பி¹ஷக்³வராய நம:

ஓம் ஸ்கந்தா³ய நம:

ஓம் தே³வதமாய நம:

ஓம் அமர்த்யாய நம:

ஓம் ஸேனாண்யே நம:

ஓம் புருஷோத்தமாய நம: 108

தூபம்: வநஸ்திரஸோதிவ்ய: கந்தாட்ய: ஸுமனோஹர.

ஆக்ரேய: ஸர்வதேவாநாம் தூபோ (அ)யம், ப்ரதிக்ருஹ்யதாம். ஸ்ரீரமணபகவதே நம: தூபம் ஆக்ரபயாமி.

தீபம்: ஜ்யோதிஷாம் த்வம் பரம்ஜ்யோதி: தேஜஸ்த்வம் தேஜஸாம் அபி. ஆத்ம ஜ்யோதி: இதம் தீப ஜ்யோதிரஸ்து தவாநக. ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம: தீபம் ஸந்தர்சயாமி. தூபதீபாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

நைவேத்யம்: பூர்புவஸ்ஸுவ ப்ரஸுவே. ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம: அம்ருத உபஸ்தரணம் அஸிஸ்வாஹா... ப்ராணாய ஸ்வாஹா... சமாநாய ஸ்வாஹா. மது மது மது. நைவேத்யம் ஷட்ரஸோபேதம் பக்ஷ்யபோஜ்யம் சதுர்விதம்.

ஸக்ருத் ஸபலம் தேவ க்ருஹ்யதாம் ரமணேச்வர

ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம: நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி.

தாம்பூலம்: பூசீபலசமாயுக்தம் நாகவல்லீதனோர்யுக்தம் கர்ப்பூரகூர்ண ஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதி க்ருஹ்யதாம் ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம: திவ்ய தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி

ஸ்வர்ணபுஷ்பம்: ஸௌவர்ணம் ராஜதீம்தாம்ராம் நானாரத்ந ஸமந்விதாம்பூஜா. ஸாத்ருண்யஸித்த்யர்த்தம் தக்ஷிணம் அர்ப்பயாம்யஹம். ஸ்ரீரமணபகவதே நம: ஸ்வர்ணபுஷ்பதக்ஷிணம் ஸமர்ப்பயாமி.

கர்ப்பூரநீராஜநம்: சந்த்ராதித்யௌசதரணி: வித்யுத் அக்நி: ததைவ ச. த்வமேவ ஸர்வஜ்யோதீம்ஷி பஜநீராஜநம் ப்ரபோ. ஸ்ரீரமணபகவதே நம: கர்ப்பூரநீராஜநம் ஸமர்ப்பயாமி. நீராஜநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. தத: புஷ்பாஞ்சலிம் ஸமர்ப்பயாமி.

ப்ரதக்ஷிணம்: யாநி காநிச பாபாநி ஜன்மாந்தர க்ருதாநிச. தாநிதாநிச விநச்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதே பதே. நமஸ்தே ரமணேசாந நமஸ்தே முநிக்குஞ்ஜர. நமஸ்தே கருணாமூர்த்தே நமஸ்தே ஸர்வசித்தி. ஸ்ரீ ரமண பகவதே நம: அநந்த கோடி ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி.

மந்த்ர புஷ்பம்: த்வத் பக்தி கந்தஸம்யுக்தம் த்வக்ருபா காங்ஷ்யாயுக்தம். மந: புஷ்பாஞ்ஜலிம்துப்யம் க்ருஹாணரமணார்ப்பிதம். ஸ்ரீரமணபகவதே நம: மந்த்ர புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸமர்ப்பயாமி

ப்ரார்த்தனை: ஸாது வா (அ) ஸாது வாகர்ம யத்யத் ஆசரிதம் மயா. தத்ஸர்வம் தயயா நாத க்ருஹாண ஆராதனம் மம.

ஐகதாம் நாயகஸ்வாமிந் தேசிக ஸ்வாத்மநாயக.

த்ராஹி த்ராஹி க்ருபாஸிந்தோ பூஜாம் பூர்ணதராம் குரு.

(இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்து குறைகளை மன்னிக்க பகவானிடம் வேண்டுக)

இறுதி பாவனை: ஹ்ருத்பத்ம கர்ணிகா மத்யே ஞானேந ஸஹ ஸத்குரோ. ப்ரவிசத்வம் மஹாயோகிந் ஸர்வை: பக்தகணைஸ்ஸஹ.

(பகவானே இதயத்திற்குள் எழுந்தருள் ப்ரார்த்தனை இது)

மயா க்ருதம் இதம் ஸ்ரீ ரமண பகவத் பூஜாக்யம் கர்ம ஸர்வம்

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மார்பணம் அஸ்து. ஒம் தத்ஸத்

ஸ்ரீ ரமண பக்த ஸமாஜத்தின் இதர வெளியீடுகள்

1. திருக்கு திருசிய விவேகம்
2. அருணை ரமணரும் அன்பு அன்னையும்
3. அருணை ரமணேசன் திருவேங்கடமுடையானே
4. ஸ்ரீ ரமண சந்நதி முறை பூங்கொத்து - 1
5. சிவபுராணமும் ஸ்ரீ ரமண புராணமும்
6. திருவண்டப்பகுதி
7. அருணை ரமணேசன் ஆறுமுகப் பெருமானே
8. திருச்சாழல்
9. மணமாலை இன்பம் என்னும் அக்ஷரமணமாலை
விளக்கவுரை (முதல்பாகம்)
10. மணமாலை இன்பம் என்னும் அக்ஷரமணமாலை
விளக்கவுரை (இரண்டாம், மூன்றாம்பாகங்கள்)
11. ஸ்ரீ ரமண சந்நதி முறை சங்கிரகம்

மெய்யறிவா னந்தமய வேங்கட மாதிர்த்தன்தாள்
பொய்கை நீராடிப் பொலியேலோர் எம்பாவாய்
- ஸ்ரீமுருகனார்

